

Η ΦΩΝΗ

του Μεγάλου Χωριού
ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

«Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»
ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' – ΕΤΟΣ 17ο – ΑΡ. ΦΥΛ. 63–66
Β' Εξάμ. 1986 – Α' Εξάμ. 1987

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ
ΣΥΝΤΑΞΗΣ: Ν. Α. ΚΑΡΒΕΛΗΣ
Ι. Γενναδίου 16 - τηλ. 72.10.282
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: Μ. & Γ. ΖΩΡΖΟΣ
Μεσολογγίου 16 - Αθήνα - τηλ. 36.11.372

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΣΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΕΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΤΗΣ ΑΛΟΔΑΠΗΣ

Φωτογραφία εξωφύλλου: Άγιος Γεράσιμος ο Μεγαλοχωρίτης (χειρ Η. Λέπουρα)

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: ΣΤΕΦ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ - τηλ. 363.8343

Γραφεία: Μαυροκορδάτου 6 (5ος όροφος) - 106 78 ΑΘΗΝΑ Τηλ. 36.19.861

- Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ή όχι δεν επιστρέφονται
— Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τη γνώμη του συγγραφέα τους

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέο Διοικητικό Σιμβούλιο – Νέοι Στόχοι	σελ.	1
Σελίδα Μνήμης (†Πρωτ. Κων. Δ. Βαστάκη)	»	2
Αηξιαρχικά (†Πρωτ. Κων. Δ. Βαστάκη)	»	5
Γιάννης Βράχυς (του Παρατηρητή)	»	9
Νεομαρτυριολογικά (†Πρωτ. Κων. Δ. Βαστάκη)	»	12
Η Γενική μας Συνέλευση, η ομιλία του Προέδρου μας	»	15
Στιγμιότυπα από τη Γενική μας Συνέλευση	»	18
Πληθώρα τοπικών πατριωτικών Συλλόγων (Γ. Σταυράκη)	»	21
Καθαρά και ξάστερα (Ι. Δ. Καναρά)	»	23
Κάποιες προτάσεις (Ι. Κατσιγάνη)	»	25
Γράμμα απ' ν' Αμερική (Σ. Βασιλόπουλου)	»	26
Μεγαλοχωρίτες Αγωνιστές (Σ. Βασιλόπουλου)	»	27
Μεγαλοχωρίτικα	»	29
Τουριστική προβολή της Ευρυτανίας (Β. Μαυρίκη)	»	38
Ευρυτανικά – Ρουμελιώτικα	»	39
Τα νέα βιθλία	»	44
Μεγαλοχωρίτικα Πένθη	»	48

Νέο Συμβούλιο – Νέοι Στόχοι

Με την αγορά της Μεγαλοχωρίτικης Στέγης στην Αθήνα και την ανέγερση του Μνημείου και του Κοινοταφίου των Εθνομαρτύρων στο Μεγάλο Χωριό, έκλεισε ο κύκλος μιας πολύχρονης προσπάθειας.

Η αγάπη και η εμπιστοσύνη με την οποία τα μέλη περιβάλλουν το Σύνδεσμό τους βρήκε στα έργα αυτά την πλήρη δικαίωσή της.

Πρόκειται πράγματι για έργα με ιστορική σημασία και αξία, που θα έχουν καταλυτική σημασία για το μέλλον του Συνδέσμου μας.

Η ανάγκη απόκτησης στέγης παρουσιάστηκε από την εποχή της εγκατάστασής του Συνδέσμου στην Αθήνα (1929) και από τότε ξεκίνησε ο αγώνας.

Η ανέγερση του Μνημείου και του Κοινοταφίου έγινε ακλόνητη απόφαση από τις πρώτες ημέρες της θυσίας. Θεωρήθηκε ως το υπέρτατο χρέος. Έτσι το είδαν όλοι οι συμπατριώτες μας και συνέθαλαν αποτελεσματικά στην πραγματοποίησή του.

Η Γενική Συνέλευση της 29ης Μαρτίου 1987, πόλυπληθής και ιδιαίτερα ενθουσιώδης, ενέκρινε καὶ συνεχάρη τους συντελεστές για τα γενόμενα. Ταυτόχρονα όμως έθεσε, το καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο αλλά και όλα τα μέλη, ενώπιον των ευθυνών και υποχρεώσεων που δημιουργεί η μέχρι σήμερα μακρόχρονη δημιουργική πορεία του Συνδέσμου μας.

Καλείται πλέον το νέο Δ.Σ. όχι απλά να συντηρήσει, αλλά να διευρύνει τον κύκλο των δραστηριοτήτων του, αναζητώντας νέους χώρους δημιουργικής εργασίας, νέους στόχους, πάντοτε θέβαια μέσα στα πλαίσια που προσδιορίζονται από το καταστατικό μας.

Για την καλύτερη αξιοποίηση των οποιωνδήποτε σκέψεων και προτάσεων χρειάζεται μια ευρύτερη συνεργασία ανάμεσα στη Διοίκηση και τα υπόλοιπα μέλη.

Η ευκαιρία για την πραγματοποίηση ενός τέτοιου αποδοτικού διαλόγου παρέχεται μέσα από τη δυνατότητα παρακολούθησης των τακτικών συνεδριάσεων του Δ.Σ. από όσους το επιθυμούν.

Με τον τρόπο αυτό θα σχεδιασθούν οι μελλοντικές ενέργειες και θα ιεραρχηθεί η υλοποίησή τους, με τελικό στόχο την παραπέρα αναβάθμιση του Συνδέσμου μας κααι τη διατήρησή του στην πρωτοπορία του αγώνα για την πολιτιστική και κοινωνική πρόοδο του τόπου μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Μεγαλοχωρίτων θα πραγματοποιεί τις τακτικές του συνεδριάσεις την πρώτη Δευτέρα κάθε μήνα και ώρα 8 το βράδυ στα ιδιόκτητα γραφεία του στην οδό Μαιροκόρδατος 6, 5ος όροφος.

Η παρουσία μελών του Συνδέσμου στις συνεδριάσεις θα είναι ιδιαίτερα ευχάριστη και χρήσιμη για το Δ.Σ..

Πληροφορίες από τον Γ. Γραμματέα κ. Κ. Δ. Πριτσιόλα, Τηλ. 36.19.861.

To παρελθόν του Σχολείου μας σαν φάρος και οδηγός... Σελίδα Μνήμης

Tou † Πρωτ. Κων. Δ. Βαστάκη

Την παληά, στη διπλανή σελίδα, φωτογραφία είδα πέρυσι στα χέρια του αγαπητού μας κ. Πάνου Ι. Καρυοφύλλη. Εντυπωσιάσθηκα από τα πρόσωπα που είδα με την πρώτη ματιά και αμέσως σκέφθηκα την παρούσα στήλη. Παρεκάλεσα τον αγαπητό Παπαγιάννη να μου δώσει, για το λόγο αυτό, ένα αντίγραφό της και μ' ευχαρίστηση, μου έκαμε το χατήρι. Γι' αυτό κι από τη θέση αυτή τον ευχαριστώ πολύ.

Η φωτογραφία, όπως φαίνεται, έχει τα χρονάκια της. Έχει, δηλαδή, ηλικία μερικών 10 ετιών... Κι απ' την πολυκαιρία μοιάζει σαν ξεθωριασμένη «τοιχογραφία» Ερημοκλησιού. Και, όπως εκεί εικονίζονται ιερά και άγια πρόσωπα, έτοι κι εδώ. Κι εδώ, η παληά αυτή φωτογραφία παρουσιάζει αξιοσέβαστα και λίαν αγαπητά πρόσωπα του Σχολείου του χωριού μας. Παρουσιάζει δασκάλους, μαθήτριες και μαθητές να στέκουν μπροστά στην πρόσωψη του Σχολείου και να ποζάρουν ανύποπτα στη φωτογραφική μηχανή.

Φωτογράφος: Προφανώς ο μακαρίτης Αντώνης Παπαντώνης. Ας είναι και γι' αυτόν η αναφορά αυτή ένα ελάχιστο Μνημόσυνο για την προσφορά του σαν Φωτογράφος του χωριού μας.

Για την εποχή εκείνη η φωτογράφηση ήταν σπάνιο γεγονός, αλλά και χαρά ιδιαίτερη. Τότε, όμως, καμμιά υποψία για το περπάτημα της φωτογραφίας στα κατοπινά χρόνια, που έφθασε μέχρι των ημερών μας. Τότε ανύποπτα αποτύπωσε η μηχανή στο λευκό χαρτί της, με ένα «κλίκ», τα σεμνά και άδολα προσωπάκια των μικρών μαθητών. Παρατηρήστε τα: Είναι πανομοιότυπα μ' εκείνα για τα οποία είπε ο Θεάνθρωπος Ιησούς: «Έάν μη στραφήτε και γένησθε ως τα παιδία, ου μη εισέλθητε εις την βασιλείαν των ουρανών». (Ματ. 18,3). Άραγε, τώρα που κύλησαν τα χρόνια προγεύονται και οι ψυχούλες τους αυτό το θείο δώρο; Προργεύονται, δηλαδή, τη Βασιλεία του Θεού; Για κάθε αμφιβολία και όποια αδυναμία, γι' αυτούς και για όλους μας, αρμόδιο για την επαναφορά μας στα όμορφα και άδολα εκείνα χρόνια είναι το «Επιτραχήλιον». «Όσοι, λοιπόν, πιστοί προσέλθεται. Ιδού καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού ημέρα σωτηρίας».

Και τώρα, ας ιδούμε τους εικονιζόμενους.

Ανάμεσα, λοιπόν, στα μαθητούδια ξεχωρίζουν οι όφοι διδάσκαλοί τους.

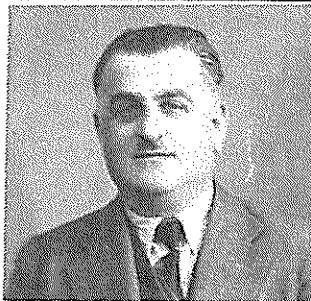
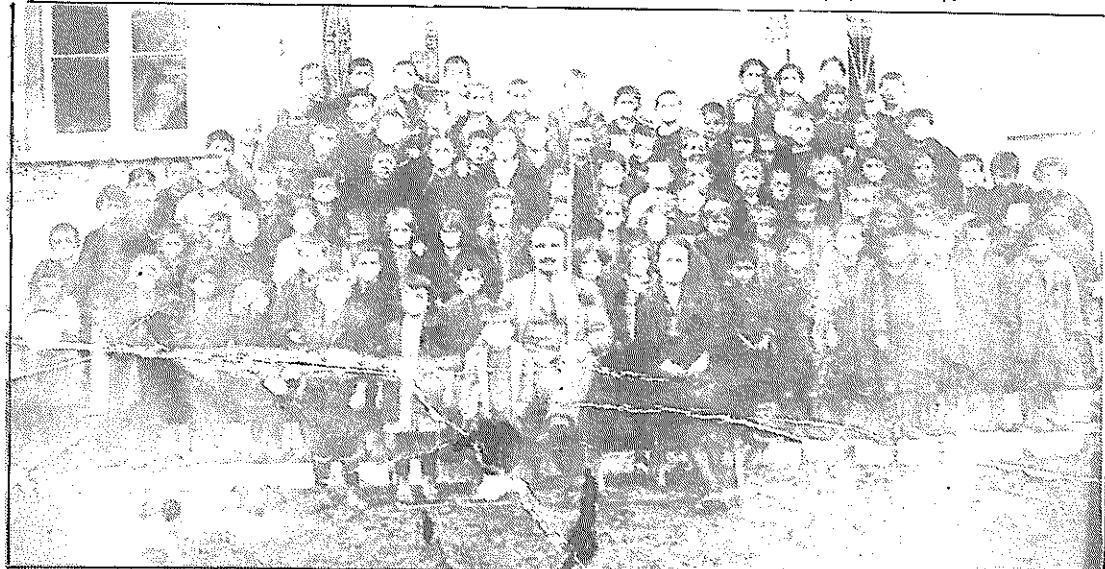
Πρώτος προβάλλει με την επιβλητική παρουσία του ο αείμνηστος Εθνομάρτυρας Ιωάννης Δ. Καρυοφύλλης († 24-12-1942). Πόση ιστορία φυλάσσεται στη σεπτή και μαρτυρική μορφή του! Ιστορία: οικογενειακή, μορφωτική, στρατιωτική, κοινωνική και προπατότος εθνική! Μ' αυτή, όπως είναι γνωστό, επεσφράγισε την πολύτιμη ζωή του. Έπεισε με μαρτυρικό τρόπο για την αγάπη προς την πατρίδα και τα ιδανικά της. Για τη θυσία του αυτή και τις άλλες προσφορές του για το χωριό μας επάξια στον ίδιο χώρο που πάρθηκε η φωτογραφία, είναι τώρα στημένη η σεμνή Προτομή του. Έτσι, κι ευγνωμοσύνη οφειλομένη ανταποδώθηκε και εκείνος εξακολουθεί να διδάσκει, να εμπνέει, να φρονιματίζει...

Δευτέρα, επίσης, προβάλλει και η αξιοσέβαστη συμπατριώτισσά μας παιδαγωγός αείμνηστη Διονυσία Β. Γαλανού, το γ. Νικήτα Γιολδάση († 27-4-1967). Κι αυτής η σεβαστή μορφή πόσα δεν θυμίζει στους μαθητές της; Και ιδιαίτερα στις μαθήτριές της; Το πέρασμά της από το χωριό μας άφησε πολλούς καρπούς, Κι απ' αυτούς, οι πιο γλυκείς είναι τα τρία μεγαλοχωριτόπουλα αγαπημένα της παιδιά: ο Γιάννης, η Αμαλία και η Ελπίδα. Πονεμένα κι αυτά. Ο πατέρας τους ο αείμνηστος Προϊστάμενος των Τ.Τ.Τ. του χωριού μας Βασίλειος Γαλανός, από τη Βόνιτσα, απέθανε πρόωρα το 1941 στη Λαμία, ύστερα από κακουχίες, που υπέστη από τα γερμανικά στρατεύματα της κατοχής. Κι έκτοτε: Πατέρας και Μητέρα τους η γενναία Διδασκάλισσα.

Ατυχώς, από τη διδασκαλική αυτή συντροφιά απουσιάζει ο πρύτανης των Διδασκάλων, ο αείμνηστος Σπύρος Ι. Παπαγιάννης († 5-11-1952). Κατά πάσαν πιθανότητα η

φωτογραφία λήφθηκε κατά τα έτη 1927-28, όταν, δηλαδή, ο σεβιστός μας δάσκαλος μετατέθηκε σε σχολείο του Καρπενησίου. Άλλ' αν απουσιάζει ο ευλογημένος τούτος συγχωριανός μας από την εν λόγω φωτογραφία, όμως δεν απουσιάζει από τις καρδιές μας. Γιατί, κατά κοινή ομολογία, δεν ήταν μόνον ο καλός και ρυνετός άνθρωπος, αλλ' ήταν κι ο πολυμαθής δάσκαλος κι ο αυστηρός παιδαγωγός. Ανυποχώρητο μέλημά του ήταν να μάθει στα παιδιά ήθος και γράμματα. Θέλανε δε θέλανε οι μαθητές του εγίνοντα αριστούχοι. Γι' αυτό και διέπρεψαν οι περισσότεροι στις επιστήμες.

Στη συνέχεια, μετά από τους δασκάλους προβάλλουν με χάρι κι ομορφιά τα καλά και αγνά μαθητούδια. Με την συνδρομή της Αγαπούλας Κ. Κοντομέρκου, της Αθανα-

↑ Οι δάσκαλοι † Ιωάννης Καρυοφύλλης και † Διονυσία Β. Γαλανού, ανάμεσα στους μαθητές τους.

← Ο αείμνηστος δάσκαλος † Σπύρος Ι. Παπαγιάννης, που γαλούχησε πολλά Μεγαλοχωριτόπουλα με τα νάματα της αυστηρής και σωστής του Εκπαίδευσης.

σίας Κ. Πουρνάρα, του Κώστα Παπαχαραλάμπους και της καλής συζύγου του Μαρίας, κατορθώθηκε να αναγνωρισθεί ένα μέρος απ' όσα φαίνονται στην φωτογραφία. Κατωτέρω, χάριν της ιστορίας, χωρίς διάκριση ηλικίας και χωρίς σχόλια για την οικονομία του χώρου, παραθέτω κατ' αλφαριθμητική σειρά το ονοματεπώνυμό τους.

Οι αναγνωρισθέντες λοιπόν είναι οι εξής:

Θεοδόσιος Δ. Αναγγωστόπουλος, Νικόλαος Δ. Βονόρτας, Μαρία Ι. Γαβρίλη (σ. Χρ. Ζησίμου), Γεώργιος Β. Γεωργανόπουλος, Ειρήνη Β. Γεωργανοπούλου (σ. Κ. Τριχιά), Οδυσσέας Δ. Δασκαλάκης, Γεώργιος Κ. Ζαθός, Παναγιώτης Δ. Ζηνέλης, Αθανάσιος Δ. Καναράς, Γεώργιος Ν. Καρβέλης, Παναγιώτης Ι. Καρυοφύλλης, Ελένη Ι. Καρυοφύλλη, (σ. Ν. Λαδοπούλου), Δημήτριος Ι. Καρυοφύλλης (του Νηπιαγωγείου...), Ηλίας Στ. Καρύπης, Βασιλική Αθ. Κατσιγιάννη (σ. Αν. Τουφεκιά), Γεώργιος Θ. Κοντοθανάσης, Ανδρονίκη Κ. Κοντομέρκου, Αθηνά Κ. Κοντομέρκου, (σ. Ν. Παπανδρέου), Γεώργιος Μ. Κοτρώνης, Νικόλαος Λ. Λάπτας, Ζωγούλα Κ. Λιάτσιου (σ. Κ. Τριανταφύλλη), Σταύρος Γ. Μανθόπουλος, Μαρία Γ. Μανθοπούλου (σ. Ν. Γιαννακά), Γιώργος Δ. Ματζούτας, Γεώργιος Κ. Μπακατσιάς, Βασίλειος Αθ. Μέρμηγκας, Μάνθος Ι. Μπουρνάζος, Χριστίνα

I. Μπουρνάζου (σ. Γ. Συροπούλου), Ελένη Γ. Μπουρνάζου (σ. Γ. Ζαχαροπούλου), Ανδρονίκη Ν. Παλιούρα (σ. I. Τσιαμτσιούρη), Ανδρέας Δ. Παπαγεωργίου, Βασιλείος Αθ. Παπαγιάννης, Ελισάβετ Αθ. Παπαγιάννη (σ. Αγ. Κοντομέρκου), Κωνσταντίνος I. Παπαχαραλάμπους, Ελισάβετ I. Παπαχαραλάμπους, Άννα I. Περίδα, (σ. Π. Ζαχαροπούλου), Αθανασία Κ. Πουρνάρα, Νικόλαος Κ. Πουρνάρας, Μαρίκα I. Πριγκιφύλλη (σ. I. Καναρά), Γεωργία I. Πριγκιφύλλη (σ. Αυγ. Αυγεροπούλου), Αρετή I. Πριγκιφύλλη (σ. N. Κεράνη), Ευθύμιος Δ. Σιαμανής, Αθανάσιος N. Σιαμανής, Ελευθέριος Αν. Σταθόπουλος, Μαρία Αθ. Ταραμπίκου (σ. B. Ζησίμου), Ειρήνη Κ. Φουύκα, Κωνσταντίνος Δ. Φλώρος, Βασίλειος (Μοναχός) Ευθ. Χάσκος, Βασιλική Π. Χονδρού (σ. N. Λιάπη),...

Άλλοι τόσοι και περισσότεροι μαθητές και μαθήτριες δεν αναγνωρίσθηκαν. Είναι όμως, πολύ κοντά μας, ίσως και οικειακοί μας. Και έχω την ελπίδα, πως δεν θα λυπηθούν, ούτε θα μας παρεξηγήσουν, που δεν μπορέσαμε, όσοι επιχειρήσαμε, να τους αναγνωρίσουμε και αυτών τα τίμια ονόματά τους σ' αυτή τη θέση.

Τέλος δεν είναι ολίγοι απ' αυτούς, οι οποίοι στην άνοιξη της ζωής τους και λίγο αργότερα μας άφησαν χρόνους... Δεν τους ονοματίζω. Είναι γνωστά τα τιμημένα ονόματά τους. Άλλοι λυγίσανε από κάποια πικρή αρρώστια. Άλλοι έπεσαν για την πατρίδα. Κι άλλοι για άλλα ιδανικά. Η παρεμβληθείσα αυτή πένθιμη νότα ας είναι γι' αυτούς ένα ευλαβικό μας Μνημόσυνο.

Παρ' όλα ταύτα η εν λόγῳ φωτογραφία μας γυρίζει μερικές 10ετίες πίσω και μας θυμίζει τα ευλογημένα εκείνα παιδικά χρόνια.

Χρόνια, που τα μαθητούδια ήταν στολισμένα με τα αγνά, τα άδολα, τα αμέριμνα και φωτεινά προσωπάκια.

Χρόνια που δεν ξεχνιούνται κι ούτε ξαναγυρίζουν.

Μήπως κάνω λάθος, αδελφοί μου;

† π. Κ. Δ. Β.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών «Η Αγία Παρασκευή», διερμηνεύοντας ομόφωνη επιθυμία της Γενικής Συνέλευση των μελών (29-3-1987) θεωρεί καθήκον του να ευχαριστήσει δημόσια το διαπρεπή Αρχιτέκτονα κ. **ΦΑΙΔΩΝΑ ΚΥΔΩΝΙΑΤΗ** για την αφιλοκερδή προσφορά του στο σχεδιασμό, την ανέγερση, επίβλεψη και διακόσμηση του **Κοινοταφίου** των Εθνομαρτύρων του χωριού μας, που κοσμεί πλέον το προαύλιο του ιερού Ενοριακού μας Ναού της Αγίας Παρασκευής.

Η αγάπη του αυτή είναι ταυτόχρονα και σεβασμός του στη μνήμη των Εθνομαρτύρων μας – μολονότι δεν είναι Ευρυτάν – και ένα ακόμη δείγμα της ανιδιοτελούς προσφοράς του στο χωριό μας. Και η προσφορά του συνεχίζεται αθόρυβα με την ανέγερση του I. N. Γαύρου.

Έτσι το τιμημένο όνομά του, μαζί με το όνομα της αείμνηστης συζύγου του **Έθελ**, Αρχιτέκτονος και Μεγάλης Ευεργέτιδας του Συνδέσμου μας, και τα ονόματα των Αρχιτεκτόνων παιδιών του **Λίνου** και **Φοίθου**, είναι συνδεδεμένα με τα καλλιτεχνικότερα κτίσματα του Μεγάλου Χωριού.

Δίκαια το χωριό μας καυχιέται που διαθέτει έργα αντιπροσωπευτικά σπουδαίας Σχολής του αιώνα μας, του Αρχιτεκτονικού Γραφείου «ΦΑΙΔΩΝ – ΕΘΕΛ – ΛΙΝΟΣ – ΦΟΙΘΟΣ ΚΥΔΩΝΙΑΤΗΣ».

Του σεβαστού και διαπρεπή επιστήμονα κ. Φαίδωνα Κυδωνιάτη σφίγγουμε θερμά το χέρι με ευγνώμονα αισθήματα και του ευχόμαστε υγεία και δύναμη ώστε, με την ευλογία του Θεού, αυτός και τα παιδιά του να συνεχίσουν το ωραίο έργο τους.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΝΗΠΙΔΟΝ ΤΩΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ			
Εκπρεσθέντων συμβούλως της Νόμου ΑΝΖ'			
Τοι Έργονος	Όνομα του πατέρος ή μητρός	Όνομα επίνεως ή χωρίου της έγκα- τοσκόπειας ή κα- ταγωγής του υπ- ρενος	Περιπτώσεις
Έπαυλημα	"Όνομα	1825	Μέγα Χωρίου Γεννηθέντες το 1825
Νικολάεσυλος	Κωνσταντίνος	Γεώργιος	

Του † Πρωτ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΒΑΣΤΑΚΗ

(συνέχεια από τα προηγούμενα)

Στο προηγούμενο τεύχος της «ΦΩΝΗΣ...» μας, φ. 59-62, σ. 39 σημειώθηκε σαν είδηση η αναβολή των «ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΩΝ» για το παρόν τεύχος.

Η εν λόγω αναβολή έγινε σε πολλούς αισθητή. Άλλοι ζήτησαν γι' αυτήν διάφορες πληροφορίες, κι άλλοι με ευγνώμονα λόγια, τους οποίους κι από τη θέση αυτή ευχαριστώ, διετύπωσαν εύλογη την απορία: μήπως ολοκληρώθηκε η δημοσίευση του παλαιού Μητρώου του χωριού μας; Έδωσα τις σχετικές πληροφορίες και κατόπιν όλως κατ' ιδίαν μονολόγησα και είπα:

...Τα καλά λόγια είναι πάντοτε καλά κι ενισχυτικά. Τονώνουν αυτές τις προσπάθειες. Ενώ αντίθετα τα πικρά, όποια κι αν είναι..., απογοητεύουν.

Πέρα, όμως, απ' αυτές τις ανάμεικτες από «χαρμολύπη» σκέψεις αναπολώ την πρώτη παρουσίαση του παλαιού Μητρώου του χωριού μας στην παρούσα στήλη και χάρω για την πραγματοποιηθείσα εργασία.

Αρχίσαμε και το έργο τούτο με χαρά και ενθουσιασμό. Κι ακόμα, όσο κι αν σοκάρει, δικαιολογημένα είμαστε υπερήφανοι για την αξία του ευρεθέντα Κώδικα. Διότι χωρίς αμφιβολία αποτελεί τούτο, μεταξύ και άλλων παρόμοιων έργων του περασμένου αιώνα, αξιόλογη πνευματική κληρονομιά του χωριού μας.

Κανένας δεν περίμενε, έπειτα από την ολοσχερή καταστροφή των αρχείων της Κοινότητας του χωριού μας, που έγινε στη διάρκεια του τελευταίου απαίσιου πολέμου, ότι θα εσώζετο το Μητρώο τούτο. Ούτε είναι και βέβαιο, αν η Κοινότητά μας περιείχε στο αρχείο της το Μητρώο τούτο προ του αναφερθέντα πολέμου. Γι' αυτό χαιρετίστηκε με ιδιαίτερη χαρά η εύρεσή του και η διάσωσή του.

Ας είναι καλά οι φιλότιμοι εκείνοι άνθρωποι – υπάλληλοι του υπουργείου Εσωτερικών, που το ανέσυραν από τα σκοροδόρα αρχεία του υπουργείου τους και το γύρισαν στον τόπο της καταγωγής του, στο χώρο της προελεύσεώς του.

Το γεγονός αυτό της διασώσεώς του είναι εκείνο που χαροποιεί κάθε μεγαλοχωρίτη. Κι ακόμα, το άλλο συγκινητικό γεγονός, που αναφέρεται στην αρχή του, δηλ., στην αφετηρία του. Αρχή, η οποία έχει τις ρίζες της, καθώς φαίγεται στην προμετωπίδα της παρούσας στήλης, στη διάρκεια της υπέρ πίστεως και πατρίδος εθνικής μας Παλιγγενεσίας (1825).

★

Με την μέχρι τώρα δημοσίευση του μεγαλύτερου μέρους του μητρώου τούτου (1825-1899) είχαμε επιτύχει δύο αξιοπρόσεκτες ενέργειες:

Πρώτον, την ιστορική του διασφάλιση. Και δεύτερον, την επί μέρους ιστορία, με την παράθεση των εντός των παρενθέσεων πληροφοριών για τον καθένα αναφερόμενο στον κώδικα συγχωριανών μας, η οποία αναμφισθήτητα αντανακλά στη γενική ιστορία του χωριού μας.

Στις δύο αυτές επισημάνσεις ακούω με ευχαρίστηση να συμφωνούν μαζί μου οι φί-

λίστορες αναγνώστες και για μια άλλη τουλάχιστον. Κι αυτή είναι η εκπλήρωση και μ' αυτόν τον τρόπο οφείλομένων Μνημοσύνων υπέρ των αειμνήστων Προγόνων μας.

Πράγματι, στη 12ετία που πέρασε (1974-1985) παρήλασαν σιωπηλά αλλ' υπερήφανα από τη στήλη των «ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΩΝ» εκατοντάδες σεβαστοί πατέρες και δεκάδες σεβάσμιοι προπάτορες με προτεραιότητα ηλικίας, με αξιοπρέπεια και ήθος, και με διάκριση στην αρετή, στην πίστη, στην επιστήμη, στην φιλοπατρία κ.αλ.

Αλλ' η ιστορία αυτή δεν σταματάει μέχρι εδώ. Είναι γνωστό πως το Μητρώο τούτο συμπεριλαμβάνει άκομα και τους συγχωριανούς μας που γεννήθηκαν στα πρώτα δέκα πέντε (15) χρόνια του διανυομένου 20ου αιώνα (1900-1915). Σκόπιμα, όμως, σταμάτησα τη συνέχεια της δημοσιεύσεως στο τέλος του περασμένου 19ου αιώνα (1899). Ο λόγος αυτός της αναβολής έγινε για να παρουσιάσω και άλλα ονόματα, που δεν συμπεριλαμβάνονται στον εν λόγω Κώδικα. Ονόματα που παραλείφθηκαν και μετά το 1825 αλλά κυρίως προ αυτού.

Στο εισαγωγικό σημείωμα της παρούσας στήλης το 1974 κατέληγα ως εξής: Μετά την ολοκλήρωσιν της δημοσιεύσεως του καταλόγου τούτου, επιθυμούμεν να παρουσιάσωμεν και έτερον κατάλογον. Μικρόν μεν, αλλ' αξιόλογον που θα τον απαρτίζουν άγνωστα μέχρι σήμερον, στους πολλούς, ονόματα Μεγαλοχωριών, τα οποία εύρομεν σε επίσημα ιστορικά έγγραφα και όσα μας παρέδωσε η ζώσα και αδιάψευστη προφορική παράδοση πατέρων και προπατόρων. Ονόματα, δηλ., που δεν περιλαμβάνονται στο Μητρώο που δημοσιεύουμε. Τα ονοματεπώνυμα των πατέρων που αναγράφονται στο Μητρώο τούτο (τουλάχιστον μιας γενιάς 1825-1855). Και άλλα, που ανήκουν και αναφέρονται σε πολύ προγενέστερες εποχές της ιστορικής διαδρομής του χωριού μας.

Στο σημείο τούτο επιθυμώ να παρακαλέσω θερμά όλους τους φιλίστορες αναγνώστες, συγχωριανούς και άλλους, που γνωρίζουν παλαιά ονόματα, είτε από παλαιά έγγραφα, είτε εκ προφορικής παραδόσεως να τα θέσουν στη διάθεση της παρούσας στήλης για την όσο το δυνατόν πληρέστερη παρουσίαση του επιχειρουμένου έργου.

Κατόπιν, μετά την ολοκλήρωση του νέου τούτου Καταλόγου, θα συνεχίσωμεν, συν Θεώ Αγίω, την διακοπείσαν συνέχεια του δημοσιευμένου μητρώου από το έτος 1900 κ. εξ.

Κατωτέρω, προθαίνω στην παρουσίαση του Καταλόγου τούτου, με την ελπίδα, να γίνει ούτος κατά το δυνατόν το πρώτο Μητρώο του χωριού μας, και με την ευχή, να παρακινήσει η προσπάθεια αυτή και άλλους για κάτι πληρέστερο και καλλίτερο.

Είθε!

Ο νέος, λοιπόν κατάλογος έχει ως ακολούθως:

★

16ος αιώνας – προφορική παράδοση

Όπως σε κάθε τόπο, έτσι και στο χωριό μας παραδίδονται διάφορες προφορικές διαδόσεις, οι οποίες, αν και στερούνται γραπτών μαρτυριών, όμως, οι ρίζες τους δεν αφίστανται της αληθείας. Με την πάροδο δε του καιρού και την εύρεση παραλλήλων ιστορικών μαρτυριών αποδεικνύεται και εξακριβώνεται ως αληθινή η ιστορικότητά τους.

Μια τέτοια παράδοση, που διατηρήθηκε άσθετη στη μνήμη μας είναι η μακρά διαδοχική ιερατική οικογένεια των Παπανικολαίων – Παπαχαραλάμπους. Κατ' άλλους 12 και κατ' άλλους 13 ιερατικές οικογένειες διαδέχθησαν η μία την άλλη από τα μέσα του 16ου αιώνα, ίσως και προγενέστερα..., μέχρι τις ημέρες μας. Οι απόγονοί τους και οι παλαιοί στην ηλικία Μεγαλοχωρίτες διατηρούν ακόμα στη μνήμη τους ζωντανή αυτή την παράδοση.

Παρακάτω θα γίνει λόγος για τον παλαιότερο γνωστό εκπρόσωπό τους τον Παπακωνσταντίνον, ο οποίος, όπως ιστορικά αποδεικνύεται γεννήθηκε στο χωριό μας στις πρώτες δεκαετίες του 18ου αιώνα.

★

17ος αιώνας – Γραπτή παράδοση

1690 – 1700. Γεώργιος Πακοπλάκις (;)..Το ονοματεπώνυμο του προγόνου μας

τούτου αναφέρεται όγδοο μεταξύ 14 προκρίτων Ευρυτάνων Κωνσταντινουπολιτών, που υπογράφουν σε επιστολή, του έτους 1748 Μαΐου 22 (αψιμή μαγίου κθ). Η εν λόγω επιστολή απευθύνεται προς τον τότε Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Προυσού Γαβριήλ, στον οποίο γνωρίζουν ότι με σιγλίο του Οικουμενικού Πατριάρχου Παΐσιου (1748), που πέτυχαν με ενέργειές τους, η Ιερά αυτή Μονή αναγνωρίσθηκε ως Σταυροπηγιακή του Οικουμενικού Πατριαρχείου...

Η εν λόγω επιστολή φυλάσσεται στην Ιερά Μονή Προυσού και είναι δημοσιευμένη στο αξιόλογο έργο των αειμνήστων συμπατριωτών μας Γρ. Νταθαρινού και Ανδ. Τσαπέρα: «Ιστορία Ιεράς Μονής Προυσιώτισσης», Αθήναι 1957, σ.σ. 101-102.

Υπολογίζομεν τον συγχωριανόν μας αυτόν με το κάπιας δυσανόητον επώνυμον, ως γεννηθέντα περί τα τέλη του 17ου αιώνα. Ο υπολογισμός μας αυτός δεν είναι αυθαίρετος. Διότι στο έτος εκείνο (1748) που υπογράφει μεταξύ των προκρίτων Ευρυτάνων της Πόλης θα είχε τουλάχιστον την ηλικία των 50-60 ετών, αν μη μεγαλύτερη.

Προς χάριν της ιστορίας παραθέτω αυτούσια την υπογραφή του που έχει ως εξής: «† Γηοργης Πακοπλάκις από Χωρειό Μέγα προσκυνάου».

★

18ος αιώνας – Γραπτή μαρτυρία

1730-1740 Παπακωνσταντίνος Ιερέας – εφημέριος του χωριού μας: Ούτος ανήκει, όπως προαναφέρθηκε, στην ιερατική οικογένεια των Παπανικολαίων και σήμερα Παπαχαραλάμπους. Κατά την προφορική παράδοση φέρεται ως 7ος ή 9ος Ιερέας της μακράς διαδοχικής ιερατικής οικογενείας του χωριού μας, αριθμούσα στο σύνολό της (12) ή δεκατρείς (13) γενεές. (Μαρτυρία: απογόνων συγγενών του, καθώς και άλλων Μεγαλοχωριτών). Κατά την γραπτή δε παράδοση ο γενάρχης εξ. (6) γενεών, εκ των οποίων η 5η γενεά δεν απέδωσε Ιερέα. Στη γραπτή αυτή παράδοση αναφέρεται σε δύο αξιόλογες ιστορικές επιστολές του 1815 και του 1818. Στις επιστολές αυτές, εκτός του ότι εξακριβώνεται ως ιστορικό πρόσωπο συναντάται και με αξιοσέθαστους για την προσωπικότητά του χαρακτηρισμούς. Εκ των επιστολών αυτών παραθέτω τις σχετικές ειδήσεις.

A' Επιστολή

Η πρώτη επιστολή ανήκει στον όσιο Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Προυσού Ιερομόναχο Κύριλλο Καστανοφύλλη (τον πρώην, ως γνωστό, Αγιορείτη και άγιο χειραγωγό - Γέροντα του Οσιομάρτυρα Αγίου μας Γερασίμου του νέου († 3 Ιουλίου 1812) του Μεγαλοχωρίτη). Η επιστολή αυτή γράφηκε στην Ιερά Μονή Προυσού, έχει την χρονολογία 6 Μαΐου 1815, και απευθύνεται στον κατά σάρκα υιό του Ιερέα Παπακωνσταντίνου και διάδοχό του στην εφημεριακή θέση του χωριού μας «...παπά κυρ Νικόλαον τῷ ψάλλοντι κατά το μέγα Χωρίον». (Για τον Ιερέα τούτο ίδε σχετικές ειδήσεις στο περ. «ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ» αρ. φ. 25, 1967, σ. 17 κ. εξ., αρ. φ. 28-29, 1969, σ. 17 κ. εξ., αρ. φ. 51-54, 1983-84, σ. 34, κ. αλ.). Στην επιστολή αυτή ο Κύριλλος, εκτός των άλλων, εκφράζεται με μεγάλο σεβασμό για τον πατέρα του παραλήπτη με τα εξής: «Ασπάζομαι σεβασμίως τον σεβασμιώτατον πατέρα υμών Κύριον Κωνσταντίνον». (Η επιστολή αυτή ευρίσκεται αντιγεγραμμένη από τον ίδιο τον Κύριλλο στον υπ' αρ. 31 Κώδικα της Ιερής Μονής Προυσού, σ.σ. 49a-50a. Πρβλ. Αρχιμ. Δοσιθέου Προυσιώτου, νυν Ηγουμένου της Ιεράς Μονής Τατάρνης, και Ιεροκήρυκος: «Κύριλλος ο Καστανοφύλλης...» Αθήναι 1965, σ. 59, όπου εκ τυπογραφικού λάθους προφανώς το όνομα Κωνσταντίνος αποδόθηκε σε «Καλλίνικος»).

Στην εν λόγω επιστολή μνημονεύονται, επίσης, και οι μεγαλοχωρίτικες οικογένειες: Γεωργαντά και Δημητρίου. Ο Κύριλλος, ο ευλογημένος αυτός ανθρωπος του Θεού, γράφει χαρακτηριστικά γι' αυτές τα εξής: «Άσπασαι δε αποστολικώς και τον οίκον Γεωργαντά και Δημητρίου του γνησίου αδελφού αυτού, αίτινες πολλάκις με εφιλοξένησαν».

B' Επιστολή

Η δευτέρα επιστολή γράφηκε στο Καρπενήσι στις 27 Απριλίου 1818 από εκπροσώπους της περιοχής Καρπενησίου κληρικούς και λαϊκούς. Απευθύνεται στο Οικουμενι-

κό Πατριαρχείο και γίνεται παράκληση για την επανίδρυση της «έκπαλαι μικράς (;) Ελληνικής Σχολής» του Καρπενήσου. Στην επιστολή αυτή μεταξύ των άλλων προκρίτων συνυπογράφει και ο εν λόγω Παπακωνσταντίνος «από Χωρίον Μέγα...». Κάτωθεν δε αυτού υπογράφει και ο προαναφερθείς υιός του Παπανικόλαος με τη ένδειξη «υιός του ελάχιστος δούλος...». (Γ. Α. Κ. αρ. Κωδ. 242, σ.σ. 231-232. Πρβλ. Πάνου Ι. Βασιλείου: «Η Σχολή του Καρπενήσου και η επανασύστασή της στα χρόνια της τουρκοκρατίας», περ. «ΦΩΝΗ του ΜΕΓ. ΧΩΡΙΟΥ», 1974, φ. 13-14, σ.σ. 8,10)

Η μαρτυρία του προαναφεθέντος λογίου, αλλά και οσίου πατρός της αγίας ημών Εκκλησίας Ηγουμένου Κυρίλλου για τη σεβασμία προσωπικότητα του γέροντα τούτου Ιερέα του χωριού μας, καθώς και η αξιοτίμητη αναγνώριση που είχε τούτος μεταξύ των Ευρυτάνων προκρίτων, αποδεικνύουν, ότι και ήθος με μόρφωση είχε, και ηλικία προχωρημένη.

Εκ των ανωτέρω συμπεραίνεται ότι ο αείμνηστος Ιερέας Παπακωνσταντίνος γεννήθηκε στο χωριό μας προ του έτους 1740.

1740-1750 Αθανάσιος Πριντζιφύλλης: σ' συγχωριανός μας ούτος αναφέρεται στον υπ' αρ. 42 Κωδ. (0,32 × 0,20) του έτους 1815 της Ιεράς Μονής Προυσού, σ. 105. Το όνομά του διασώθηκε σε περιγραφή του κτηματολογίου της Ιεράς Μονής, όπου η θυγατέρα του Ευαγγελική ή Ευαγγελή αφέρωσε στην Ιερά Μονή ένα κτήμα της. Συγκεκριμένα αναφέρονται στο ανωτέρω κτηματολόγιο τα εξής: «Η θυγατήρ του Αθανασίου Πριντζιφύλλη, Ευαγγελική αφέρωσεν, εις το μοναστήρι ένα κομμάτι αμπέλι εις τόπον λεγόμενον Βαρκόν, το οποίον ήταν προίκα της...». (Πρβλ. Γ. Κόλλια και Π. Χριστοπούλου: «Το κτηματολόγιον της Μονής Προυσού Ευρυτανίας», τ. Β', της ΕΠΕΤΗΡΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ, Αθήναι 1970, σ.σ. 341-342, όπου και άλλη βιβλιογραφία, καθώς και Ανάτυπον αυτού Αθήναι – Ιούνιος 1970, σ.σ. 37-38).

Εκ των ανωτέρω συμπεραίνεται ότι ο πατέρας της αρκετά ενηλικωμένης δωρητρίας του «αμπελιού» στην Ιερά Μονή πρέπει να εγεννήθη περί τα μέσα του 18ου αιώνα και ακριβέστερα προ του 1850. Ή δε δωρεά υπό της Ευαγγελικής πρέπει να έγινε περί το 1800-1810.

Επίσης στην ανωτέρω είδηση του Κώδικα (σ.σ. 105 και 107) εκτός της Ευαγγελικής αναφέρονται και τα εξής μεγαλοχωρίτικα ονόματα:

1. Η Στάμω, προφανώς η σύζυγος του Αθανασίου Πριντζιφύλλη, η αδελφή της Ευαγγελικής.

2. Τα επώνυμα: Πορνάζου και Τζακίνας χωρίς ονόματα, που γειτνιάζουν με το ανωτέρω αμπέλι.

3. Το ανδρουνικό όνομα Ραφτοδημήτρινα, συνορεύουσα κι αυτή με το ανωτέρω κτήμα.

Η Ραφτοδημήτραινα είναι προφανώς η γιαγιά, αν μη και προγενέστερη πρόγονος ή κάποια άλλη στενή συγγενής του γνωστού προγόνου μας Δημητρίου Ράφτη. Ούτος, ως είναι γνωστόν, συνυπογράφει με την ένδειξη «Τρανοχωρίτης» μετά των προκρίτων Ευρυτάνων την έγγραφη εξουσιοδότηση της εκλογής του Ευρυτάνα αντιπροσώπου, «Παραστάτου» Επισκόπου Λιτζάς και Αγράφων Δοσιθέου για την α' Εθνοσυνέλευση της Επιδαύρου. Η εκλογή του και η εξουσιοδότηση εγένοντο στο Μεγάλο Χωριό την 13 Δεκεμβρίου 1821. (Ίδε Αρχεία Αγώνος, Εθν. Βιβλ. χειρ. αρ. 26240. Πρβλ. Πάνου Ι. Βασιλείου: «Η Επισκοπή Λιτζάς και Αγράφων...», Αθήναι 1960, σ.σ. 197-198. † Πρωτ. Κων. Δ. Βαστάκη, περ. «ΦΩΝΗ του ΜΕΓ. ΧΩΡΙΟΥ...», 1982-83, φ. 47-50, σ.σ. 24-25). Συνεπώς, αν ο Δημήτριος Ράφτης το 1821 είχε ηλικία τουλάχιστον 50 ετών... η αναφερόμενη το 1815 ως προμμάτη του ή κάποια άλλη συγγενής του πρέπει να εγεννήθη περί τα τέλη του 17ου αιώνα.

4) Τέλος, το χωρίς όνομα επώνυμο Σταθοπούλου: (σ. 107 του αν. 42 Κωδ.). Και ο Σταθόπουλος συνορεύει με άλλο κτήμα της αυτής Ιεράς Μονής στο γειτονικό μας χωριό Κλαψί, ο οποίος ως προς την καταγωγήν χαρακτηρίζεται «Τρανοχωρίτης».

Με την οικογένεια Σταθοπούλου, αυτή ή κάποια άλλη με το ίδιο επώνυμο, συνδέεται

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΡΑΧΑΣ

Μια τιμητική εκδήλωση

Στις 3-3-1987 η «ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ» τίμησε σε ειδική εκδήλωση τον συμπατριώτη μας δάσκαλο κ. Γιάννη Αθ. Βράχα. Η εκδήλωση αυτή έγινε στην αίθουσα της «Αρχαιολογικής Εταιρείας» ανάμεσα σε πλήθος κόσμου.

Με χαρά και συγκίνηση άνοιξε την γιορτή ο αγαπητός μας πρόεδρος της Πανευρυτανικής κ. Παναγιώτης Κωστοπαναγιώτης. Κατόπιν ανέβηκαν στο βήμα εκλεκτοί ομιλητές και επήνεσαν τον τιμώμενο δάσκαλο και όλο το αξιοθαύμαστο έργο του. Μεταξύ των ομιλητών τούτων, που ήσαν: ο λογοτέχνης κ. Μιχ. Σταφυλάς, ο Γεν. Γραμματέας της Διδ/κης Ομοσπονδίας κ. Χαρ. Καλύθας, ο Μηχανικός κ. I. Μάγκας, ο δάσκαλος κ. Κων. Αν. Παπαδόπουλος ήταν και ο συγχωριανός μας Αιδεσ. Παπακωνσταντίνος Βαστάκης.

Στη συνέχεια δημοσιεύουμε την ομιλία – χαιρετισμό του Αιδεσ. Παπαβαστάκη, που έχει ως εξής:

Αδελφοί μου αγαπητοί, Επίσημοι και μη της αποψινής εκδηλώσεως, χαίρετε εν Κυρίω!

Γέμισε η ψυχή μου από χαρά και αγαλλίαση, όταν έλαβα την πρόσκληση της τιμητικής αποψινής βραδυάς, και είπα:

Μπράβο στην «ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ»!

Κι αυτή τη φορά στόχευσε επάξια και δίκαια. Η απόφασή της να προβάλει και να εξάρει το έργο του φίλου συμπατριώτη μας εκπαιδευτικού και λογοτέχνη κ. Γιάννη Βράχα την τιμά ιδιαίτερα.

Μεγάλη, λοιπόν, η τιμή για τον σεβαστό και αγαπητό μας δάσκαλο που τιμάται εν ζωή. Ο λόγος αυτός μας κάνει να τον συγχαρούμε πιο θερμά, γιατί αυτό το προνόμιο λίγοι το γεύονται και το απολαμβάνουν.

Αν και προσκρούομε στην ανυπόκριτη κι ευλογημένη σεμνότητά του, όμως δεν είναι δυνατόν να μην επισημανόμε τους λόγους, που τον καταξίωσαν να φθάσει στη θέση

ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΑ

(συνέχεια από σελ. 8)

και η οικογένεια του Οσιομάρτυρα του χωριού μας Αγίου Γερασίμου του νέου. Άλλα περί αυτής θα συνεχίσουμε στο προσεχές τεύχος...

★

Έπειτα από τα ανωτέρω προκύπτει ο κάτωθι κατάλογος εκ των πρώτων ιστορικά μαρτυρουμένων προγόνων μας:

Οικογένεια: Παπανικολαίων (μέσα 16ου αιων. κ. εξ.)

Οικογένειες: Πορνάζου, Τζακίνα, Σταθοπούλου (προ των μεσ. του 17 αιων.)

Γεώργιος Πακοπλάκης (τελ. 17ου αιων.)

.....Ραφτοδημήτρινα (τελ. 17ου αιων.)

Ιερέας Παπακωνσταντίνος (της αν. οικογ. Παπανικολαίων, προ των μεσ. του 18ου αιων.)

Αθανάσιος Πριντζιφύλλης (μεσ. 18ου αιων.)

Στάμω (συζ. ή θυγ. Αθ. Πριντζιφύλλη, μεσ. 18ου αιων.)

.....Στουρνάρας – Σταθόπουλος (ο πατέρας του Οσιομάρτυρος Αγίου Γερασίμου, μεσ. 18ου αιων.)

Οικογένειες: Γεωργαντά και Δημητρίου (προ των μεσ. 18ου αιων.).

Ιερέας Παπανικόλαος (υιός του προαναφερθέντα Ιερέα, β' ημ. 18ου αιων.)

Δημήτριος Ράφτης (β' ημ. 18ου αιων.)

Ευαγγελική Αθ. Πριντζιφύλλη (β' ημ. 18ου αιων.)

(Συνεχίζεται)

† π. Κ.Δ.Β.

αυτή. Κι οι λόγοι δεν είναι άγνωστοι. Ο τιμώμενος απόψε σ' όλο τον πολυκύμαντο βίο του υπήρξε κι είναι ένας ευλογημένος Χριστιανός, ένας σεμνός και μειλίχιος άνθρωπος, φωτισμένος παιδαγωγός επιστήμονας, πολυτάλαντος ποιητής και συγγραφέας, λάτρης των ελληνορθόδοξων παραδόσεων μας, καταδεκτικός, φιλοπρόδοδος, δημιουργικός, ο πανταχού παρών σε χαρές και λύπες, σε γιορτές και πανηγύρια, σε επιτροπές και αντιπροσωπείες, σε δημόσια έργα και γραφεία, φιλότιμος, κοινωνικός, και δραστήριος εκπρόσωπος των προβλημάτων του τόπου μας, αληθινός πατριδολάρης!

Αυτοί και άλλοι ακόμα είναι οι λόγοι, που τον καταξίωσαν να φθάσει στην αποψινή τιμητική εκδήλωση. Να είναι αυτός το τιμώμενο πρόσωπο. Και να προβάλεται ως άξιο και ως άριστο παράδειγμα προς μίμηση. Η αναφορά, λοιπόν, στη ζωή και το έργο του δάσκαλου Αθ. Βράχα, που επάξια, επαναλαμβάνομεν, προβάλλει η «ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ» είναι «το καλύτερο αντίδωρο ευγνωμοσύνης γι' αυτόν και μάθημα διδαχή για τους νεώτερους».

Για την καταγωγή του αξίζει να λεχθούν τα εξής:

Γεννήθηκε στα Ψιανά της Ευρτανίας, κατάγεται εκ πατρός από τα Δολιανά και τώρα Στουρνάρα - γειτονικό χωριό του χωριού του -, έχει τις ρίζες του, χωρίς υπερβολή σ' όλα τα γύρω, προς το χωριό του χωριά, και σεμνύεται γι' αυτόν όλη η Έυρυτανία...

Για τις σπουδές του και τα άλλα... θ' αναφερθούν στη συνέχεια οι άλλοι ομιλητές. Άλλα το πλούσιο και πολύτιμο έργο του δεν αναλύεται, ούτε εξαντλείται μέσα στα περιορισμένα όρια της αποψινής χαράς. Θα επισημανθεί, όμως και θα περιγραφεί, ως έργο μεγάλο, έργο αξιόλογο και φωτισμένο...

Άλλωστε δεν τον επήρανε και τα χρόνια, τώρα δρασκέλισε από την ακμή της ηλικίας του. Και τώρα, στα ώριμα χρόνια, είναι, που περιμένουμε κι άλλα πολλά... Έχει να μας δώσει.

Ανέκαθεν, εθαύμαζα σ' αυτόν την αντοχή του, τις πορείες του, την υπομονή και επιμονή του, την αλγυστή θέλησή του και τις λαμπρές επιτυχίες του, για τις οποίες θα γίνει απόψε εκτενής λόγος. Δεν μου το επιτρέπει η ώρα, ούτε κι έχω το δικαίωμα να υπεισέλθω στα θέματα του προγράμματος, που θ' ακολουθήσει και θ' αναπτύξουν οι σοφοί ομιλητές. Γι' αυτό και σταματώ μέχρις εδώ.

Πριν τελειώσω, όμως, επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω τον τιμώμενο δημόσια, από την επίσημη αυτή θέση, τουλάχιστον για δύο λόγους:

α) Για όσα έκαμε και είπε στα Δολιανά (19-7-1980), την ημέρα των αποκαλυπτηρίων της προτομής του αείμνηστου Ιεροδιδασκάλου Εθνομάρτυρος πατρός μου +Οικονόμου Δημητρίου Κ. Βαστάκη.

και β) για την ανακάλυψη της ιστορίας της «Παναγίας της Καλλιακούδας» σε βιβλίο του αείμνηστου συμπολίτου μας Δημήτρη I. Πουρνάρα, του διατρεπούς εκείνου δημοσιογράφου, λογοτέχνη και ιστορικού (ο οποίος, ας σημειωθεί, μετά 15 ημέρες, συμπληρώνει έτος από της εις Κύριον εκδημίας του κι αξίζει να στρέψει η «Πανευρυτανική» και προς αυτόν την αγάπην της...). Από την ιστορία, λοιπόν αυτή, δηλαδή, της ανακαλύψεως της «Παναγίας της Καλλιακούδας», ενεπνεύσθη ο κ. Βράχας την ανέγερση του Ιερού Ναού, που προγραμματίσθηκε τον περασμένο αιώνα και δεν πραγματοποιήθηκε. Η θεία αυτή έμπνευση έγινε ιδέα. Και η ιδέα έργο. Πράγματι ο προς τιμήν της «Παναγίας της Καλλιακούδας» Ιερόν Ναός κτίσθηκε. Και κτίσθηκε ψηλά σε σταυροδρόμι πολλών χωριών, που βρίσκονται γύρω στο θρυλικό Ευρυτανικό θουνό της «Καλλιακούδας». Δίκαια, ο τιμώμενος απόψε ως εμπνευστής του ιερού τούτου έργου χαίρει εις την ψυχήν! Έκτοτε, πόσοι στρατοκόποι της ζωής δεν περνούν από τον Ναό αυτόν κι αφήγουν εκεί την ανάσα τους και τους κόπους σωματικούς και ψυχικούς, για να συνεχίσουν τις περαιτέρω πορείες τους με πνευματικές ανατάσεις... Κι ακόμα ο ιερός αυτός Ναός κτίσθηκε παράπλευρα στο άλλο ιερό Μνημείο των αθανάτων Ηρώων της ιστορικής Μάχης της «Καλλιακούδας» (28-29 Αυγούστου 1823), έργου και τούτο της εμπνεύσεως και του μόχου του τιμώμενου.

Χαιρετίζω, λοιπόν και συγχαίρω ταπεινά, αλλά με εγκάρδια αισθήματα, τόσον την «ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ» για την αποψινή προσφορά της, όσον και τον τιμώμενο δάσκαλο, στο πρόσωπο του οποίου, τόσον ευδοκίμησε η οικογενειακή ανατροφή και κάθε άλλη αρετή, όπως η φιλαλληλία, η φιλοπατρία και η επιστήμη, που τον κατα-

ξίωσαν και πλάστης ψυχών να γίνει και πολύτιμο πνευματικό και κοινωνικό έργο να μας χαρίσει.

Εύχομαι ολόψυχα, να του χαρίσει ο Πανάγαθος Θεός πολλά ακόμα χρόνια. Χρόνια γεμάτα υγεία. Χρόνια ειρηνικά. Χρόνια αγιασμού, όπως επίκαιρα αυτές τις ημέρες και μας προτρέπει η αγία Εκκλησία μας. Και χρόνια καρποφόρα.

Με τα ίδια αισθήματα συγχαίρω και την αντάξια σύζυγόν του, την εκλεκτή δισασκάλισσα κ. Βασιλική Βράχα, η οποία, ομολογουμένως, στάθηκε και παραμένει αφωσιωμένη σύντροφος και στο πλευρό και στο έργο του.

Γιάννης Βράχας, η ψυχή της Καλλιαύδας

Ο π. Κωννος Βαστάκης στο βήμα κατά την εκδήλωση προς τιμήν του Γιάννη Βράχα

Είθε, τέλος, που απηχώ και τα αισθήματα των συγχωριανών μου Μεγαλοχωριτών και ιδιαίτερα του παρισταμένου Προέδρου μετ' άλλων επιλέκτων μελών του Συνδέσμου των Μεγαλοχωριτών «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ», είθε, λέγω, η αρετή, το παράδειγμα και το πολύτιμο έργο του τιμωμένου διδασκάλου κ. Ιωάννου Αθ. Βράχα να εμπνέει όλους μας και ιδιαίτερα τους νεωτέρους και τους επερχομένους.

Σας ευχαριστώ
Ιερεύς Κων. Βαστάκης

Σημειώνουμε επίσης της ιδιαίτερη εντύπωση που έκαμαν τα διάφορα κείμενα από το λογοτεχνικό έργο του κ. Βράχα, που απέδωσε με μεγάλη επιτυχία η ηθοποιός κ. Άννα Πολυτίμου - Παπακωνσταντίνου.

Στο τέλος απονεμήθηκε στον επάξια τιμηθέντα, ειδικό Δίπλωμα και Μετάλλιο της Πανευρυτανικής Ένωσης, που το παρέλαβε κατασυγκινημένος και ευχαρίστησε ευγνώμωνα με τον πράσινο και γλυκύ του τρόπο.

Κι από τη θέση αυτή ξανασφίγγουμε το χέρι του εξαίρετου συμπατριώτη μας δασκάλου για την επάξια τιμή που του έγινε. Καθώς και του αγαπητού μας Προέδρου της «Πανευρυτανικής» για την οργανωθείσα τιμητική εκδήλωση.

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΙΟΛΟΓΙΚΑ

200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠ' ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ 175 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑ **ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΗ**

† Πρωτ. Κωνσ. Δ. Βαστάκη

Την ιστορική πορεία της Τοπικής, και όλης της Αγίας Εκκλησίας μας, κοντά και του χωριού μας, σημαδεύουν εφέτος δύο επέτειοι. Δύο «αλαλαγμοί», που αναφέρονται στον Θεοδόξαστο μεγαλοχωρίτη Οσιομάρτυρα Άγιο Γεράσιμο το νέο.

200 χρόνια απ' τη γέννησή του, η μια!

175 χρόνια απ' το μαρτύριο του η άλλη.

Η μία σημαδεύει το ξημέρωμα της αυγής· και η άλλη τη δοξασμένη δύση. Και οι δύο αποτελούν 25 χρόνια όλα κι όλα. Τόσο ήταν το πέρασμα του Νεομάρτυρα απ' αυτόν τον κόσμο. Πέρασμα, όμως, που υπήρξε στο σύνολό του, ακόμα και στα 5 της δοκιμασίας χρόνια, ολοφώτεινη «Μαρτυρία Χριστού» και παράδειγμα Άγιο.

«Μαρτυρία Χριστού», που στήριξε τότε κι αυτός, όπως και οι άλλοι Νεομάρτυρες και Εθνομάρτυρες, τους σκλάβους προπάτορές μας από την πιο στυγή τυραννία... Και «Μαρτυρία Χριστού» για όλες τις μετά ταύτα και για το διηνεκές εποχές...

Ο Οσιομάρτυρς, λοιπόν, του χωριού μας αποτελεί μνήμη ζωντανής «Μαρτυρίας Χριστού» και για την εποχή μας, και για όλους μας και για τον καθένα χωριστά.

Και σήμερα, όπως χθες, αλλά και για αύριο ο Άγιος Γεράσιμος εξακολουθεί να στηρίζει και να εμπνέει κάθε ψυχή, που θέλει να ζη στην Κοντά στο Χριστό και κάτω από τις μοναδικές σωστικές «*αφετερούγες*» της ευλογημένης και μαρτυρικής Ορθόδοξης Εκκλησίας μας.

Κατωτέρω, με την ευκαιρία της διπλής φετεινής επετείου, 1787-1987 και 1812-1987, παραθέτω από το Βίο και το Μαρτύριο του μεγαλοχωρίτη νεομάρτυρα σύντομη περίληψη. Κι εύχομαι να γίνει αυτή (η περίληψη) «καθρέφτης» της ψυχής μας και μέτρο για σύγκριση της δικής μας με τη δική του αγία και μαρτυρική ζωή.

Η περίληψη αυτή έχει ως ακολουθώς:

Ο Οσιομάρτυρς Άγιος Γεράσιμος ο νέος γεννήθηκε στο Μεγάλο Χωριό Ευρυτανίας το έτος 1787, από γονείς ευσεβείς και φιλόχριστους, της οικογενείας Στουρνάρα - Σταθοπούλου, οι οποίοι ονόμασαν αυτόν στη βάπτισή του Γεώργιο.

Όταν έγινε 11 ετών ήλθε στην Κωνσταντινούπολη και ανέλαβε εργασία σε παντοπωλείο συμπατριώτου του.

Κάποια ημέρα κατά την ενάσκηση των υπηρετικών του καθηκόντων, από αθλεψία, ζημίωσε τον σκληρό εργοδότη του και φοβούμενος να επιστρέψει έκλαιε καθ' οδόν. Τότε συνέβη γι' αυτόν το εξής συνταρακτικό:

Κάποια γυναίκα, σύζυγος οθωμανού αξιωματούχου, τον παρέλαβε στην οικογένειά της, ωσάν να τον ελυπήθη τάχα, όπου με διαφόρους υποσχέσεις τον έφερε - φευ - στον τουρκισμό.

Στην οικογένεια αυτή, ως εξωμότης, παρέμεινε 5 περίπου έτη. Κατόπιν πα-

Ο ναός προς τιμήν του Αγίου στο Μεγάλο Χωριό, αρχιτεκτόνημα Φ. & Ε. Κυδωνιάτη και ανέγερση του Συνδέσμου των όπου γης Μεγαλοχωριτών

ραλήφθηκε από άλλον Τούρκο αξιωματούχο, μετά του οποίου έλαβε μέρος σε σουλτανική αποστολή και περιόδευσε την Βουλγαρία, τη Βοσνία, την Πελαγονία, την Λάρισα και την Εύβοια, και επανήλθε στην Κωνσταντινούπολη.

Οι εντυπώσεις προφανώς του νεαρού Γεωργίου εκ της περιοδείας αυτής συνετέλεσαν, ώστε βαθύτατα να αισθανθεί την άρνηση της χριστιανικής του πίστεως και να ζητεί ευκαιρία επιστροφής. Έτσι εξηγείται ο λόγος της δραπετεύσεώς του από την Κωνσταντινούπολη, αμέσως μετά την επιστροφή του σ' αυτήν εκ της προαναφερθείσης περιοδείας και η επάνοδος του στο Μεγάλο Χωριό.

Επανελθών στη γενέτειρά του, με συντριβή καρδίας και δάκρυα μετάνοιας, παρέμεινε εκεί περίπου 3 έτη. Μολονότι δίήγε εκεί ζωή μετανοίας και αδιαλείπτου προσευχής, η σκληρά δοκιμασθείσα συνείδησή του δεν αναπαύετο. Το τραύμα της αρνήσεως του Σωτήρος Χριστού, που δοκίμασε ήταν βαθύ και πικρό. Γι' αυτό στην άδολη νεανική ψυχή του γεννήθηκε η ιδέα του Μαρτυρίου για να ξεπλύνει, όπως έλεγε, το αμάρτημά του.

Με τα βιώματα αυτά και την συνδρομή του Προυσιώτου ιερομονάχου Γερασίμου κατέφυγε στο Άγιον Όρος και εγκαταβίωσε στην Κουτλουμουσιανή Ιερά Σκήτη του Αγίου Παντελεήμονος. Εκεί έγινε υποτακτικός στον ενάρετο συμπατριώτη του ιερομόναχο Κύριλλο τον Καστανοφύλλη, από τον οποίο παρηγορήθηκε, στηρίχθηκε στην πίστη και εκάρη Μοναχός με το οσιακό όνομα Γεράσιμος.

Έτσι, με τη θεία βοήθεια και τους ασκητικούς του κόπους, καθάρισε την ψυχή και το σώμα του από τα ψυχοφθόρα πάθη και αξιώθηκε να γίνει κατακτήριο του Παναγίου Πνεύματος. Για τους λόγους αυτούς, συχνά επισκέπτετο τις αγιορείτικες ιερές Μονές Κουτλουμουσίου, Δοχειαρίου και Γρηγορίου, όπου συναντούσε ονομαστούς Πνευματικούς, τους οποίους συμβουλεύετο και από τους οποίους ενισχύετο ο Θεϊκός πόθος του, να γίνει δηλαδή, άξιος μάρτυρας και γενναίος Αθλητής του Χριστού.

Στην ηλικία, λοιπόν των 25 χρόνων επανήλθε στην Κωνοταντινούπολη. Εκεί, κατά τη συνήθεια των νεομαρτύρων παρουσιάσθηκε στην οικογένεια, που τον έφερε στον τουρκισμό και ομολόγησε με θάρρος και επιμονή την χριστιανική του ταυτότητα...

Μετά απ' αυτή την ομολογία συνελήφθη, παρεδόθη στις τουρκικές αρχές και άρχισαν τα μαρτύρια του. Επί 15 ημέρες υπέφερε συνεχείς βασανισμούς για να επανέλθει στον τουρκισμό. Μάταια όμως. Με σπάνιο θάρρος και παρρησία ομολογούσε τον Χριστόν Θεόν αληθινόν, ελέγχων την ασέβεια, στην οποία περιέπεσε, χωρίς να κάμπτεται από τη μανία των βασανιστών του. Απεναντίας ενισχυόμενος ο γενναίος του Χριστού ομολογητής και αθλητής και προσευχόμενος αδιαλείπτως υπέμεινε κάθε βασανισμό μέχρι την 3ην Ιουλίου του 1812 ημέρα Τετάρτη. Την ημέρα εκείνη, ύστερα από την τελική δικαστική απόφαση, αποκεφαλίσθηκε στην τοποθεσία «Μπαμπά Χουμάϊ», πλησίον του περιωνύμου ιερού Ναού της Αγίας Σοφίας και παρέδωσε την αγία του ψυχή στο Δεσπότη Χριστό, από τον οποίο και έλαβε τον διπλό οσιομαρτυρικό στέφανο και την χάρη των θαυμάτων.

Το τέλος του ενδόξου τούτου Νεομάρτυρα υπήρξε σπάνιο και θαυμαστό. Συνέβηκε, δηλ., τότε η εξής θαυμαστή σκηνή:

Μετά τον αποκεφαλισμό το μαρτυρικό σώμα έμεινε γονατιστό, ώσαν να προσεύχεται επί 15' της ώρας και πλέον. Έπειτα, έπεσε ηρέμως χωρίς να σπαράξει, όπως είναι φυσικό, και περιλούσθηκε με ουράνιο Φως. «Σημεία» δηλωτικά της υπό του Αθλοθέτου Χριστού γενομένης δεκτής της μαρτυρικής αυτής θυσίας.

Κατόπιν φιλομάρτυρες χριστιανοί εξαγόρασαν το τίμιο λείψανό του και το ενταφίασαν πρεπόντως εντός Ναού της Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στο νησί Πρώτη.

Μετά 3ετίαν έγινε η ανακομιδή αυτού, και αποφασίστηκε υπό του τότε Οικουμενικού Πατριάρχου Κυρίλλου του ΣΤ', και του πρώην Σταγών Παΐσιου να αποσταλεί ο «Τιμιώτερος λίθων πολυτελών και δοκιμώτερος υπέρ χρυσίον...» αυτός θησαυρός στην ιερά και σεβασμία θεομητορική Μονή της «Προυσιωτίσσης». Το έργον τούτο πραγματοποιήθηκε κατ' αγαθή συγκυρία από τον σεβάσμιο «γέροντά» του τον Κύριλλο τον Καστανοφύλλη, Ηγούμενο τότε της Ιεράς Μονής Προυσού, και από τον προαναφερθέντα προυσιώτη Μοναχό Γεράσιμο, ο οποίος, κατά παραχώρηση πάλι Θεού, προ 3ετίας παρευρέθηκε και στο μαρτυρικό τέλος του. Στο δύσκολο τούτο έργο της μεταφοράς των λειψάνων αποτελεσματικά συνέβαλε ο ευσεβέστατος πρώην ηγεμόνας της Ουγγροβλαχίας Αλέξανδρος Καλλιμάχης.

Έκτοτε, τα ιερά μαρτυρικά του Οσιομάρτυρος λείψανα εκπέμπουν άρρητη ευαδία και επιτελούν θαυμαστά ίαματα στους μετά πίστεως και ευλάβειας προσερχομένους και ασπαζομένους αυτά. Ευρίσκονται δε στην προαναφερθείσα Ιερά Μονή της «Προυσιωτίσσης», στο Ναό του Αγίου στο Μεγάλο Χωριό, σε πολλές ιερές Μονές του Αγίου Όρους και αλλαχού.

Ταὶς του Οσιομάρτυρος Αγίου Γερασίμου του νέου πρεσβείαις, Χριστέ ο Θεός, ελέησον ημάς.

Αντί άλλου σχολιασμού για τη διπλή φετεινή επέτειο του Αγίου μας αρκεί μόνον η επίκαιρη Πατερική προτροπή:

«Μνήμη Μάρτυρος, μίμησις Μάρτυρος»...

† πρ. Κ. Δ. Β.

Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΜΑΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Η ομιλία του Προέδρου του Συνδέσμου

Αγαπητοί συμπατριώτες και συμπατριώτισσες. Έκ μέρους των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου των απανταχού Μεγαλοχωριτών «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ», σας καλωσορίζω στη σημερινή ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση.

Η αθρόα προσέλευσή σας είναι ένα επι πλέον μήνυμα αισιόδοξης προοπτικής για το μέλλον του Συνδέσμου.

Χαιρετίζουμε την παρουσία συγχωριανών μας και ιδιαίτερα του προέδρου της Κοιν. Μεγ. Χωριού κ. Θ. Γαβρίλη.

Ακόμη τη στιγμή αυτή στέλνουμε μήνυμα αγάπης στα μέλη του Συνδέσμου, που για διάφορους λόγους δεν είναι σήμερα μαζί μας και κυρίως στους ξενητεμένους, που πάντα σκέπτονται τη γενέτειρα και το Σύνδεσμο και έμπρακτα αποδεικνύουν το ενδιαφέρον τους.

Αυτή την ώρα που ο νοος αγκαλιάζει πρόσωπα αγαπητά που βρίσκονται μακριά μας, είναι η καταλληλότερη να θυμηθούμε εκείνους που για πάντα αποχαιρετίσαμε τον τελευταίο χρόνο και να τιμήσουμε τη μνήμη τους τηρώντας ενός λεπτού σιγή. Είναι οι:

1. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Δ. ΧΑΣΚΟΠΟΥΛΟΣ.** Εξέχον μέλος του Συνδέσμου και για πολλά χρόνια μέλος του Δ.Σ. και Αντιπρόεδρος για μια πενταετία. Η προσφορά του στην οικογένειά του, στο Μεγ. Χωριό, αλλά και στο κοινωνικό σύνολο, είναι γνωστή και ανυπολόγιστη. Ο τρόπος ζωής και η προσφορά του αποτελούν υποθήκες για τους μεταγενέστερους και δίκαια τιμούν τη μνήμη του όλοι οι συμπατριώτες μας.
2. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.** Ο σεβαστός πατέρας του Συμβούλου του Συνδέσμου κ. Στέφανου Βασιλόπουλου, μεγάλος αγωνιστής στη ζωή, καταξιωμένος οικογενειάρχης και από τα τακτικότερα μέλη μας.
3. **ΦΩΤΗΣ ΜΠΑΚΑΤΣΙΑΣ.** Απέθανε στις ΗΠΑ, αγαπούσε ιδιαίτερα το Σύνδεσμο και τακτικά το έδειχνε, ενισχύοντάς τον οικονομικά.
4. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΡ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗΣ.** Εξαίρετος οικογενειάρχης, με ιδιαίτερη αγάπη για το Σύνδεσμο μέχρι το τέλος.
5. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΝΙΗΛΣ.** Παρά τη μεγάλη ηλικία του ήταν διαρκώς κοντά στο Σύνδεσμο, τον ενίσχυε οικονομικά, αλλά πάνω απ' όλα η παρουσία του και μόνο ήταν ξεχωριστής σημασίας, γι' αυτό είναι και η απουσία του σημαντική.
6. **ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ.** Απέθανε στις Η.Π.Α. Νοσταλγός της γενέτειρας και ευεργέτης του τόπου του (ενίσχυσε στην ανοικοδόμηση του Δημ. Σχολείου Μεγ. Χωριού και του Γενικού Νοσοκομείου Καρπενησίου).
7. **ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΛΙΟΥΡΑΣ.** Έσθησε στην ξενητειά σε νέα ηλικία.
8. **ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΜΠΑΚΑΤΣΙΑΣ.** Ένα τροχαίο ατύχημα του έκοψε το νήμα της ζωής μόλις στα 20 χρόνια του.
9. **ΑΘΗΝΑ Β. ΓΕΩΡΓΑΝΟΠΟΥΛΟΥ**
10. **ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ Δ. ΣΙΤΑΡΑ**
11. **ΘΕΟΔΩΡΑ ΚΑΤΗ**
Σεβάσμιες γερόντισσες του χωριού μας, καταξιωμένες κοινωνικά και οικογενειακά, τελείωσαν τη ζωή τους ανάμεσα στο παραδοσιακό οικογενειακό περιβάλλον που οι ίδιες έχτισαν με πολύ και μακρύ αγώνα.
12. **ΜΑΡΙΑ ΦΑΒΑ**
13. **ΤΡΥΦΩΝΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ**
14. **ΕΛΕΝΗ ΜΟΥΝΤΟΥΡΗ**
15. **ΕΛΕΝΗ ΠΕΡΙΔΑ**
Σεμνές και αθόρυβες παρουσίες του χωριού μας, που έδωσαν σκληρό αγώνα στη ζωή.
16. **ΑΝΑΡΕΑΣ ΤΟΥΦΕΚΙΑΣ.** Με καθυστέρηση πληροφορηθήκαμε το θάνατο και αυτού του άξιου συμπατριώτη μας.

Αιωνία τους η μνήμη.

Ο απολογισμός εφέτος έχει την ιδιαιτερότητα να μην αναφέρεται στα έργα του χρόνου που πέρασε μόνο, αλλά να περικλείει κατ' ανάγκη τα γενόμενα της τριετούς θητείας του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου.

Εκείνο το οποίο πρωταρχικά πρέπει να τονίσω είναι το γεγονός ότι όλα αυτά τα χρόνια η συνεργασία μεταξύ των μελών του Δ.Σ. ήταν άψογη, εγκάρδια, ιδιαίτερα φιλική και γι' αυτό, στο μέτρο των δυνατοτήτων και ικανοτήτων μας, αποδοτική.

Τα προβλήματα που απασχολούν το Σύνδεσμό μας είναι και πολλά και διαρκώς ανανεούμενα. Αυτό είναι φυσικό. Κατά συνέπεια είναι αδύνατο να πούμε ότι καλύψαμε το φάσμα των αναγκών του.

Έγιναν οι βασικές επιλογές και με άξονα αυτές προχωρήσαμε. Δηλαδή:

- Μνημείο - Οστεοφυλάκιο Εθνομαρτύρων.
- Στέγη Συνδέσμου στην Αθήνα.
- Πνευματική Στέγη στο Μεγάλο Χωριό.

Για την ολοκλήρωση των εργασιών στο χώρο του Μνημείου των Εθνομαρτύρων απομένουν λίγα να γίνουν, βρίσκονται σε εξέλιξη και πολύ σύντομα τελειώνουν. Πρέπει στο σημείο αυτό να ευχαριστήσουμε ξεχωριστά τον κ. Αυγέρη Αυγερόπουλο για την πολύτιμη και γενναιόδωρη θοήθειά του.

Το Οστεοφυλάκιο των Εθνομαρτύρων επίσης θρίσκεται στην τελευταία φάση των εργασιών και μέχρι το καλοκαίρι θα παραδοθεί.

Είναι αυτή στιγμή σημαντική για το Σύνδεσμο και το χωριό μας. Σίγουρα οι ψυχές τόσο των Εθνομαρτύρων όσο και των συγχωριανών μας, παλαιοτέρων μελών του Δ.Σ., που τόσο μόχθησαν για το σκοπό αυτό, θα συναγάλλονται και θα συγχαίρουν μαζί μας.

Η απόκτηση της Στέγης του Συνδέσμου στην Αθήνα είναι πλέον γεγονός, έγιναν και οι απαραίτητες εσωτερικές εργασίες και εκείνο που απομένει είναι να ενισχύσουμε όλοι οικονομικά για την απόκτηση του απαραίτητου εξοπλισμού.

Οι δυνατότητες που παρέχονται από εδώ και πέρα στο Δ.Σ. είναι πράγματι πολλές και η σωστή αξιοποίηση αυτού του χώρου θα είναι η καλύτερη δικαίωση για όσους πρόσφεραν και κοπίασαν για το σκοπό αυτό. 50 και πλέον χρόνια προσπαθειών θρήκευαν τη δικαίωσή τους.

Η Πνευματική Στέγη του Συνδέσμου στο Μεγάλο Χωριό, με τις αναγκαίες και πολυδάπανες επισκευές που έγιναν στο ισόγειο και τον πέριξ χώρο, άρχισε να αξιοποιείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Η δημιουργία της Παίδικής Χαράς, η εγκατάσταση της Λαϊκής Βιβλιοθήκης και η συγκέντρωση υλικού για το Λαογραφικό Μουσείο ήταν τα πρώτα δύσκολα θήματα.

Εδώ πρέπει να ανάφερω ότι χάρις σε μια πολύ μεγάλη οικονομικά προσφορά του καθηγητού της Ιατρικής κ. Νικολάου Δ. Πουρνάρα, στη μνήμη του προ έτους αποθάνοντα πατέρα του Δημητρίου Ι. Πουρνάρα, κατασκευάζονται τα κουφώματα του δευτέρου ορόφου ενώ αγοράσθηκαν ήδη και τα καθίσματα προκειμένου να διαμορφωθεί και εξοπλισθεί ανάλογα μια μεγάλη αίθουσα διαλέξεων, προβολών και άλλων αναλόγων εκδηλώσεων, που θα φέρει το όνομα του τιμωμένου «Αίθουσα Δημητρίου Ι. Πουρνάρα».

Αναφερόμαστε στη συνέχεια στην οργάνωση των τακτικών ετησίων εκδηλώσεων.

Για την ΕΤΗΣΙΑ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ έχουμε να πούμε ότι εξακολουθεί να είναι η μαζικότερη εκδήλωσή μας, έχει τη γενική αποδοχή και αξίζει να συνεχισθεί παρά τις πολύ μεγάλες δυσκολίες που παρουσιάζει κάθε φορά η οργάνωσή της.

Για την ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΠΙΤΤΑ και την ΠΑΙΔΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ακούγονται, από παντού θα έλεγα, ενθουσιώδη λόγια. Κανένα σχόλιο από μας. Περιμένουμε τη δική σας γνώμη.

Για το ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΩΝ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ, εκείνο που έχουμε να πούμε είναι ότι τηρήθηκε η παράδοση με τον προσήκοντα σεβασμό. Η προσέλευση όμως μελών και πάλι περιορισμένη.

Το Δ.Σ. εκπροσώπησε το Συνδέσμο σε διάφορες εκδηλώσεις άλλων τοπικών Συλλόγων και έλαβε μέρος σε συνέδρια και συζητήσεις σε επίπεδο Νομού με τη συμμετοχή κρατικών φορέων.

Επίσης συνέβαλε ουσιαστικά (όπως κάθε χρόνο) στην οργάνωση του «Λαϊκού Πανηγυριού Καλλιακούδας» και όπως είναι ήδη γνωστό η συμμετοχή του στην εν γένει οργάνωση του 42ου Συνεδρίου των Ευρυτάνων Αμερικής στο Καρπενήσι (Καλοκαίρι 1986) έτυχε ιδιαίτερης προσοχής.

Από πλευράς εκδόσεων είναι νωπή ακόμα η επιτυχία τους και συνεχίζουμε να λαμβάνουμε συγχαρητήριες επιστολές από αξιόλογα πρόσωπα που ιδιαίτερα τιμούν και επαινούν το Σύνδεσμό μας για τις εκδοτικές του δραστηριότητες.

Για τη «Φωνή του Μεγάλου Χωριού» έχουμε να τονίσουμε ότι η έκδοσή της συνεχίζεται ανεξάρτητα από τις οποιεσδήποτε δυσκολίες. Γίνεται από όλους ευχάριστα αποδεκτή και συχνά ακούγεται η επιθυμία για τακτικότερη εκτύπωση. Είναι απόλυτα σωστή και εξίσου αναγκαία η συχνότερη έκδοση. Το νέο Δ.Σ. με τη συνδρομή όλων μας ελπίζουμε να τα καταφέρει.

Προτιμήσαμε να είμαστε σύντομοι και περιεκτικοί στον απολογισμό μας και να δώσουμε σε σας το χρόνο για ερωτήσεις, παρατηρήσεις, κριτική και συζήτηση.

Όλοι εμείς, τα μέλη του απερχόμενου Δ.Σ., σας ευχαριστούμε που πριν τρία χρόνια μας τιμήσατε με την ψήφο σας.

Σας θεωρούμε ότι πράξαμε το κατά δύναμη για να ανταποκριθούμε στο δύσκολο έργο της διοίκησης του ιστορικού μας Συνδέσμου.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι αφήνουμε πίσω μας έργο άξιο λόγου που θα πρέπει να σηματοδοτήσει την παραπέρα πορεία του Συνδέσμου των Μεγαλοχωριτών. Εσείς γ' α το κρίνετε.

ΕΣΟΔΑ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ 1986

1) Υπόλοιπο από χρήση 1985	2.164.776
2) Συνδρομές και εγγραφές νέων μελών	178.100
3) Εισφορές για την αγορά στέγης Συνδέσμου	114.000
4) Εισφορές για σκοπούς Συνδέσμου	54.000
5) Εισφορά για το φιλόπτωχο ταμείο Συνδέσμου	45.000
6) Πώληση οικοπέδου KOKOTA	500.000
7) Εισφορά για το οστεοφυλάκειο εθνομαρτύρων	326.000
8) Χοροεσπερίδα Συνδέσμου	139.800
9) Από ενοίκια στέγης Συνδέσμου	79.568
10) Για την αξιοποίηση πνευματικού κέντρου χωριού	300.000
11) Από πώληση βιβλίων εθνομαρτύρων	88.000
12) Για την ενίσχυση Αγγελικής Ζήκα	60.000
13) Για την έκδοση «Φωνής Μεγάλου Χωριού»	30.350
14) Εισφορά για την Εκκλησία Γαύρου	10.000
15) Εισφορά για την Εκκλησία Αγίου Φανουρίου	5.000
16) Τόκοι Ταμιευτηρίων	69.475
ΣΥΝΟΛΟ	Δρχ.: 4.164.069

ΕΞΟΔΑ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ 1986

1) Για την αγορά στέγης Συνδέσμου	1.802.753
2) Οικοδομική εργασία για τη στέγη Συνδέσμου	148.070
3) Υλικά στέγης Συνδέσμου	38.060
4) Κοινόχρηστα στέγης Συνδέσμου	22.500
5) Απόδοση προσφορών για τις εκκλησίες χωριού	164.500
6) Έξοδα χωριού (συμπεριλαμβανομένου και του γεύματος αποδήμων Ευρυτάνων)	72.000
7) Έξοδα για κουφώματα πνευματικής στέγης χωριού	300.000
8) Ενίσχυση για τους άπορους	59.000
9) Ενίσχυση της εκδρομής σχολείου χωριού	20.300
10) Έξοδα για το κόψιμο της Βασιλόπιττας Συν/σμού	54.900
11) Απόδοση για τον έρανο της Αγγελικής Ζήκα	60.000
12) Έκδοση «Φωνής Μεγάλου Χωριού»	132.350
13) Έκδοση βιβλίων εθνομαρτύρων	50.000
14) Αγορά γραφικής ύλης - δακτυλογράφησης - γραμματόσημα	48.084
15) Ενοίκια γραφείων Μπενάκη	55.065
16) Ενίσχυση στέγης γερόντων Κυψέλης	5.000
17) Αποπεράτωση οστεοφυλακείου	1.000.650
18) Έξοδα Γενικής Συνελεύσεως	9.885
19) Για τα έργα του Μεγάλου Χωριού	33.000

ΣΥΝΟΛΟ Δρχ.: 4.076.117

ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΓΙΑ ΧΡΗΣΗ 1987 87.952

4.164.069

Στιγμιότυπα από τη Γενική μας Συνέλευση

Στις 29 Μαρτίου 1987 πραγματοποιήθηκε η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας στο κέντρο «Βράχος» των Αφων Κατσιγιάννη με αθρόα προσέλευση μελών. Μεταξύ τους και ο Πρόεδρος της Κοινότητας Μεγάλου χωριού κ. Θ. Ν. Γαβρίλης.

Το πρώτο μέρος των εργασιών της Γ.Σ. κάλυψε η ομιλία του Προέδρου του Συνδέσμου κ. Ν. Α. Καρβέλη, ο οποίος αναφέρθηκε στο έργο του απερχόμενου Δ.Σ. τόσο κατά το παρελθόν έτος, όσο και κατά το διάστημα της τριετούς θητείας του. Ο ταμίας κ. Ν. Γ. Σκλαδούνος διάβασε τον οικονομικό απολογισμό 1986 καθώς και τον προϋπολογισμό 1987 και ο Χρ. Ι. Καραγιάννης την Έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής) τα κείμενα δημοσιεύονται σε άλλη στήλη).

Ακολούθησε συζήτηση με υποβολή ερωτήσεων, άσκηση κριτική και παράθεση γνωμών από πολλούς ομιλητές:

Ο Π. Κων/νος Δ. Βαστάκης αφού έλαβε το λόγο συνέχαρη θερμά το απερχόμενο Δ.Σ. για τις δραστηριότητές του με τη συμπλήρωση της 3ετούς θητείας του. Ιδιαίτερα τόνισε την απόκτηση της ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΗΣ ΣΤΕΓΗΣ, που ήταν ευγενής πόθος των παλαιοτέρων μελών από της εγκαταστάσεως του Συνδέσμου στην Αθήνα. Πέρα από όσα ελέχθησαν πέρυσι και πρόπερσι για το ΜΝΗΜΕΙΟ των Εθνομαρτύρων και για το συνεχιζόμενο έργο της ανέγερσης του ΚΟΙΝΟΤΑΦΙΟΥ τους, είναι το μόνο Δ.Σ. που διαχειρίστηκε με τόση συνέπεια τόσα χρήματα για τα αντίστοιχα έργα. Μαζί με τα συγχαρητήριά μου, προτείνω στη Συνέλευση να το απαλλάξει από κάθε διαχειριστική ευθύνη.

Ο κ. Παναγιώτης Α. Τζαβέλης συνεχάρη το απερχόμενο Δ.Σ. για το σύνολο των δραστηριοτήτων του και κυρίως για τα σημαντικά έργα που έγιναν κατά τη διάρκεια της τριετούς θητείας του. Τόνισε ιδιαίτερα τη συνεχή παρουσία των μελών του στο Μεγάλο Χωριό και την ομαλή και αποδοτική συνεργασία με το Κοινοτικό Συμβούλιο. Ζήτησε από το νέο Δ.Σ. που θα εκλεγεί να συνεχίσει και να δειευρύνει αυτή τη συνεργασία.

Ο κ. Γ. Κ. Σταυράκης επίσης εξέφρασε την επιδοκιμασία του για το έργο του Δ.Σ., αναφέρθηκε στη λειτουργία της Πνευματικής Στέγης και υπέδειξε τη δραστηριοποίηση του νέου Δ.Σ. προς ευτή την κατεύθυνση. Προσφέρθηκε να βοηθήσει και διέθεσε για το σκοπό αυτό ο ΕΙΚΟΣΙ (20) αντίτυπα του βιβλίου του «Κάτω από ξένους ουρανούς».

Τέλος πολλοί ομιλητές έκαναν διευκρινιστικές ερωτήσεις στις οποίες το Προεδρείο έδωσε απαντήσεις και εξηγήσεις που ικανοποίησαν τη Γ.Σ. η οποία και ομόφωνα ενέκρινε το έργο του απερχόμενου Δ.Σ. σημειώνοντας ιδιαίτερα το γεγονός της παράδοσης των τριών σημαντικών για το Σύνδεσμο έργων: Του Μνημείου και

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ 1987

1) Υπόλοιπο χρήσης 1986	145.898
2. Συνδρομές και εγγραφές μελών	200.000
3. Εισφορές υπέρ Συνδέσμου γενικά	2.000.000
4. Ενίσχυση από κρατικούς φορείς	200.000
5. Έσοδα από εκδηλώσεις του Συνδέσμου	300.000

2.845.898

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΞΟΔΩΝ 1987

1. Αποπεράτωσις εργασιών στη Στέγη του Συνδέσμου	150.000
2. Εξοπλισμός Στέγης Συνδέσμου	250.00
3. Κοινόχρηστα κ.λ.π. έξοδα τέλη	100.000
4. Εκδηλώσεις Συνδέσμου	100.000
5. Έκδοση «Φωνής Μεγάλου Χωριού»	150.000
6. Γραφική ύλη - ταχυδρομικά κ.λ.π.	100.000
7. Φιλόπτωχ Ταμείο	100.000
8. Απόδοση εισφορών υπέρ διαφόρων σκοπών	100.000
9. Αποπεράτωση Μνημείου - Οστεοφυλακείου	300.000
10. Πνευματική Στέγη Μεγ. Χωριού	1.000.000
11. Απρόβλεπτα έξοδα	495.898

2.845.898

του Κοινοταφείου των Εθνομαρτύρων καθώς και της Στέγης του Συνδέσμου στην έδρα του την Αθήνα.

Το δεύτερο μέρος των εργασιών της Γ.Σ. ξεκίνησε με τον Πρόεδρο της Κοινότητας Μεγάλου Χωριού κ. Θ. Γαβρίλη ο οποίος ενημέρωσε το σώμα για τις δραστηριότητες και τις ανάγκες του χωριού μας και απάντησε σε σειρά ερωτήσεων.

Το Προεδρείο ρώτησε για την πιθανότητα κατασκευής νέων σφαγείων. Δόθηκε η απάντηση ότι υποχρεώνουν την κοινότητα να χρησιμοποιεί τα σφαγεία Καρπενησίου πράγμα ανέφικτο και εξωπραγματικό. Έχει επιλεγεί από το Κ.Σ. θέση στο συνοικισμό «Γαύρος» για νέα σφαγεία και ζητήθηκε η συμπαράσταση του Συνδέσμου να δεχθεί και να υλοποιήσει την πρόταση η Νομαρχία Καρπενησίου.

Ο κ. Γ. Μ. Κοτρώνης ρώτησε για το πρόβλημα της αποκομιδής απορριμάτων και σημείωσε ότι είναι απαραίτητο να μετατρέπεται το ρέμα στη θέση «ΑΜΠΕΛΙΑ», στην είσοδο του χωριού σε σκουπιδότοπο. Η απάντηση ήταν ότι το μέν συγκεκριμένο ζήτημα τακτοποιήθηκε, το γενικότερο όμως θέμα προς το παρόν παραμένει. Επίσης υπέβαλε ερώτημα για το οικόπεδο που ενδιαφέρεται να αγοράσει ο ΟΤΕ χωρίς όμως να λάβει συγκεκριμένη απάντηση.

Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Ν. Καρβέλης ρώτησε για το ενδεχόμενο της συνενώσεως Κοινοτήτων με έδρα το Μεγάλο Χωριό. Ο κ. Θ. Γαβρίλης αναφέρθηκε αναλυτικά στο θέμα και στις ενέργειες που μέχρι σήμερα έχει κάνει. Τόνισε την ανάγκη να υπάρχει διαρκής προσοχή και αλληλοενημέρωση και ζήτησε την συμπαράσταση του νέου Δ.Σ. αλλά και όλων των μελών του Συνδέσμου.

Ο κ. Στ. Βασιλόπουλος για το ίδιο θέμα αναφέρθηκε στην ανάγκη να καταβληθεί προσπάθεια για τη συνένωση των κοινοτήτων Μεγάλου και Μικρού Χωριού και όλων κοινοτήτων της Ποταμιάς σε ενιαίο Δήμο με έδρα το Μεγάλο Χωριό. Αυτό, κατά τον ομιλητή, θα ήταν το συμφερότερο για όλη την περιοχή.

Ο κ. Γρηγόριος Ν. Λιάπης ρώτησε για την πορεία των έργων του Υδραγωγείου και έλαβε την απάντηση ότι εντός του Απριλίου δημοπρατείται το έργο του Άνω Υδραγωγείου. Έτσι θα ενισχυθεί το Κεφαλόδρυσο και θα καλύπτονται οι ανάγκες του χωριού ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες.

Ο Γ. Γραμματέας κ. Κ. Δ. Πριτσιόλας αναφέρθηκε στο πρόβλημα λειτουργίας του κοινοτικού ρολογιού. Ο κ. Γαβρίλης υπέδειξε τον κ. Τ. Κουβέλη ως κατάλληλο να αναλάβει το κούρδισμα και την επιμέλεια της λειτουργίας έναντι αναλόγου αμοιβής. Επίσης πρότεινε την οικονομική ενίσχυση του κ. Τ. Κουβέλη, ώστε να συνεχίσει την υπηρεσία του ως iεροψάλτου του χωριού μας, υποηρεσία την οποία μέχρι τώρα επάξια προσφέρει.

Για το ίδιο θέμα μίλησαν ο κ. Στ. Βασιλόπουλος και ο κ. Χαρ. Λώλος οι οποίοι χαρακτήρισαν σημαντική και χρήσιμη την προσφορά του και πρότειναν να προσδιορισθεί σταθερή οικονομική ενίσχυση.

Ο κ. Δημ. Κοντός διέθεσε αμέσως 10.000 για τον παραπάνω σκοπό και η Γ.Σ. αποφάσισε να ενισχύει ο Σύνδεσμος το έργο του iεροψάλτη κατά τακτά χρονικά διαστήματα.

Το τρίτο μέρος της Γ.Σ. καλύφθηκε από εισηγήσεις και προτάσεις του προεδρείου και των μελών. Το προεδρείο εισηγήθηκε τη συνέχιση των τακτικών κάθε χρόνο εκδηλώσεων (Μνημόσυνο Εθνομαρτύρων, Πρωτοχρονιάτικη γιορτή, Αποκριάτικος χορός, Ααίκο Πανηγύρι Καλλιακούδας, Καλοκαιρινή συνεστίαση κλπ.) και κυρίως να συνεχισθεί η έκδοση της «Φωνής του Μεγάλου Χωριού» σε συχνότερα μάλιστα διαστήματα. Οι προτάσεις έγιναν ομόφωνα δεκτές. Ακόμη το προεδρείο αναφέρθηκε στην αφιλοκερδή προσφορά νομικών υπηρεσιών προς το Σύνδεσμο από το συμπατριώτη μας δικηγόρο κ. Δημ. Ν. Πουρνάρα και η Γ.Σ. στο σύνολό της εξέφρασε τις θερμές της ευχαριστίες.

Ο κ. Αθαν. Στ. Καρίπης μίλησε για τη λειτουργία της Πνευματικής Στέγης και πρότεινε το νέο Δ.Σ. να προχωρήσει σε πληρέστερη αξιοποίησή της. Το προεδρείο ενημέρωσε τον ερωτώντα και τη Γ.Σ. για τη μέχρι σήμερα πορεία των εργασιών και αναφέρθηκε εκ νέου στη μεγάλη δωρεά του κ. Ν. Δ. Πουρνάρα και της αδελφής

του κ. Ελένης Καρκαζή στη μνήμη του πατέρα τους Δημ. Πουρνάρα. Το πρόγραμμα προβλέπει μέσα στο καλοκαίρι να λειτουργήσουν.

α. Αίθουσα διαλέξεων, προβολών, συγκεντρώσεων και άλλων εκδηλώσεων.

β. Αίθουσα βιβλιοθήκης - Αναγνωστήριο.

γ. Λαογραφικό Κέντρο.

Η συνέχεια θα είναι ανάλογη με τα χρήματα που θα συγκεντρωθούν και με τη διάθεση των κατοίκων του Μεγάλου Χωριού και ιδιαίτερα των νέων να θοηθήσουν.

Ο κ. Κ. Δ. Βαστάκης πρότεινε:

α. Να τιμηθεί από το Σύνδεσμό με ειδική εκδήλωση ο αείμνηστος Δ. Ι. Πουρνάρας.

β. Να Συμμετάσχει ο Σύνδεσμος στις φετεινές εορταστικές εκδηλώσεις για τη συμπλήρωση 200 χρόνων από τη γέννηση και 175 από το μαρτύριο του Αγίου Γερασίμου του Μεγαλοχωρίτη.

γ. Να συνεχισθεί μέχρι τέλους η μέριμνα για τη βαρειά ασθενή Αγγελική Ζήκα. Οι προτάσεις έγιναν ομόφωνα δεκτές.

Ο κ. Γιώργος Ι. Δανύλης πρότεινε να τιμηθεί από το Σύνδεσμο και ο Ανδρέας Ι. Πουρνάρας.

Ο κ. Κ. Δ. Πριτσιόλας πρότεινε να συγκροτηθεί από νέους του χωριού ομάδα πολιτιστικών εκδηλώσεων η οποία να έχει τη διαρκή υποστήριξη του Δ.Σ. Και αυτές οι προτάσεις εγκρίθηκαν παμψηφεί.

Ο κ. Αθαν. Στ. Καρίπης και ο κ. Ι. Δ. Παλιούρας πρότειναν να μην ισχύσουν εξουσιοδοτήσεις κατά τη διενέργεια των αρχαιεσιών. Η πρόταση παραπέμθηκε από τη Γεν. Συνέλευστη στην ομάδα που θα αναλάβει την επεξεργασία τροποποίησης του καταστατικού.

Στο σημείο αυτό και αφού το Προεδρείο ευχαρίστησε όλους τους παρισταμένους για την ενεργό συμμετοχή τους στις εργασίες της Γ.Σ. έκλεισε και το τρίτο μέρος. Στη συνέχεια άρχισε η διαδικασία για τη διενέργεια των αρχαιεσιών με την παρουσίαση των υποψηφίων (οι οποίοι και απήθυναν σύντομους χαιρετισμούς στη Γ.Σ.) και την εκλογή Εφορευτικής Επιτροπής.

Η Ε.Ε. αποτελούμενη από τους κ.κ. Γρηγόριο Ν. Λιάπη, Πόπη Ι. Καραγιάνη και Καίτη Ι. Σκοτίδα διεξήγαγε με υποδειγματική τάξη και διαφάνεια τις αρχαιεσίες.

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

Αγαπητοί μας συμπατριώτες,

Παρακολουθείστε τις Γενικές Συνελεύσεις του ιστορικού μας Συνδέσμου. Μέσα από αυτές πηγάζει ο εποικοδομητικός διάλογος που οδηγεί σε ορθά συμπεράσματα.

Μέσα από αυτές γίνεται η καλόπιστη κριτική που οδηγεί στις σωστές αποφάσεις.

Η ψήφος σας φέρνει στη Διοίκηση τους άξιους Μεγαλοχωρίτες απ' τους σποίους έχει ανάγκη ο Σύνδεσμος.

Πληθώρα τοπικών πατριωτικών Συλλόγων Εκπληρώνουν όμως τον προορισμό τους;

Γράφει: ο Γιώργος Κ. Σταυράκης

Μπείτε σε όποιο κεντρικό κτίριο της Αθήνας θέλετε. Συχνά θα δείτε αναρτημένες πληθώρα από πινακίδες στο θυρωρείο. Σύλλογος τάδε, Αδελφότης τάδε, Σωματείο τάδε.

Οργανώσεις από όλους τους 'Ελληνες για όλους τους 'Ελληνες. Είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο το οποίο στη βάση του και χρήσιμο και πολιτιστικό είναι.

Χρήσιμο γιατί μπορεί να συμβάλλει θετικά στον εξωραϊσμό και τη βελτίωση των μέσων για καλύτερο επίπεδο ζωής. Πολιτιστικό γιατί, με τη συλλογική συνδιαλογή, σφυρηλατώντας οι πολιτιστικές μας καταβολές, αναβιώνουν οι τοπικές παραδόσεις, και προπαντός διατηρείται η συνοχή και η φυσιογνωμία των κατοίκων και της περιοχής από την οποία προέρχεται.

'Όλα αυτά είναι αναντίρρητες αρετές και είναι ασφαλώς άξιοι κάθε επαίνου όλοι όσοι συμβάλλουν με μικρές ή μεγαλύτερες δυνάμεις στην υλοποίηση τέτοιων ευγενών στόχων. Όμως από τα πράγματα συχνά διαφαίνεται ότι «ισχυροί φορείς ή ισχυρά πρόσωπα» από την ίδια τους τη φύση έχουν «διπλές δυνατότητες».

Η μία είναι ότι μπορούν πράγματι να πετύχουν στόχους υψηλούς, κοινωνικά αποδεκτούς και εθνικά ωφέλιμους.

Η άλλη είναι αυτό που διέπεται από το νόμο του ισχυρού, αυτού δηλαδή που έχει τη δύναμη και την εξουσία.

Στην περίπτωση αυτή οι κακοί χειρισμοί «ηθελημένοι ή όχι» η ολιγωρία, η αυταρέσκεια, οι ανεπαρκείς ικανότητες και χειρότερα ακόμα η ιδιοτέλεια και οι κομματικές σκοπιμότητες μπορούν να ανατρέψουν κάθε κοινωνικά αποδεκτό στόχο, και κάθε συλλογική προσπάθεια σε βαθμό που δύσκολα συμβιβάζεται με τους καταστατικούς σκοπούς και στόχους όποιας οργάνωσης. Το περίεργο είναι ότι συνήθως οι περισσότεροι καταστατικοί χάρτες των Συλλόγων ορίζουν σαφέστατα ότι τα Διοικ. Συμβούλια πρέπει να μένουν «μακριά από όποια κομματική ιδεολογία». Στην πραγματικότητα όμως υπάρχουν ενδείξεις ότι αυτό συχνά δε συμβαίνει με αποτέλεσμα να έχουμε διχαστικές τάσεις. Πολλοί από τους μικρότερους τοπικής σημασίας Συλλόγους για κάποιους λόγους δεν δημιουργούν προϋποθέσεις για να ελκύσουν νέα μέλη και ικανά στελέχη με ανανεωτικές αντιλήψεις. Ενδημεί ακόμα η νοοτροπία του «δε βαριέσαι ας πάνε άλλοι για να μπορούμε να κάνουμε κριτική απ' έξω». Έτσι ανακυκλώνεται και συντηρείται η πταλιά νοοτροπία. Οι σημερινοί καιροί και οι κοινωνικές αξίες απαιτούν συλλογική δουλειά ενότητας και φαντασίας από μέρους μιας κοινωνικής ομάδας όπως είναι ένας Σύλλογος μία Κοινότητα, ένας Δήμος κ.λ.π. για να μπορεί να συμβαδίζει με τις εξελίξεις.

Ένας Σύλλογος δεν θα πρέπει να αρκείται στο να διατηρεί μόνο το παρελθόν. Θα πρέπει επίσης να κάνει βήματα που να συμπίπτουν με τα σημερινά κοινωνικά ρεύματα και με τις συνθήκες ζωής όπως αυτές διαμορφώθηκαν σή-

μερα. Ένα τέτοιο βήμα είναι η ευρύτερη συμμετοχή γυναικών στα Διοικ. Συμβούλια, αλλά και σε διάφορες επιτροπές πολιτιστικές και άλλες.

Είναι μάλλον αναχρονιστικό στο κατώφλι του 2.000 να υπάρχουν πολιτιστικοί Σύλλογοι με «ανδροκρατούμενα» Διοικ. Συμβούλια. Το «Generation gap», δηλαδή το χάσμα μεταξύ γονέων και των νέων της εφηβικής ηλικίας, συνεχώς μεγαλώνει και γίνεται οξύτερο. Η νοοτροπία της «απομάκρυνσης» των νέων μας από κάθε δραστηριότητα την οποία οργανώνουν οι Κοινότητες, οι Σύλλογοι κ.λ.π. βαθαίνει την αποκοπή τους από τους γονείς και κατά συνέπεια από τις παραδόσεις της Ελληνικής Οικογένειας. Ο ρόλος της ελαχιστοποίησης του προβλήματος ασφαλώς ανάγεται κατά βάση στην οικογένεια αλλά όχι μόνο σε αυτή.

Θα έπρεπε επίσης να είναι πρωταρχικός ρόλος των Πολιτιστικών Συλλόγων μικρών ή μεγάλων να προσεγγίσουν το πρόβλημα με συνέπεια και συνέχεια. Ο ρόλος των γυναικών στα Δ.Σ. μπορεί να έχει αποφασιστική σημασία στον τομέα αυτό. Κάθε τοπικός Σύλλογος πρέπει να ενθαρρύνει και να προωθεί τη συμμετοχή των νέων μας σε όλες τις δραστηριότητες. Να ιδρυθούν επιτροπές νέων οι οποίες να οργανώνουν πολιτιστικές εκδηλώσεις κάτω από την αιγιάλα του Συλλόγου που προέρχονται. Πρέπει να δίνονται ρόλοι και πρωτοβουλίες στους νέους να δημιουργούν σύμφωνα με τη φαντασία τους. Στο κοινωνικό φαινόμενο που λέγεται «Generation gap» πρέπει να βρεθούν λύσεις «αντίδοτα» από όλους. Την πολιτεία, την Παιδεία, την οικογένεια και τους συλλογικούς φορείς.

Άλλα και οι ίδιοι οι έφηβοι φοιτητές και μαθητές πρέπει να κατανοήσουν το πρόβλημα, γιατί είναι εκείνοι οι ίδιοι που θα πάρουν τη σκυτάλη για να συνεχίσουν προς το μέλλον.

Χρειάζεται ανανεωτική φιλοσοφία κυρίως από τους μαζικούς φορείς για να δεθούν οι νέοι με τους γονείς. Για να δεθεί το παρελθόν με το μέλλον.

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο που προήλθε από τις αρχαιρεσίες της 29-3-87, καταρτίστηκε σε σώμα με την παρακάτω σύνθεση:

Νικόλαος Καρβέλης, Πρόεδρος
Ηλίας Καρύπης, Αντιρόεδρος
Κων/νος Πριτσόλας, Γραμματέας
Νίκος Σκλαβούνος, Ταμίας
Γιάννης Θ. Βονόρτας
Ευδοξία Βονόρτα - Καραγιάννη μέλη
Μαρία Μπουρνάζου - Καλιάνη

ΝΕΑ ΜΕΛΗ

Νικόλαος Ανδρ. Βονόρτας
Ευάγγελος Ευστ. Καραγιάννης (το γένος Βονόρτα)
Ευτυχία Ιωάν. Σκοτίδα
Βασίλειος Ιωάν. Σκοτίδας
Μαρία Γ. Κατσούλα (το γένος Α. Φραντζή)
Νικόλαος Δ. Πουρνάρας
Ιωάννης Εμμ. Πρωτοτονάριος
Αθανάσιος Νικ. Καρβέλης
Μαρία Μπακογιάννη
Μαρία Κ. Αραπογιάννη
Ελένη Δημ. Γαβρίλη
Σπυριδούλα Σταμάτη
Ανδριανή Δ. Βαστάκη
Βασ. Αθ. Καραμήτρος
Ελευθ. Β. Καραμήτρου
Αθαν. Ν. Φλώρος
Δημήτρ. Ι. Βονόρτας
Παναγώτης Ι. Βονόρτας

Καθαρά και ξάστερα

Από τις ημέρες Κατοχής στο χωριό μας
Ιούλιος 1941 – Νοέμβριος 1944

I. Δ. ΚΑΝΑΡΑ

Συνταγματάρχη ε.α.

Οι παρεξηγήσεις στην καθημερινή ζωή είναι σύνηθες φαινόμενο. Είτε από ανεπαρκείς πληροφορίες, είτε εσφαλμένες ερμηνείες λόγων και ενεργειών είτε..., είτε..., δημιουργούνται στις σχέσεις των ανθρώπων μικρές ή μεγάλες παρεξηγήσεις. Όμως δε θα συνεχίσω με το φαινόμενο αυτό, αλλά θα περιγράψω κάτι άλλες από τα όσα ειπώθηκαν στη Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας της 30 Μαρτίου 1986 και γράφτηκαν στη «Φ.Τ.Μ.Χ.» (85-86, σελ. 13-14). Εκεί διατύπωσα συγκεκριμένες αντιρρήσεις για γεγονότα της κατοχής, όπως αυτά καταγράφονται στο Βιβλίο «ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΕΣ», τις οποίες παραδέχτηκε ο συγγραφέας του βιβλίου Πρ. Κ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ με τη δικαιολογία ότι (ευρέθησαν σημεία για διόρθωση κ.λ.π.). Αυτά είχανε γραφτεί – δημοσιευθεί στη «Φ.Τ.Μ.Χ.» (83-84, σελ. 19-28) αντικειμενικά – ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΞΑΣΤΕΡΑ από ανθρώπους που τα ζήσανε από κοντά και δεν θα έπρεπε να παραποιηθούν. Άλλα και πάλι τα μπερδεύει με το να λέει ότι (συνέθαλε στη σύνδεση και ούτος στην προσπάθεια του αειμνήστου πατέρα μου κ.λ.π.) και αυτό δεν είναι σωστό. Καμμία σχέση - ιδέα δεν είχε ο αειμνήστος Παπαδημήτρης με το δυναμό (παροχή Η/Ε). Με τον αειμνήστο πατέρα του στις δύσκολες εκείνες ημέρες της κατοχής οι σχέσεις μας ήτο φιλικές και μάλιστα το φθινόπωρο του 1941 με πήρε επίτροπο στην εκκλησία του ζήτησα μόνον το Μύλο να κάνω αυτή την εγκατάσταση (παροχής Η/Ε) καίτοι αρχικώς όταν συνέλαβα την ιδέα - σκέψη και έφερα τα υλικά και μέσα από Θεσ/κή (όπως λεπτομερώς τα περιγράφω στην ως άνω «Φ.Τ.Μ.Χ.») ήτο να εγκαταστήσω κάπου εκεί κοντά στην πλατεία, όμως για λόγους ασφάλειας κρίναμε αυτό το μύλο. Η απάντησις του Παπαδημήτρη ήτο καμία αντίρρηση, αλλά ο μύλος δεν είναι δικός μου είναι του Πατέρα μου και από αυτόν να το ζητήσεις. Πήγα στο Μπαρμπά-Κώστα στο μύλο και του είπα το σκοπό μου και η απάντηση κατόπιν ολιγολέπτου σκέψεως ήτο «Ναι κ. Γιάννη μόνον μη χαλάσουμε – σταματήσουμε το μύλο». «ΟΧΙ του είπα, αλλά και γρήγορα θα μπει φως στο μύλο», πράγμα, το οποίο έγινε και χάρηκε – ευχαριστήθηκε πάρα πολύ ο μακαρίτης Μπάρμπα-Κώστας. Έτσι τότε λύσαμε ένα μεγάλο προβλήμα που τὸ είχαμε τόση ανάγκη όλοι μας, ώστε να μαθαίνουμε κρυφά (ραδιόφωνο) τι γίνεται και πώς πάνε τα πράγματα παντού. Προπαντός εμείς οι νέοι, οι οποίοι είμασταν ενωμένοι μεταξύ μας και με την αγάπη, καλοσύνη, φροντίδα και δράση, για να επιβιώσουμε όλοι στο χωριό μας. Το Πάσχα του 1942 βάλαμε φως στην Ωραία Πύλη της εκκλησίας μας με τα υλικά και μέσα που είχα φέρει, τη δε μπαταρία μας την έστειλε ο Ιωαν. Αν. Σταθόπουλος, ο οποίος είχε έρθει για λίγες ημέρες στο χωριό να δει τους γονείς του, ενθουσιάστηκε με αυτό που έφτιαξα στο μύλο (παροχή Η/Ε) και έστειλε την μπαταρία για την εκκλησία. Με αυτό το ΙΣΤΟΡΙΚΟ του μύλου αυτού έκανα πρόταση στη Γενική Συνέλευση να προτιμηθεί για αναπαλαίωση, ώστε να αξιοποιηθεί και η περίλαμπρος τοποθεσία του ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟΥ. Σε κανένα άλλο μέρος – σπίτι του χωριού μας δεν μπήκε φως στη κατοχή. Στο Μικρό Χωριό όταν τη δεύτερη ημέρα μας πήγανε (πόνου και φρίκης) ήτανε μαζί μας μόνον δύο (2) γυναίκες η Φωτ. Β. Παπιούρα και η μακαρίτισσα η θεία μου Αλεξ. χηρ. Αθ. Καρπίη – Καρποθανάσενα.

Τη μακαρίτισσα Βασ. Δ. Τσελεπή δεν την πιάσανε στο χωριό, αλλά τη δεύτερη ή τρίτη ημέρα ερχότανε στο χωριό από το Δερμάτι (πατρικό της χωριό) και εκεί στα Τσιγαρδέϊκα μόλις είδε τους Ιταλούς (περίπολος) φοβήθηκε και παραμέρισε από το δρόμο, την πιάσανε και την πήγανε στο Μικρό Χωριό, κρατούμενη, μαζί με άλλους συγχωριανούς μας. Ακόμη γράφτηκε για κάτι πιστόλια κ.λ.π. δόθηκαν στον ΑΡΗ είναι

σωστό και όπως ξέρομε τότε που ήρθε ο ΑΡΗΣ στο χωριό μας τους ε.α. Αξ/κούς και εμάς ήρθανες και μας πήρανε από τα σπίτια μας. Εφ' όσον δεν μπορούσαμε να τον ακολουθήσουμε μας ζήτησε ό,τι έχομε από οπλισμό κ.λ.π. στρατιωτικά είδη να τα δώσουμε και έτσι έγινε.

Ένας που έδωσε το περίστροφο του (σμιθ) με σφαίρες από μόνος του, που ενθουσιάστηκε από όσα είπε ο ΑΡΗΣ στο λόγο του για το αντάρτικο κ.λ.π., ήτο ο μακαρίτης Αθ. Ι. Παπαγιάννης, πήγε σπίτι του και μπροστά σε πολλούς το έδωσε. Έκανε και λίγο καιρό τότε πρόεδρος του χωριού, ο οποίος διοηθούσε με κάθε τρόπο τις ενέργειες και τη φρόντιδα των νέων για το καλό του Χωριού. Κατόπιν κάποιας συμπλοκής Ανταρτών – Γερμανών, συνελήφθη από τους Γερμανούς και φυλακίστηκε επί 3 μήνες στις φυλακές Καλλιθέας, ευτυχώς αφέθηκε ελεύθερος και επανήλθε στο χωριό. Με την ευκαιρία αυτή, ίδια για τη μνήμη των συναδέλφων και συμπολεμιστών μου τότε του Ε.Δ.Ε.Σ. θα αναφερθώ για όσα έγραψε ο αγαπητός φίλος και συνομήλικός μου Ιωαν. Α. Κατσιγιάννης στη «Φ.Τ.Μ.Χ.» (85-86, σελ. 5 και 11) που μόλις τα διάβασα, για κάτι δήθεν παραλείψεις - λάθη όπως τα λέει που έγραψα και δημοσιεύτηκε στη «Φ.Τ.Μ.Χ.» (83-84, σελ. 19-28) ΗΜΕΡΕΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ, έσπευσα αμέσως να του δώσω συνεχήγηση, ότι βιάστηκε να τα γράψει. Όταν εκυκλοφόρησε η εν λόγω «Φ.Τ.Μ.Χ.», είμασταν στο χωριό συναντηθήκαμε στην πλατεία, ζήτησα και ήτο μαζί μας και ο Ματθ. Μπουρνάζος. Είπα στο φίλο μου το Γιάννη το ευχαριστώ για τα καλά του λόγια κατ' αρχήν, αυτό νομίζω ήτο υποχρέωσή μου για την Αληθινή ΙΣΤΟΡΙΑ του χωριού μας. Άλλα για τα δήθεν λάθη – παραλείψεις που γράφει κ.λ.π. δεν έχεις δίκαιο, εγώ τα έγραψα αντικειμενικά και χωρίς περιστροφές, όσα χρόνια και εάν πέρασαν ή περάσουν γιατί τα έζησα πολύ κοντά από τον καθένα μας και βέβαια τις ημέρες πόνου και φρίκης. Ακόμη όπως γράφτηκε τότε ως Υ. Σ. (κρατούσα και κάποιο ημερολόγιο). Για τον αειμνηστό – Εθνομάρτυρα Παπαβαστάκη γράφω ότι τον πήρανε από τη φάλαγγα κατά τρόπον απάνθρωπο, προς την εκκλησία, εκεί τον σταυρώσανε (θασανίσανε) σαν το ΧΡΙΣΤΟ. (το σκοτώσανε... είναι τυπογραφικό λάθος). Άλλωστε πιο κάτω το λέω ότι τον κάψανε ζωντανό κρεμασμένο κ.λ.π. στο σπίτι Παπαδόπουλου - Πιστιόλη. Το αναρρωτήριο έγινε όπως το γράφω την άνοιξη του 1942, οι εργαζόμενοι πήρανε τα διπλά από ό,τι γράφεις. Εγώ το ανέπτυξα και ήμουν διαχειριστής, σχέση είχε τότε με το Νοσοκομείο που είχε γίνει στο Μουζήλο με διαχειριστή το μακαρίτη Γεωργ. Παπαγεωργίου Συμβολαιογράφο από το Καρπενήσι.

Είναι γνωστό ότι εγώ έφυγα από το χωριό στο τέλος Νοεμβρίου 1944 και ανέλαβα υπηρεσία στη νεοσύστατη Μονάδα μου, συνεπώς λάθος μεγάλο δικό σου τα γραφόμενα μετά την κατοχή κ.λ.π. Εις ό,τι αφορά το μετέπειτα Νοσοκομείο έγινε 1943, για το οποίο κι εγώ νομίζω γράφω τα καλύτερα λόγια και δεν έπρεπε καν να το ανακατέψει με το τότε ρναρρωτήριο. Τέλος στάθηκα στα γραφόμενα για τα του Ε.Δ.Ε.Σ. (η εθελουσία κράτηση των στελεχών του Ε.Δ.Ε.Σ. στο σπίτι Α. Τουλούπα ήτο δύο (2) εικοσιτετράωρα, χωρίς σκοπούς κ.λ.π.). Εδώ, φίλε Γιάννη, τα έγραψες πολύ απλά σαν να μην έγινε τίποτα. Δεν έπρεπε καν να αναφερθείς για αυτά, διότι εγώ τα έγραψα με αληθινή συντριβή και πραγματικότητα, χωρίς ν' αποδώσω καμμία ευθύνη σε κανένα. Η κράτησή μας ήτο όπως την περιγράφω χρονικά, σκοποί υπήρχανε καθ' όλο το 24ωρο και είπα τα ονοματ/μα δύο (2) επιζώντων συναγωνιστών που θυμόμουνα. Τότε, μου, λέει έχεις δίκαιο και μάλιστα η επιβεβαίωση μου θύμησε κάποιο ευτράπελο που συνέθη με κάποιο μακαρίτη τότε σκοπό μας (Αποκοιμήθηκε και του πήραμε το όπλο, όταν ξύπνησε – πετάχτηκε άρχισε ν' ανησυχεί - παρακαλεί, το δώσαμε και ησύχασε). Εν πάσει περιπτώσει, μου λέει, ζήτω συγγνώμην. Εδώ είπε ο Μάνθος ότι ο κ. Καναράς τα έγραψα όπως ακριβώς γίνανε τότε, πολύ καλά. Έτσι πετύχαμε ένα θαυμαστό αποτέλεσμα να μην υπάρχει καμμία παρεξήγησις για την ιστορική αλήθεια των γεγονότων εκείνων της κατοχής. Τέλος για αυτή μου την εργασία - δημοσίευση τότε πήρα πολλούς επαίνους και ευχαριστίες για την αντικειμενικότητα και την αλήθεια από πάρα πολλούς συγχωριανούς και φίλους του χωριού μας, ίδια από αυτούς που τότε τα ζήσανε από κοντά με συγκινητικούς χαρακτηρισμούς, τους οποίους και πάλι ευχαριστώ.

Υ.Γ. Τυχόν επανέκδοσις ουδεμία μνεία θα γίνει του ονοματός μου, αλλά τα αποδίωματα τους νέους της εποχής εκείνης του χωριού μας.

Κάποιες προτάσεις

Του Ι. ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ

Έχω ασχοληθεί και έχω γράψει πολλές φορές για ιστορικά θέματα του χωριού μας και ιδιαίτερα με τα τραγικά γεγονότα του Δεκέμβρη 18-24 του 1942.

Τώρα ας μου επιτραπεί ν' ασχοληθώ με λίγα σύγχρονα θέματα και προτάσεις που αφορούν το χωριό μας.

Πριν τρία και πλέον χρόνια είχα στείλει στο Δ.Σ. του Συνδέσμου μας να δημοσιευτεί στη «ΦΩΝΗ» φωτογραφία του αείμνηστου δασκάλου μας και δάσκαλο των γονέων των περισσότερων Μεγαλοχωριτών σήμερα Σπύρου Παπαγιάννη.

Ο κος Πρόεδρος του Συνδέσμου μας, κατά την τελευταία Γ.Σ. του Συνδέσμου μας μου δικαιολόγησε – κατ' ίδέαν – την καθυστέρηση. Ας ελπίσουμε ότι θα δημοσιευθεί στο προσεχές φύλλο της «ΦΩΝΗΣ».

Πρέπει να μην ξεχνάμε τους τρεις αξέχαστους δασκάλους του χωριού μας, που η διδασκαλία τους έχει μείνει αξέχαστη. Σπύρος Παπαγιάννης, Γιάννης Καριοφύλλης και ο Αριστείδης Αναγνωστόπουλος.

Έχω γράψει σε προηγούμενο φύλλο της «ΦΩΝΗΣ» για την αείμνηστη Μεγαλοχωρίτισσα Ηρωΐδα της Εθνικής Αντίστασης την Παναγιώτα Σταθοπούλου. Η Αθήνα την τίμησε γράφοντας σε ειδική ταμπέλα πρώτη μαζί με τους άλλους δύο που έπεσαν όταν με τα στήθη τους σταμάτησαν τα γερμανικά ταγκς, στο μεγάλο συλλαλητήριο της Αθήνας το Σεπτέμβριο του 1943, ματαιώνοντας την επιστράτευση, που απεφάσισαν να κάνουν οι Γερμανοί στην Ελλάδα για το Αν. Μέτωπο, σε κεντρικότατο σημείο, Ομήρου και Πανεπιστημίου, στη Γωνία του κτιρίου της Τράπεζας της Ελλάδος. Δεν θα έπρεπε και το Κοινοτικό Συμβούλιο του χωριού μας κατά πρόταση του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας να της κάνει μια τιμητική διάκριση, π.χ. ένας δρόμος του χωριού μας να πάρει τ' ονομά της;

Στα χρόνια της κατοχής, το χωριό μας ήταν μία μεγάλη πηγή της Εθνικής Αντί-

στασης. Όλες οι Αντιστασιακές οργανώσεις πρόσφεραν τόσα πολλά στο χωριό μας. Γλύτωσαν τόσα παιδιά – τότε – από το θάνατο της πείνας και έδωσαν τόσους αγωνιστές στον ένοπλο αγώνα κατά του κατακτητού.

Δεν θά έπρεπε το Κοινοτικό Συμβούλιο του χωριού μας, κατ' εισήγηση του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας, να ονομάσει την πλατεία του χωριού μας «Πλατεία Εθνικής Αντίστασης»; Όλες οι μεγάλες πόλεις έχουν δώσει το όνομα της Εθνικής Αντίστασης σε πλατείες και λεωφόρους.

Κατά την τελευταία Γ.Σ. του Συνδέσμου μας, αναφέρθηκε ο κος Πουρναράς, με έξοδά του, επισκεύασε το κτίριο του πνευματικού κέντρου του χωριού μας. Άλλα οι περισσότεροι συγχωριανοί μας δεν έχουν την τιμή να γνωρίζουν το δωρητή.

Δωρητής είναι ο καθηγητής Πανεπιστημίου στην Παθολογία κος Νίκος Πουρνάρας, γιος του αείμνηστου δημοσιογράφου και μεγάλου θητικού κεφαλαίου του χωριού μας, Δημήτρη Πουρνάρα, που ακόμα και τώρα πολλές εφημερίδες αναφέρουν τ' όνομά του διότι υπήρξε, ο εκδότης των εφημερίδων «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ» και «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ» διευθυντής της Ραδιοφωνίας παλαιά 1950-1954 περίπου και προς τιμήν της μνήμης του γίνεται η δωρεά του άξιου γιού του.

Η μεγάλη γενεά των Πουρναραίων δεν έχει να παρουσιάσει παρά μονο Επισκόπους, παπάδες, εκδότες, δημοσιογράφους και γιατρούς.

Ηθικά κεφάλαια του χωριού μας.

Νομίζω πως είχα υποχρέωση ν' αναφέρω τα πιο πάνω θέματα και σωστό είναι να παρθούν ανάλογες αποφάσεις από τους αρμόδιους.

Αυτά για ενθύμηση των παλιών και γνώση των νεοτέρων.

Σας ευχαριστώ
Γιάννης Κατσιγιάννης

Γράμμα απ' ν^ο Αμερική

Αγαπητή μ' Ρηνιώ σ' αδερφασπάζουμι κι υγεία έχου του όμοιο πουθώ κι για σας.

Έχου τόσουν καιρό σ' ν^ο Αμερική Ρηνούλα μ' κι τώρα αξιώνουμι να σ' γράψου δυό αραδούλες γράμμα. Μ' απόμει μυαλό στάλα σ' ετούτην^ο Αμερική του διασόλ; Μαύρα κι άχαρα μ' ιδώ πούρθα.

Συλλογιούμι μαναχήμ^ο κι ακρ δε βρίσκου. Ρήγαμ^ο καλά τα περνάμε κι απού φάι κι απού ντμασιά κι απ' ούλα τα καλά, αλλά δεν μας πιαν^ο του ιλάρ κι ας είναι ντηπ χάσκου. Η χαψιά π' καταπίνου μ' γένετι φαρμάκ^ο κι δε μ' περνάει σιακάτ.

Του νουμ^ο τουν έχου σι αυτού, σιαπέρα σ' ισάς στ' αμπουργιάμ^ο π' νέκλεισα κι πήρα τα μάτιαμ^ο κι έφγα σαράντα ράχες μακρυά, π' κρατάει η Αμερική μουρή Ρήνα μ'.^ο

Είκουσ^ο μέρες με το παπόρ χουρίς να γλέπτις τίποτα. Μ' έπιασι κι αυτό του ξεπατωμένου κι έβγαλα τ' άντερα μ' σούλου του δρόμο.

Μ' φαίνιταν πως θα τα τίναζα τα πέταλα η δόλια.

Δε σώνω καλά σ' Αμερική έλεγα. Άλλα να π' τα κατάφερα κι ήρθα ζωντανή, π' να με βάριε η αστραπή στου χουράφ. Του τι τράβηξα όσο να σώσω δε μολοϊέται. Καλά π' βρήκα τ' Μαρούσιου κι του Γιαννάκ που με καρτέραγαν στου βαπόρ, αλλοιώς θα χανόμνα στου διασόλ^ο τη μάνα.

΄Υστερα με πήραν αυτοί με τ' αφτακίνητο κι πήγαμι σπίτι^ο.

Μ' φαίνουνταν όλα αλλοιωτικα. Κατ' σπίτια Ρήναμ^ο, θεριά ίσια μι τουν ουρανό φηλά. Φτακίνητα; μαρή σαν τα μερμήγκια, ένα σιαδώ ένα σιακέι.

Άλλα βρώμα κι μαυρίλα δε μολοϊέται. ΄Ασε που πόχ^ο κι ανθρώους μαύρους σαν κάρβουνο. Σν^ο αρχή σκιάζουμνα να βργιώ όξω απ' τν^ο πόρτα. κάπως μούρχεταν οχαμνά, να τς γλέπω μαυρς σα διαόλς μι κατ' ασπρα δόντια να γκρινιάζνε. Τι να σ' πρωτουργάψω Ρήνα μ' Σώνουντι τούτα το^ο Αμερικής;

Αμ ντηπ να μη μ' φεύγ^ο ου νους μ' απ' αυτού!

Προυχτέ νειρεύουμνα του γμαρ μ' τάχα πως είχε κάμ^ο στα μάτια κι γύρευα σκαφ κι δεν εύρισκα. Λαχτάρισα μη παθ^ο τίπουτα. Μην του παραφουρτώνς Ρήνα μ' κι νά τ' ρίχνς καμιά χούφτα κθαρ κάπουτε κάπουτε να τρώει.

Είπα τ' Γιαννάκι να κυτάξι για κάνα καινούργιο μπαλτίμ κι ίγγλες να τς στείλου με κανέναν π' θαρθεί σια κει. Άλλα αυτός γελάει μ' εμένα.

– Δεν εχ'νε τέτοια εδώ, μ' λέει.

Τι να πω κι εγώ; Κουτζιάμ Αμερική κι δεν εχ μπαλτίμια; Τι θουλιαμένος τόπος είναι εδώ!

΄Σ' έβαλα κι εσένα Ρήνα μ' σε μπελάδες με τα πράματα μ'. Άλλα μαρή κάπως μούρχεται κρίμα να τα ξεκάμω τα έρμα. Αν ζήσω και ματαρθώ καμιά φορά. Κι απέ αν πεθάνω ώραμ^ο καλή.

΄Στου σπίτι μ' πας καμιά φορά να ιδείς τι γίνεται; Τώρα π' ακόμα είναι καλουκαίρ^ο καλά. Κι απέ του χμώνα θα αρχνίσνε οι σταλαματίες κι οι βροχάδες θα ρίξνε τ' τσιατή κατ'.

΄Χώρια π' θ' ανεμουσουρίζ κι θα μπαζ του χιον απ' ούλες το^ο μεριές κι απ' ούλα τα χατήλια. Ου τοίχος απ' ν^ο κατ' μεριά θα κοίλιασε και θα πεσ^ο.

΄Αχ κι τι καν εκείο του γατί; έρχεται σ' αυτού ή ψόφσε πθενά; να του ταΐζ λιγουλάκι να νορέψ νάρχεται.

(συνέχεια στη σελ. 28)

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

1. Αργυρόπουλος Κώστας	8. Παπανικολάου ή Τέμενος Δημήτριος
2. Γιαννακόπουλος ή Κοντός Αθανάσιος	9. Παπανικολάου Γεώργιος
3. Γιαταγάνης Ιωάννης	10. Παπανικολόπουλος ή Κοντοπάνος Ιωαν.
4. Κατσάμπας Ιωάννης του Β.	11. Πορνάρας Ιωάννης
5. Μπουρναζόπουλος ή Μπουρνάζος Ιωάν.	12. Τέμενος Δημήτριος
6. Ξηντάρης Ιωάννης	13. Τρίτσας Αθανάσιος
7. Παπανικολάου Γεώργιος	

Τα παραπάνω ονόματα αναφέρονται σε επίσημα πιστοποιητικά που χορήγησαν οι οπλαρχηγοί των αγωνιστών αυτών για να αποκατασταθούν συνταξιοδοτικά με τη σύσταση του νέου κράτους μας. Τα ονόματα αυτά· καθώς και τα στοιχεία ότι «χωριό μας αριθμούσε το 1879, 764 κατοίκους (ίσως οικογένειες), άνηκε στο Δήμο Καρπενησίου και είχε σχολείο για κατώτερα γράμματα (Δημοτικό) περιλαμβάνονται στον θαυμάσιο τόμο του Ευρυτάνα συγγραφέα Κώστα Ζήση που κυκλοφόρησε με τίτλο «ΑΓΡΑΦΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΩΤΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821, από τις Εκδόσεις Σ. Δ. Βασιλόπουλος».

Από άλλους συγγραφείς και ιστορικούς γνωρίζουμε ότι Μεγαλοχωρίτες αγωνιστές υπήρξαν πάμπολλοι, ορισμένοι δε από αυτούς ήσαν και ηγετικές φυσιογνωμίες με δικό τους στρατιωτικό σώμα (ασκέρι), που υπηρέτησαν κάτω από τις διαταγές ξακουσμένων καπεταναίων όπως του Γ.. Καραϊσκάκη, του Λ. Βέϊκου, του Στορνάρη, του Ζ. Τζαβέλλα, των Κοντογιανναίων, κ.ά.

Τέτοιοι είναι οι υπερασπιστές του χωριού μας κατά την επιδρομή των Τούρκων το 1823 Σκαρπίδες με την ηρωϊκή τους θυσία, την ανατίναξη του πύργου τους, οι Αραπογιανναίοι, ή Συκάδες τοπικοί Μεγαλοχωρίτες καπεταναίοι - επαναστάτες (ζορμπάδες), που αργότερα πέρασαν στο στρατιωτικό σώμα των Κοντογιανναίων καπεταναίων της Υπάτης και πάρα πολλοί άλλοι που τα ονόματά τους δεν διασώθηκαν, δεν καταγράφηκαν στις Δέλτους της Ιστορίας μας.

Χρέος όμως όλων μας είναι να τους θυμόμαστε και να τους έχουμε στα Άγια των Αγίων μας πάντα, για να διατηρούμε άσθηση την Εστία της Εθνικής μας υπόστασης.

Αυτές οι γραμμές δεν γράφονται τυχαία. Ο μήνας Αύγουστος είναι ο μήνας της ιστορικής μνημοσύνης της μάχης της Καλλιακούδας.

Όταν ανεβαίνουμε στην Καλλιακούδα πρέπει πρωταρχικά να γνωρίζουμε πως ανεβαίνουμε για να εκπληρώσουμε ένα χρέος τιμής, ένα μνημόσυνο στους πατέρες και αδερφούς μας που θυσιάστηκαν για την εθνική μας ελευθερία. Τα πανηγύρια, τους χορούς και το γλεντοκόπια τα βρίσκουμε πάντα. Την εθνική και ιστορική μνήμη δεν πρέπει να την εγκαταλείπουμε ποτέ. 'Οσοι λαοί την εγκατέλειψαν χάθηκαν από προσώπου γης.

Στις μέρες μας που τα εθνικά ιδανικά καταρρέουν και η ιστορική μνήμη γίνεται όλο και πιο ισχνή, χάρη στον αλόγιστο καταναλωτισμό που μαζί του παρασέρνει κάθε αξία και κάθε ιδανικό, οι υποθήκες του προπάτορα Μακρυγιάννη και η παράδοση της κλασσικής Ελλάδας είναι τα μοναδικά μας οχυρά ικανά να μας προστατέψουν και να μας θωρακίσουν ενάντια σε κάθε επιβούλη.

'Ο,τι κατορθώσαμε να γίνουμε ανά τους αιώνες ως λαός και ως έθνος το καταφέραμε με την έντιμη πενία μας (φτώχεια), για να θυμόμαστε τον πατέρα της ιστορίας μας Ηρόδοτο.

Μέσα από τις στήλες αυτού του μικρού περιοδικού οι άνθρωποι που σημειώνουν αυτές τις γραμμές το κάνουν για εθνικό φρονιματισμό και απευθύνονται σε όλους μικρούς και μεγάλους. Ίσως ορισμένοι από όσους μας διαβάζουν μας ειρωνευτούν για τον «λαϊκισμό» μας και κάτι τέτοια. Τους απαντούμε: Ναι είμαστε πάντα υπηρέτες αυτού του λαού και στρατευμένοι του πνευματικοί υπηρέτες χωρίς έπαρση και χωρίς δόγματα. Το μοναδικό μας δόγμα είναι: Να κρατάμε πάντα άσβηστη την ιστορική μνήμη του λαού μας.

Σ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Γράμμα απ' ν' Αμερική

(συνέχεια απ' τη σελ. 26)

Το' γίδες λέου καλά θα το' έχεις. Μαναχτά τ' σιούτα π' δεν κρατάει τα κατσίκια τι θα τ' να καμνής. Απουρρίχν' κάθε χρονιά π' να τ' κάψεις. Δεν ξέρω τι θα κάμης θελς βάστα την θες σφάξτην στο Σταθονίκο κι μ' στέλνης τα λεπτά. Του τουμάρη βάστα του να βαλς κλουτσουτύρη κι μ' δίνης κι μένα σα μ' αξιώσ' ο θεός να 'ρθω.

Αρι που να σ' γράψω πως εδώ σ' Αμερική εχ' κι καλαμπουκίσιο! Πήρε προυχτές ου Γιαννάκης κι ανασκουμπώθκ' η Μάρου κι έφκιασ' ένα χαμουκούκ, π' θεραπεύκει η Ψυχή μ'.

Τι άλλο να σ' γράψω; Να πεις τις Χαρίκλειας χαιρετίσματα, στ' Γιάννενα, στ' Δέσποινα κι στ' Ματούλα, στη Σπυριδούλα, στην Τασιώ κι στην' Άννα να μην απουλάνε τις γελάδες σιαπέρα κι μ' χαλάσνε το' αμπουριές και τα σύρματα. Στη θλάχα την Αμπλαούραινα να πεις να βαν' τ' βατσιά σ' ον αμπάρα στου χουράφ στα Κόκκινα να μην παν τα ζγούρια στουν κήπου κι μ' φαν το λάχανα.

Ρηνιού μ' νάεισαι καλά κι εγώ καλύτερα.

Σε γλυκοφιλώ εσένα κι του Φάν'

η Βασίλω

Αυτά έγραφε στις αρχές του αιώνα η ξενητεμένη Βασίλω από τη μακρινή Αμερική.

Kαι για την αντιγραφή Σ.Δ.Β.

ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΜΑΣ

Οι συνδρομητές μας του εσωτερικού και εξωτερικού παρακαλούνται να αλληλογραφούν στη νέα μας διεύθυνση:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

Οδός Μαυροκορδάτου 6, 5ος όροφος - 106 78 - Αθήνα

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ

Εορτή Αγίου Γερασίμου - Εγκαίνια Οστεοφυλακείου Εθνομαρτύρων

Στις 3 Ιουλίου 1987 (ημέρα εορτής του Αγίου) έγιναν στο Μεγάλο Χωριό τα εγκαίνια του νέου οστεοφυλακείου των Εθνομαρτύρων, μέσα στα πλαίσια του επίσημου εορτασμού για τα 200 χρόνια από τη γέννηση και τα 175 από το μαρτύριο του Αγίου Γερασίμου του Μεγαλοχωρίτη.

Στο επόμενο τεύχος της «Φ.Τ.Μ.Χ.», που θα κυκλοφορήσει στο τέλος του χρόνου, θα υπάρχει εκτενές ρεπορτάζ για τον εορτασμό και τα εγκαίνια. Το τεύχος αυτό εξάλλου θα είναι ειδικά αφιερωμένο σ' αυτές τις εκδηλώσεις.

Εγκαίνια Μνημείου στο Μικρό Χωριό

Το καλοκαίρι του 1986 έγιναν στο Μικρό Χωριό τα εγκαίνια του Μνημείου των θυμάτων της κατολίσθησης του 1963.

Το ιδιαίτερα καλαίσθητο μνημείο εγκαίνιασε ο Σεβ. Μητροπολίτης Καρπενησίου Νικόλαος μετά των ιερέων Μικρού και Μεγάλου Χωριού, παρουσία πολλών κατοίκων και των δύο χωριών.

Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία της η Νομάρχης Ευρυτανίας κ. Αν. Κανελλοπούλου. Επίσης παρευρέθηκαν εκπρόσωποι Κοινοτήτων και πολιτιστικών συλλόγων της περιοχής.

Από πλευράς Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών την εκδήλωση τίμησε σύσσωμο σχε-

Εγκαίνια Μνημείου θυμάτων κατολίσθησης Μικρού Χωριού. Ανάμεσα στους Μικροχωρίτες ο πρόεδρος του Συνδέσμου μας Ν. Καρβέλης, ο πρόεδρος της ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ Π. Κωστοπαναγιώτης, ο Γ. Βράχας, ο Γ. Σταυράκης κι ο Θ. Ζηνέλης.

δόν το Δ.Σ. με επικεφαλής τον πρόεδρο, καθώς και πολλά μέλη μας.

Ο συγχωριανός μας Θ. Ζηνέλης (από τους πρώτους που συνέδραμαν με αυταπάρνηση τους Μικροχωρίτες την ώρα της καταστροφής), απάγγειλε αυτοσχέδιο συγκινητικό επίκαιρο ποίημα.

Η βράβευση της Αδελφότητας Μικροχωριτών

Το ανώτατο πνευματικό ίδρυμα της χώρας μας, η Ακαδημία Αθηνών, βράβευσε επάξια, για την εκατόχρονη κοινωνική και πολιτιστική της δραστηριότητα την Αδελφότητα των Μικροχωριτών «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ». Η ανώτατη αυτή τιμητική διάκριση απονέμεται στο δεύτερο Ευρυτανικό σωματείο, μετά το Σύνδεσμο των Μεγαλοχωριτών, και αποτελεί δίκαιο έπαινο για ό,τι τα δύο αυτά σωματεία έχουν πράξει μέχρι σήμερα ανάμεσα στον Ευρυτανικό χώρο.

Συγχαίρουμε από καρδιάς την Αδελφότητα Μικροχωριτών και της ευχόμαστε πάντα προόδους και πάντα διακρίσεις.

Λαϊκό Πανηγύρι Καλλιακούδας

Καλοκαίρι 1986. Κυριακή 17 Αυγούστου και όλο το Μεγάλο Χωριό παρόν στο Λαϊκό Πανηγύρι Καλλιακούδας. Μαζί με τους κατοίκους των γύρω χωριών, πολλούς ε-

Λαϊκό πανηγύρι Καλλιακούδας. Αύγουστος 1986. Ο πρόεδρος της Κοινότητας Μεγ. Χωριού Θ. Γαβρίλης καταθέτει στεφάνι στο μνημείο των πεσόντων.

πισκέπτες κααι βέβαια της αρχές του τόπου.

Πρώτα η θεία λειτουργία στο πανέμορφο εκκλησάκι της «Παναγίας της Καλλιακούδας», χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Καρπενησίου κ. Νικολάου. Παρόντες, όπως κάθε χρόνο, οι ιερείς Μεγάλου και Μικρού Χωριού.

Ακολούθησε η επιμνημόσυνη δέηση στο μνημείο πεσόντων και σύντομη εμπνευσμένη ομιλία του στυλοβάτη της γιορτής κ. I. Βράχα.

Ήλθε κατόπιν η ώρα του γλεντιού, που αυθόρυμπο και καθολικό κράτησε μέχρι αργά το απόγευμα, χάρις και στις θαυμάσιες καιρικές συνθήκες.

Θερμά συγχαρητήρια στους οργανωτές της γιορτής.

Νέοι Επιστήμονες

Ο Χημικός - Μηχανικός Νικόλαος Ι. Φλώρος περάτωσε τις μεταπτυχιακές σπουδές του στο Πανεπιστήμιο ΓΕΝΗ των ΗΠΑ, όπου πήρε το πτυχίο MASTER, επέστρεψε στην Ελλάδα και υπηρετεί τη στρατιωτική του θητεία στην Πολεμική Αεροπορία.

Ο αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Ηλίας Καρύπης καταθέτει στεφάνι

Κεντρική Θέρμανση στον I.N.

Αγίας Παρασκευής

Τελείωσαν οι εργασίες εγκατάστασης κεντρικής θέρμανσης στον ενοριακό ναό Αγίας Παρασκευής. Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του ναού πρέπει να σεμνύνεται γι' αυτό το έργο.

Άξια όμως κάθε επαίνου είναι η προσφορά του συγχωριανού μας Αυγέρη Αυγερόπουλου, που η αυταπάρνηση, η προθυμία και η εργατικότητά του ξεπερνούν κάθε όριο και στέκονται σημείο αναφοράς για κάθε Μεγαλοχωρίτη. Πραγματικά, χωρίς τη συμβολή του το έργο αυτό σίγουρα δεν θα είχε τη σφραγίδα της τελειότητας που του έδωσε ο ακαταπόνητος και πάντα γελαστός Αυγέρης.

Η ίδια προθυμία, εργατικότητα και αγάπη για το Σύνδεσμο και το χωριό εκδηλώθηκε από τον Αυγέρη και στο επίσης αξιόλογο έργο της περιφραξής του Μνημείου των Εθνομαρτύρων. Όλη του η καλαισθησία, η μεθοδικότητα και οίστρος απέδωσαν κάτι αξιοζήλευτο για το χώρο.

Τον Αυγέρη έχουμε χρέος να τον αγαπάμε, να τον τιμούμε και να τον σεβόμαστε όλοι, γιατί η καλόκαρδη διάθεσή του, η προθυμία και εργατικότητά του είναι αρετές που δεν τις βρίσκει εύκολα κανένας ανάμεσα στους Μεγαλοχωρίτες. Ο Αυγέρης τιμά και καταξιώνει όλους μας και σαν άνθρωπο των αξιών και της αρετής πρέπει να τον τιμούμε.

Σ. Β.

Εκδρομή των μαθητών του Δημ.

Σχολείου Μεγάλου Χωριού

Με πρωτοβουλία του δασκάλου και με την οικονομική συνδρομή του Συνδέσμου, οι μαθητές του Σχολείου του χωριού μας πραγματοποίησαν και φέτος την ημερήσια εκπαιδευτική και ψυχαγωγική τους εκδρομή.

Η χρήσιμη αυτή εκδήλωση πρέπει να συνεχισθεί και να ενισχυθεί από το σύνολο των Μεγαλοχωριτών.

Είναι σημαντικές οι εμπειρίες και πληροφορίες που αποκτούν τα βλαστάρια του τόπου μας και είμαστε βέβαιοι ότι σε λίγα χρόνια θα ανταποδώσουν με το παραπάνω τη μικρή προσφορά μας με την πρόοδό τους και την αξιοσύνη τους.

Κ.

Νέοι φοιτητές - σπουδαστές

ακαδ. έτους 1986-1987

- Μαρία Ν. Σκλαβούνου, Πάντειος Ανωτάτη Σχολή Πολιτικών Επιστημών.

- Αθανάσιος Ν. Καρβέλης, Νομική Αθηνών.

- Αθανάσιος Π. Τζαθέλης, Αν. Σχολή Νοσηλευτών.

- Ματίνα Παπαλεξίου (θυγατέρα Νίκης Χαραλ. Καρυοφύλλη), έλαβε πτυχίο Νομικής Σχολή Πανεπ. Θεσσαλονίκης.

- Κυριάκος Καρακυριάκος (εγγονός Γεράσιμου Λάιου) εισήχθη στην Ιατρική Σχολή του Παν/μίου Αθηνών.

Τους συγχαίρουμε και τους ευχόμαστε καλή πρόοδο.

Τα εξωκλήσια του χωριού μας και τα αλσύλια τους

Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μια αυξημένη διάθεση των συμπατριωτών μας για ανακαίνιση των εξωκλησίων του χωριού μας, όπως για παράδειγμα η προσφορά του Δημ. Κοντού και των τέκνων του για τον Άγιο Γεώργιο.

Με το ρυθμό που γίνονται οι προσφορές, είναι βέβαιο ότι σύντομα όλα τα εκκλησάκια της περιοχής θα αποκτήσουν καινούρια όψη. Καιρός όμως είναι οι υπεύθυνοι του χωριού μας, παίρνοντας αφορμή και παράδειγμα από αυτήν ακριβώς τη νέα πραγματικότητα, να κινητοποιηθούν για την αξιοποίηση και των γύρω χώρων.

Τα αλσύλια που περιβάλλουν τα εξωκλήσια, είναι εξαιρετικής ομορφιάς και μπορούν να γίνουν χώροι σωστής αναψυχής, χωρίς θορύβους και ρύπανση από πάρκινκ αυτοκινήτων και ελεύθερους σκηνήτες.

Το χωριό άρχισε να ασφυκτιά στις περιόδους τουριστικής αιχμής και πρέπει έγκαιρα να παρθούν τα κατάλληλα μέτρα, έτσι ώστε και ο τόπος να μη χάσει το δικό του χρώμα και οι επισκέπτες και κάτοικοι του να απολαμβάνουν τις πλούσιες ομορφιές του.

Κ.

Οι χαρούμενες εκδηλώσεις μας

Η Πρωτοχρονιάτικη πίττα

Το κόψιμο της Πρωτοχρονιάτικης πίττας του Συνδέσμου και η παιδική γιορτή με διανομή δώρων έγινε και για το 1986 με επιτυχία στο ξενοδοχείο «ΜΑΡΜΑΡΑ».

Πρωτοχρονιάτικη Γιορτή 1987. Στιγμιότυπο απ' το χαιρετισμό και τις ευχές για τον καινούριο χρόνο.

Σ' αυτή παραβρέθηκαν πολλοί Μεγαλοχωρίτες και καλεσμένοι φίλοι μας, καθώς και οι μικροί μας φίλοι παιδιά Μεγαλοχωριτών.

Καθιερωμένη πια η εκδήλωση αυτή, μας φέρνει όλους πιο κοντά με την ανατολή κάθε καινούριας χρονιάς για ανταλλαγή ευχών και ενθύμιση των εθίμων της ιδιαίτερης πατρίδας μας αυτή την εποχή.

Γράμματα απ' το Χωριό μας

Αθήνα 27/6/1987

κ. Ν. Α. ΚΑΡΒΕΛΗ, ΠΡΟΕΔΡΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ - ΑΘΗΝΑ

Απάντηση στην πρόσκληση για τα εγκαίνια του Οστεοφυλακείου και τον εορτασμό του Αγ. Γερασίμου.

Αγαπητέ μου κ. Πρόεδρε,

Έλαβα την πρόσκληση Σας και σας ευχαριστώ θερμά. Λυπάμαι που δια λόγους υγείας και μόνο, δεν μου είναι δυνατόν να είμαι παρών, σε μια τόσο σημαντική, για όλους μας, τελετή, διπλή μάλιστα.

Είμαι ευτυχής που ύστερα από σαράντα τέσσερα και πλέον χρόνια, για λόγους πολλούς και διαφόρους, επί τέλους τα ιερά αυτά οστά έχουν στέγη άξια της θυσίας των.

Επιτρέψτε μου μόνο να σας θυμήσω, ότι πρώτος έθεσα το θέμα αυτό πριν από πολλά χρόνια και πρώτος κατέθεσα στο Σύνδεσμο την πρώτη εισφορά, όπως και θα φαίνεται στα Αρχεία Σας.

Σας παρακαλώ, διαβιβάστε τις πιο θερμές ευχαριστίες όλης της οικογενείας μας, σε όλους Σας, που εργασθήκατε για το σκοπό αυτό και ιδιαίτερα σε Σένα προσωπικά και τα μέλη του Συμβουλίου, στο σεβαστό και αγαπητό πνευματικό Πατέρα μας Παπακώστα Βιστάκη και στο φίλο και εκλεκτό συνάδελφο κ. Κυδωνιάτη, για το πράγματι ωραίο αυτό κοινοτάφιο.

Με εκτίμηση και αγάπη

I. ΜΕΡΜΗΤΚΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ

ΑΧΑΪΑΣ «Η ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ»

Πάτρα 30 Σεπτεμβρίου 1986

Προς τον Σύνδεσμο Μεγαλοχωριτών

Σας γνωστοποιούμεν ότι οι Ευρυτάνες που διαμένουν στην Πάτρα ίδρυσαν Σωματείο με την επωνυμία ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΑΧΑΪΑΣ με έδρα την Πάτρα, οδός Παντανάσσης 39-41..

Σας παρακαλούμε να ενημερώσετε τα μέλη σας ότι θα είμαστε στη διάθεση των συμπατριωτών μας για κάθε εξυπηρέτηση από την Πάτρα.

Με τιμή

Ο Πρόεδρος

I. ΠΑΠΑΝΙΚΑΣ

Ο Γ. Γραμματέας

A. ΓΕΡΟΝΙΚΟΣ

Προς το Σύνδεσμο
Μεγαλοχωριτών

Σας παρακαλώ, επειδή γέρασα και δεν μπορώ να κάνω τα συνηθισμένα, διαθέτω χιλιάδες εκατό (100.000) δρχ. εις την εκκλησία Παναγίας Γαύρου για κάθε έλλειψη, στη μνήμη του συζύγου μου Δημήτρη Σιταρά, του εγγονού μου Δημήτρη Σωτ. Σιταρά, του Γιάννη Μακρυγιάννη και των γονέων και αδελφών μου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ Δ. ΣΙΤΑΡΑ

Μεγάλο χωριό, Μάης 1987

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
42ου ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

«ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ»

Αθήνα 15 Απριλίου 1986

Προς το Διοικ. Συμβούλιο
του Συλλόγου Μεγαλοχωριτών

Αγαπητοί συμπατριώτες,

Η Οργανωτική Επιτροπή του 42ου Συνέδριου της Ενώσεως Ευρυτάνων «ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ» αισθάνεται την υποχρέωση να σας ευχαριστήσει για την σύμπραξή σας στη θερμή υποδοχή και τη φιλοξενία που επιφυλάξατε στα ξενητεμένα αδέλφια μας όταν επισκέφτηκαν το χωριό σας γιατί πραγματικά τους συγκίνησε με την αγάπη και τον ενθουσιασμό που τους αγκαλιάστε. Οι στιγμές αυτές θα τους μείνουν αλησμόνητες.

Με κάθε τιμή

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Π. ΚΩΣΤΟΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Ο Γραμματέας

M. ΣΤΑΦΥΛΑΣ

Προς το Δ.Σ. του Συνδέσμου

Μεγαλοχωριτών «Η.ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

Αξιότιμοι Κύριοι

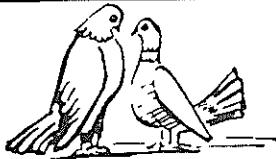
Χρόνια πολλά και καλή χρονιά. Έλαβα το δώρο σας των 20.000 δρχ. και σας ευχαριστώ, καθώς και όλους που συνέθαλαν για το δώρο αυτό. Θα προσπαθήσω να είμαι πάντα συνεπής και θα υπηρετήσω την Εκκλησία μας με αξιοπρέπεια, ευσυνειδησία και προσήλωση προς το καθήκον.

Με σεβασμό και πάλι

Χρόνια Πολλά

Ο συγχωριανός σας Ιεροψάλτης

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ

Κοινωνική Ζωή

Στο χρονικό διάστημα που πέρασε από την προηγούμενη έκδοση της «Φωνής του Μ.Χ.» μέχρι σήμερα σημειώθηκαν τα παρακάτω κοινωνικά συμβάντα για τα οποία λάθαμε γνώστη.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Του Δημήτρη και της Αδριανής Βαστάκι, αγόρι.

Του Σταύρου και της Ειρήνης Πριόβολου, αγόρι.

Του Ανδρέα και της Ελένης Παΐδα, κορίτσι.

Του Θανάση και της Βασιλικής Σκαρπή, αγόρι.

Του Νικολάου και της Δέσποινας Κοντοθανάση, αγόρι.

Του π. Ρήγα και της πρεσβυτέρας Αμαλίας Αλεξούδη (το η. π. Μιχ. Δ. Βαστάκη, Η.Π.Α.), αγόρι.

Του Αδάμ και της Ευγενίας Κοντή (το γ. Νικοζήση - Πασπαλάρη, ΗΠΑ), αγόρι.

Η «Φ.τ.Μ.Χ.» εύχεται να ζήσουν και να προοδεύσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Το κορίτσι του Δημήτριου και της Βαΐας Αναγνωστοπούλου, που ονομάστηκε Αλεξάνδρα.

Το κορίτσι του Μάκη και της Βαλεντίνης Πριόβολου, που ονομάστηκε Αναστασία.

Το αγόρι του Αθανασίου και της Πόπης Καρίπη, που ονομάστηκε Σταύρος.

Το αγόρι του Κώστα και της Κούλας Ελευθερίου, που ονομάστηκε Δημήτριος.

Το αγόρι του Γεωργίου και της Μαρίας Γιαννακοπούλου, που ονομάστηκε Κωνσταντίνος.

Το αγόρι του Άλεξανδρου και της Γεωργίας Μαντζούτα, που ονομάστηκε Νικόλαος.

Το κορίτσι του Ιωάννου και της Αικατερίνης Γαβριήλη, που ονομάστηκε Δήμητρα.

Η «Φ.τ.Μ.Χ.» εύχεται στους γονείς και τους αναδόχους τους να τους ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

Ο Αλέξανδρος Δουλαβέρης και η Βασιλική Τσελεπή.

Ο Ευθύμιος Τουφεκιάς και η Μαρία Παναγιωτοπούλου.

Ο Κώστας Μαυρόπουλος και η Αθηνά Ντάλλα.

Ο Δημήτρης Κ. Παπασπυρίδων και η Μαίρη Δ. Μπακογιάννη.

Ο Γεώργιος Κ. Κουκούσης και η Πόπη Αθ. Κατσάνου.

Ο Δημήτρης Π. Καμπουριάλης και η Λίτσα Λ. Ρώτσικα.

Ο Αναστάσιος Δ. Χασκόπουλος και η Χαρά Μιχ. Ζαραβίνου.

Ο Κώστας Στ. Τάσιος και η Μαρία Ι. Φουστέρη.

Η «Φ.τ.Μ.Χ.» εύχεται στους νεόνυμφους κάθε ευτυχία.

Παραλείψεις - Παράπονα

Πολλές ειδήσεις σχετικά με κοινωνικά γεγονότα δεν φθάνουν στη σύνταξη της «Φωνής...», με αποτέλεσμα να μη δημοσιεύονται. Το ίδιο συμβαίνει κααι με την ενημέρωση γύρω από τις δραστηριότητες των νέων συμπατριωτών μας (επιστημονικές, επαγγελματικές, αθλητικές διακρίσεις, πρόοδοι στις σπουδές κ.ο.κ.).

Για την αποφυγή παραπόνων, αλλά κυρίως για τη σωστή ενημέρωση, παρακαλούμε να αποστέλλονται οι ειδήσεις στα γραφεία του Συνδέσμου.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλούμε τους συνδρομητές και φίλους του περιοδικού μας να στέλνουν έγκαιρα φωτογραφίες από όλα τα συμβάντα (χαρούμενα και πένθιμα) των οικογενειών τους να τα δημοσιεύσουμε.

Με αυτό τον τρόπο διευκολύνουμε όλους τους αναγνώστες μας και διατηρούμε ζωντανή την ανάμνησή για τις μελλοντικές γενεές.

Οι Μεγαλοχωρίτες προσφέρουν...

ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΕΓΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Νικόλαος και Γεωργία Βαστάκη (το γ. Φ. Μπακατσιά) (στη μνήμη των γο- νέων Γκόλφως & Φώτη Μπακατσιά)	13.500
Τάσος Κ. Κοντομέρκος (στη μνήμη του πατέρα και της αδελφής του)	10.000
Οικ. Κων/ντιάς Β. Μανθοπούλου	10.000
Ανδρέας Παπαγεωργίου (στη μνήμη της συζύγου του)	10.000
Μιχαήλ Δ. Πριτσιόλας (στη μνήμη του αδελφού του Γιάννη)	10.000
Παναγιώτης & Παναγιώτα Γιαννακο- πούλου (στη μνήμη των γονέων τους Γκόλφως & Φώτη Μπακατσιά)	6.750
Αθανάσιος Δ. Παΐδας (στη μνήμη της μητέρας του Ευθυμίας, του αδελ- φού του Χαράλαμπου, γαμπρού του Μάρκου Ξενάριου, Αναστ. Χα- σκόπουλου, Δημ. Βασιλόπουλου & Μαρίας Αποκορίτη)	6.000
Μαρία Δ. Κοντομέρκου	5.000
Ιωάννης Δ. Παλιούρας	5.000
π. Κων/νος Δ. Βαστάκης	5.000
Κώστας Δ. Πριτσιόλας (στη μνήμη του αδελφού του Γιάννη)	5.000
Μαρία Ανδρ. Γαβρίλη (στη μνήμη του συζύγου της)	3.000
Αθανάσιος Μ. Κοτρώνης	2.000
Σταύρος Μανθόπουλος	2.000
Βασιλική Μουτογάννη (10 δολ.)	1.320

ΓΙΑ ΤΟ KOINOTAFIO ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

π. Κ. Δ. Βαστάκης	50.000
π. Κ. Δ. Βαστάκης (από διάθεση του βι- βλίου «Εθνομάρτυρες»)	50.000
πρεσβύτερα Δήμητρα Κ. Βαστάκη	20.000
Νικόλαος Ανδρ. Σιαράς	20.000
Νικόλαος & Χαράλαμπος Γ. Σκλαβούνος	20.000
Αθανασία Πουρνάρα	15.000
Βασιλειος Κ. Μωρίκης (α' δόση)	10.000
Βασιλειος Κ. Μωρίκης (β' δόση)	10.000
Γεώργιος Θ. Οικονόμου	10.000
Φωτεινή Β. Παλιούρα	10.000
Χρυσούλα Κακούρη	5.000
Αγαπούλα Κοντομέρκου	5.000
Ελισάβετ Ι. Φλώρου (στη μνήμη του συζύγου της)	5.000
Ελένη Ι. Μωρίκη	3.500

ΓΙΑ ΤΟ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ ΤΑΜΕΙΟ

Χαράλ. Γ. Τριανταφύλλης (στη μνήμη του πατέρα του)	15.000
Δημήτριος Κοντός (για ενίσχυση του ιεροψάλτη Μεγάλου Χωριού)	10.000
Μάχος Σπ. Παπαγιάννης (στη μνήμη του θείου του Κ. Ι. Παπαγιάννη)	10.000

Ιωάννης Ν. Λιάτσος (στη μνήμη Ελέ- νης Περίδαι)	5.000
Μαρία Δ. Κοντομέρκου (στη μνήμη του συζύγου της)	5.000
Ευφροσύνη Ν. Τσαμπούλα (α' δόση)	5.000
Ευφροσύνη Ν. Τσαμπούλα (β' δόση)	5.000
Νικόλαος Γ. Σκλαβούνος (στη μνήμη Αικ. Ταξ. Λώλου)	3.000
Επίσης έκτακτες εισφορές για την Αγγελική Ζήκα	
Οικ. Κων/ντιάς Β. Μανθοπούλου	10.000
Νικόλαος & Χαράλαμπος Σκλαβούνος	5.000
Χρήστος Ι. Καραγιάννης	5.000
Δημήτριος Πριτσιόλας	5.000
Ιωάννης Θ. Βονόρτας	3.000
Δημήτριος Κοντός	2.000
Ελένη Γαβρίλη	2.000
Μιχαήλ Καραγιάννης	2.000
Αυγέρης Αυγερόπουλος	1.000
Μαργαρίτα Βονόρτα	1.000
Αντώνιος Θ. Βονόρτας	1.000
Ευδοξία Μ. Καραγιάννη	1.000
Ηλίας Στ. Καρίπης	1.000
Αρετή Ν. Κεράνη	1.000
Μαίρη Φ. Καλλιάνη	1.000
Κων/νος Θ. Γυφτομήτρος	1.000
Ιωάννης Κ. Μπακατσιάς	1.000
Ελισάβετ Ι. Φλώρου	1.000
Ιωάννης Πρωτοτονάριος	1.000
Φίλιππας Καλλιάνης	1.000
Ιωάννης Δ. Παλιούρας	1.000
Ζωή Σταμάτη	1.000
Ευτυχία Ι. Σκοτίδα	1.000
Ευαγγελία Κ. Μπούρα	1.000
Ανδρέας Ν. Βονόρτας	500
Ιωάννης Θ. Γυφτομήτρος	500
Λάμπρος Κατσιαρός	500
Κώστας Ν. Γιαννακάς	500
Μαίρη Αρ. Κοντομέρκου	500
Πάνος Ι. Καριοφύλλης	500
Κώστας Ι. Μπακατσιάς	500
Φώτης Ε. Μπακατσιάς	500
Θεοδόσης Β. Περίδας	500
Νίκος Κ. Παπασπυρίδων	500
Νικόλαος Σταμάτης	500
Κώστας Τάσιος	500
Αθαν. Μ. Κοτρώνης	500
Σταύρος Γ. Πριόθολος	500
Δημήτρης Σπ. Τσελεπής	500
Σπύρος Αντζουλάτος	500
Ελένη Χρ. Παπαχαραλάμπους	500
Λάμπρος Παπαγεωργίου	500
Χαρ. Γ. Τριανταφύλλης	500
Γρηγόριος Ν. Λιάπης	500
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ	
Νικόλαος Δ. Πουρνάρας	300.000

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ»	
π. Κ. Δ. Βαστάκης	2.000
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ	
Χρήστος Ι. Καραγιάννης (στη μνήμη της μητέρας του)	30.348
Μηνάς Κ. Δασκαλάκης (στη μνήμη των γονέων του)	10.000
Μάχος Σπ. Παπαγιάννης (στη μνήμη του θείου του Κ. Ι. Παπαγιάννη)	10.000
Ιωάννης Δ. Καρατζένης (στη μνήμη της εξαδέλφης του Μ. Αποκορίτη)	5.000
Μηνάς Δ. Καρατζένης (στη μνήμη της εξαδέλφης του Μ. Αποκορίτη)	5.000
Ελένη Ι. Μπαγούρδα (στη μνήμη του συζύγου της, του Δ. Κακαράντζα, της Αικ. Σύνψα και της αδελφής της Φωτεινής)	5.000
Μαρία Δ. Κοντομέρκου (στη μνήμη του συζύγου της)	5.000
Χαράλ. Τ. Λώλος	5.000
Αντώνιος Θ. Βονόρτας	5.000
Οικογένεια Ν. Γιαννακά	1.500
Κώστας Χρ. Χρονόπουλος (στη μνήμη της εξαδέλφης του Μαρίας Αποκορίτη)	5.000
Ιωάννης Χρ. Μέρμηγκας (στη μνήμη της εξαδέλφης του Μαρίας Αποκορίτη)	5.000
Ανδρέας Παπαγεωργίου	5.000
Κων/ντία Β. Μανθοπούλου (στη μνήμη του συζύγου της)	2.000
Κων/ντία Β. Μανθοπούλου (στη μνήμη των γονέων της)	2.000
Κων/ντία Β. Μανθοπούλου στη μνήμη της αδελφής της Ευανθίας)	2.000
Ανώνυμος (στη μνήμη Αγγελικής Ζήκα)	3.000
ΓΙΑ ΤΟΝ Ι.Ν. ΓΑΥΡΟΥ	
Παναγιώτα Δ. Σιταρά (στη μνήμη του συζύγου της, του εγγονού της Δημ. Σ. Σιταρά, των γονέων & αδελφών της)	100.000
Μαρίκα Μ. Βονόρτα (στη μνήμη Αθηνάς Γεωργακοπούλου)	5.000
Μαρίκα Μ. Μπουρνάζου (στη μνήμη των γονέων της)	5.000

Σταύρος Μανθόπουλος (στη μνήμη Γάννη Δ. Πριτσόλα & Δημ. Βασιλόπουλου) 3.000
Αθανασία Μαλικούτη (στη μνήμη Αθηνάς Γεωργανοπούλου) 2.000

ΓΙΑ ΤΟΝ Ι.Ν. ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Χριστίνα Σ. Κατσούδα (στη μνήμη του θείου της Γ. Παπαδή) 3.000
Μαρία Ν. Γιαννακά (στη μνήμη Βασιλικής Κ. Κατσιγιάνη, Σοφίας Ε. Παΐδα & Χρυσάνθης Ι. Αραπογιάννη) 2.000

ΓΙΑ ΤΟΝ Ι.Ν. ΑΓ. ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Ελένη Δαλέση (το γ. Καριοφύλλη) (στη μνήμη του θείου της Γ. Παπαδή) 5.000
Ελένη Ν. Λαδοπούλου (στη μνήμη του θείου της Γ. Παπαδή) 3.000

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ – ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΙΣ

Ζητάμε συγγνώμη για λανθασμένες καταχωρήσεις ή και παραλείψεις στα προηγούμενα τεύχη της «Φωνής του Μεγάλου Χωριού» και προβαίνουμε στις απαραίτητες διορθώσεις:

Κων/ντία Αθ. Μπούρλου (στη μνήμη του συζύγου της) (για τους σκοπούς του Συνδέσμου) 10.000
Μηνάς Κ. Δασκαλάκης (και όχι του Δημ.) (για τους σκοπούς του Συνδέσμου) 10.000
Μηνάς Δ. Δασκαλάκης (για το Μνημείο & το Οστεοφυλάκειο των Εθνομαρτύρων) 45.000
Βασιλίκη Αλεξοπούλου (το γ. Δ. Δασκαλάκη) (για το μνημείο & το Οστεοφυλάκειο των Εθνομαρτύρων) 15.000
(Εκ παραδρομής το ποσόν των 60.000 καταχωρήθηκε στο όνομα του κ. Γιώργου Δ. Δασκαλάκη)

Οι οικογένειες: Ελένης Μπαγούρδα, Κων/νου Βλάμου, Γεωργίου Στασινοπούλου, Κων/νου Μπαγούρδα, Δημ. Βλαχάκου προσφέρανε το ποσό των 6.000 δρχ. (4.000 δρχ. για τον Ι.Ν. Γαύρου και 2.000 για τους σκοπούς του Συνδέσμου) στη μνήμη ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥ ΑΡ. ΛΑΪΟΥ.

E I S F O R E S

Οι τρεις Μεγαλοχωρίτισσες: **Χρυσάνθη Ι. Αραπογιάννη, Βασιλική Κ. Κατσιγιάννη και Σοφία Ε. Παΐδα** υπήρξαν στη διάρκεια της Εθνικής Αντίστασης δραστήρια μέλη και στελέχη της Εθνικής Αλληλεγγύης και το έργο που επετέλεσαν στα χρόνια της Κατοχής ήταν αξιόλογο.
Απυχώς υπήρξαν και οι τρεις θύματα του εμφύλιου πολέμου.
Στη μνήμη τους προσφέρω 2.000 δρχ. για την ανέγερση του Ι.Ν. Γαύρου.
MARIA GIANNAKA - ΜΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ

Ευχαριστήριο

Οι παρακάτω φίλοι του Συνδέσμου μας καθώς και συμπατριώτες μας προσέφεραν πλούσια δώρα για την επιτυχία της Λαχειοφόρου Αγοράς και τους ευχαριστούμε θερμά γι' αυτό.

1. «ΒΕΜ» ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΛΑΤΥΜΕΣΗΣ ΑΒΕΕΤ
2. ΖΥΘΟΠΟΙΪΑ LÖWENBRÄU
3. «ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΪΑ «ΑΜΣΤΕΛ - HEINEKEN
4. «COLGATE - PALMOLIVE»
5. «ΗΛΙΟΣ» Βιομηχανία Ζυμαρικών
6. «GOLD HOUSE» Φ. Μπακατσιάς - Δ. Χαθελές
7. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΕΣΤΟΣ, Κοσμήματα
8. ΙΩΑΝ. ΜΠΕΝΕΤΟΣ, Κοσμήματα
9. Αφοί ΜΠΡΙΑΝΗ, Κοσμήματα
10. ΝΙΚΟΣ ΓΚΙΚΑΣ, Κοσμήματα
11. «Αφοί ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΙ» Υαλικά - Φωτιστικά - Οικιακά
12. «ΜΑΝΟΥΣΟΣ» Υαλικά - Φωτιστικά - Οικιακά
13. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Υαλικά - Φωτιστικά - Οικιακά
14. «ΒΗΤΑΠΟ» Υαλικά - Φωτιστικά - Οικιακά
15. ΜΑΡΙΑ ΣΑΒΒΙΔΑΚΗ Υαλικά - Φωτιστικά - Οικιακά
16. Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ Υαλικά - Φωτιστικά - Οικιακά
17. Ν. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Καθρεύτες - Κρύσταλλα
18. «AMERIKAN LIFE» Α. Σκουτέλης
19. ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΤΣΙΚΑΣ Βιθλία - Χαρτικά
20. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΡΕΑΣ, Παιδικά
21. ΠΕΤΡΟΣ ΝΥΡΑΣ Παιδικά
22. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΡΔΑΛΑΚΗΣ Παιδικά
23. Κ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Έτοιμα ενδύματα
24. ΠΑΪΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Έτοιμα ενδύματα
25. ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΣΚΛΑΒΟΣ Βιοτεχνία Γυν. Μπλουζών
26. Γ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Βιοτεχνία Γυν. Μπλουζών
27. Κ. ΜΑΡΜΑΡΑΣ Βιοτεχνία Γυν. Υποκαμίσων
28. «ΑΔΑΜΗΣ» Βιοτεχνία Πλεκτών
29. Αφοί ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΙ Βιομηχανία μαγιώ CRUL
30. Αφοί ΔΙΑΜΑΝΤΗ Βιομηχανία Μαγιώ JANSEN
31. «ΤΕΛΗΣ» ΕΠΕ Έτοιμα ενδύματα
32. ΠΛΕΚΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ Α.Ε.
33. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΕΛΑΣ Πλεκτά Μόδες
34. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΛΟΥΤΙΝΑΚΗΣ, Πλεκτά - Έτοιμα ενδύματα
35. ΑΝΤΩΝΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Έτοιμα γυναικεία ενδύματα
36. «WOOL SHOP» Έτοιμα γυναικεία ενδύματα Πλεκτά
37. «ROKA» Έτοιμα γυναικεία ενδύματα Πλεκτά
38. «ASTOR» Έτοιμα ανδρικά ενδύματα Πλεκτά
39. «ΜΠΡΑΚΟΥΛΙΑΣ» Έτοιμα ενδύματα
40. Δ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ Έτοιμα ενδύματα
41. ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ «ΡΟΥΛΑ» Έτοιμα ενδύματα
42. Αφοί Θ. & Κ. ΛΙΑΠΗ
43. Ι. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Νεωτερισμοί
44. ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΝΙΕΡΗΣ Ηλεκτρονικά
45. «ΣΕΡΡΑΙΑ» Δ. Σκουλίδη ΑΕΒΕ Κουβερτών
46. Αφοί ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ (Βράχος - 7 Αδέλφια)
47. ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ «ΛΑΥΡΙΟΝ»
48. «ΥΠΕΡΑΓΟΡΑ ΚΡΕΑΤΩΝ»
49. «ΚΑΡΔΙΝΑΛ» Αλλαντικά
50. «ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΑΛΛΑΝΤΟΠΟΙΪΑ» Αλλαντικά
51. ΚΟΝΔΥΛΗΣ & ΣΙΑ Ποτά

Νέα απ' τη Θεσσαλονίκη

Τουριστική προβολή της Ευρυτανίας

Του συνεργάτη μας **Β. Μαυρίκη**

Στο χώρο και τις εγκαταστάσεις της «Helexpo» που είναι ο επίσημος διοργανωτής Διεθνών Έκθεσεων, Συνεδρίων, Προβολών και Πολιτιστικών Εκδηλώσεων, λειτούργησε και φέτος από 6-10 Μαΐου 1987 η 3η Έκθεση «ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ».

Η έκθεση «ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ» αποτελεί μεγάλα και πολυσήμαντο γεγονός γιατί μέσα από αυτή προβάλεται σε διεθνές επίπεδο τουριστικά η χώρα μας και γίνεται κάθε χρόνο στη Θεσσαλονίκη.

Στην έκθεση πήραν μέρος 139 Έλληνες και 29 ξένοι εκθέτες. Ακόμα έλαβαν επίσημα μέρος η Αίγυπτος, η Βουλγαρία, η Γαλλία, η Γιουγκοσλαβία, Ισπανία, Ουγγαρία, Ρουμανία, Τσεχοσλοβακία, Σοβιετική Ένωση, η Κούβα και η Ταϊλάνδη και με ιδιωτικές συμμετοχές Αυστρία, Δανία, Ιταλία, Δ. Γερμανία, Σουηδία και Ιαπωνία.

Το εντυπωσιακότερο περίπτερο ήταν το περίπτερο του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού και στην είσοδό του λειτουργούσε έκθεση με βραβευμένες φωτογραφίες του Πανελλήνιου διαγωνισμού που προκήρυξε ο Ε.Ο.Τ. σε συνεργασία με τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης και τη «ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ».

Στη διάρκεια της έκθεσης στον τεράστιο χώρο του ΕΟΤ λειτουργούσε πολυθέαμα και ανά 15 λεπτά από δεκάδες μηχανήματα προβολής και 5000 έγχρωμες διαφάνειες προβάλονταν τουριστικά επιτεύγματα και φυσικές ομορφιές από όλα τα γεωγραφικά διαμερίσματα της χώρας μας. Ένα φυσικό πανόραμα, ένα θαύμα οφθαλμών!

Άριστη εικόνα παρουσίαζαν τα περίπτερα των αναπτυγμένων τουριστικά περιοχών της χώρας μας Κυκλαδες, Δωδεκανησα, Ιόνια Νησιά, Χαλκιδικής, Πελοπόνησος κ.ά.

Το Περίπτερο του νομού ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ ήταν φτωχό σε εμφάνιση και πενιχρό σε έμψυχο υλικό. Παρατηρήσαμε πως ό,τι έγινε, έγινε από πλευράς Νομαρχίας και απουσίαζε παντελώς η ιδιωτική πρωτοβουλία. Δε σημειώσαμε ούτε ένα ξενοδοχείον του Καρπενησίου να προβάλλεται.

Η Ευρυτανία με τις απεριόριστες δυνατότητες ανάπτυξης του τουρισμού, μπορεί να ζήσει από αυτόν και να γίνει προνομιούχος περιοχής έχει τόσες φυσικές καλλονές, αρκεί οι κάτοικοι της και οι επενδυτές να πιστέψουν σ' αυτόν.

Βασίλης Μαυρίκης

ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΑ

ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Νέο Διοικητικό Συμβούλιο εξελέγη στην Πανευρυτανική Ένωση – του μεγαλύτερου Συλλόγου των Ευρυτάνων της Αθήνας με μέλη 600 φυσικά πρόσωπα και 80 συλλόγους.

Στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο μετέχουν οι εξής: πρόεδρος ο κ. Π. Κωστοπαναγιώτης συνταξιούχος διευθυντής της Εθνικής Τράπεζας, αντιπρόεδρος ο κ. Τάσος Κοντομέρκος διευθυντής της Ρευματολογικής Κλινικής του ΓΚΝΑ, γενικός γραμματέας ο κ. Δ. Ευαγγελόδημος, δημοσιογράφος, ταμίας ο κ. Γ. Γαζέτας τραπεζικός υπάλληλος, έφορος η κ. Λ. Πλατανιά καθηγήτρια γαλλικής φιλολογίας και μέλη οι κ. Τ. Αλαμπασίνης δίκηγόρος, Χ. Μαυρίκα υπάλλη-

λοςς ΕΣΥΕ, Ν. Λυκοκάπης φοιτητής και Σ. Διώτης ιδιωτικός υπάλληλος.

Ομάδα αλληλεγγύης Ευρυτάνων γιατρών

Ουσιώδης, πολύτιμη και ανιδιοτελής προσφορά της ομάδας στη γενέτειρα, κάτω από την οργάνωση και καθοδήγηση της Πανευρυτανικής Ένωσης.

Με δύσκολες καιρικές συνθήκες, στην καρδιά του ευρυτανικού χειμώνα (τότε εξάλλου έχει και μεγαλύτερη αξία), γίνεται η εξόρμηση και είναι εντυπωσιακή η προσέλευση των ουμπατριωτών μας, αναζητώντας λύση στα προβλήματα υγείας τους. Αυτή η μεγάλη προσέλευση δίνει και το μέτρο της επιτυχίας του θεσμού και την ανάγκη για πλαισίωση του αρχικού πυρήνα και από άλλους αξιόλογους Ευρυτάνες γιατρούς.

Η ομάδα αλληλεγγύης γιατρών της ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ μπροστά στον Υγειονομικό Σταθμό Γρανίτσας, με τον Πρόεδρο και τον Γραμματέα της Π. Κωστοπαναγιώτη και Ηλία Λιάσκο

Υφυπουργός Γεωργίας ο κ. Κ. Τσιγαρίδας

Συγχαίρουμε και από τη θέση αυτή τον αγαπητό συμπατριώτη, Βουλευτή Ευρυτανίας κ. Κώστα Τσιγαρίδα, για την ανάληψη του Υφυπουργείου Γεωργίας.

Του ευχόμαστε κάθε επιτυχία στο δύσκολο έργο του.

Ελπίζουμε επί των ημερών του να δοθεί λύση στο γνωστό μεγάλο πρόβλημα της αμφισθήτησης της ιδιοκτησίας των κτημάτων, που τόσο ταλαιπωρεί τους Ευρυτάνες (μια και δεν έχουν συμβόλαια από το 1870....!!!) και δηλητηριάζει τις σχέσεις κατοίκων - Δασαρχείου.

Αντιδήμαρχος Αθηναίων ο κ. Κ. Σαψάλης

Πρώτο δημοτικό σύμβουλο του πρώτου Δήμου της χώρας ανέδειξε η αγάπη και η εκτίμηση των Αθηναίων τον αγαπητό μας συμπατριώτη, τ. θουλευτή, κ. Κώστα Σαψάλη.

Του ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο του ως πρώτου αντιδημάρχου του Δήμου Αθηναίων και πιστεύουμε ότι, για άλλη μια φορά, θα βρεθεί στο πλευρό των συμπατριωτών του που διαμένουν στην πρωτεύουσα και που ασφαλώς συνέβαλαν στην επιτυχία του.

Ένωση Ευρυτάνων Επιστημόνων

Η νεοσύστατη Ε.Ε.Ε., με την παρουσία της τα τελευταία δύο χρόνια στον Ευρυτανικό χώρο, έδωσε μια σημαντική ώθηση στην κοινή προσπάθεια των Ευρυτανικών Συλλόγων για την πολιτιστική και κοινωνική ανέλιξη του Νομού μας.

Με τις δύο μέχρι στιγμής, εκδόσεις της (γράφουμε σχετικά σε άλλη στήλη) και τις άλλες δραστηριότητές της δείχνει ότι θέλει και μπορεί να φανεί ιδιαίτερα χρήσιμη.

Κάτω από τη σωστή καθοδήγηση του καταξιωμένου κοινωνικά και επιστημονικά προέδρου της κ. Ευαγγέλου Οικονόμου και των άξιων συνεργατών του, προχωρεί στην εφαρμογή ενός φιλόδοξου προγράμματος.

Επισημαίνοντας την ανάγκη συνεργασίας όλων των Ευρυτανικών Σωματείων για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των πολλαπλών προβλημάτων του τόπου μας, χαιρετίζουμε την παρουσία της Ε.Ε.Ε. και της ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο της.

N. A. K.

Η «Πανευρυτανική» στο σφυρί;

Πολύς λόγος γίνεται τελευταία - ακούστηκε και στη Γενική Συνέλευση - πως κάποιοι νεόκοποι ρέκτες του Ευρυτανικού χώρου επιθυμούν τη διάλυση της ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ και τη δημιουργία Ομοσπονδίας Ευρυτανικών Συλλόγων με το σκοπό δήθεν του συντονισμού δράσης και άλλα ηχηρά παρόμοια για να μην πούμε μπλα - μπλα - μπλα!

Το σκέφτηκαν και το σκέφτονται καλά οι άνθρωποι τι θέλουν και τι τελοσπάντων πάνε να κάνουν; Γιατί εδώ που τα λέμε το τι θέλουν εκείνοι απέχει πολύ από του να γνωρίζουν τι θέλει ο Ευρυτανικός λαός και σε τελευταία ανάλυση τα μέλη της Ένωσης που έχουν και τον τελευταίο λόγο και που δεν θα αφήσουν κανένα να διαλύσει ό,τι με θυσίες και κόπους κατακτήθηκε μέχρι σήμερα χάρι στα νεφελώδη σχέδια κάποιων νεοφανών αστέρων που πολύ λίγα γνωρίζουν για την Ευρυτανία και λιγότερα για τη δράση της ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ.

Άλλωστε νομίζουμε πως μια κάποια λογική σειρά σε όσα ακούγονται και στην απόφαση - δίλημμα που έλαβε το νέο Διοικητικό τους Συμβούλιο, στο να μελετήσουν τα μέλη της πρόταση της πλειοψηφίας για μετατροπή της Ένωσης σε Ομοσπονδία. Θα ήταν χρήσιμη τουλάχιστον κάτω από το απλό σκεπτικό: από του να διαλύσει κανένας ένα Σωματείο με ζωή και δραστηριότητα 50 περίπου χρόνων και με ζηλευτή πολιτιστική και κοινωνική παρούσια στο πενελήνιο, τα τελευταία 8-10 χρόνια και να φτιάξει κάτι καινούριο, θάταν πολύ πιο εύκολο να εγκαταλείψει το παλιό φτιάχνοντας κάτι νέο. Και εδώ είναι ο γρίφος. Θέλουν - αυτοί οι αυτόκλητοι σωτήρες των Ευρυτανικών πραγμάτων - καλά και σώνει να διαλύσουν μια Ένωση προσώπων, όπως είναι η Πανευρυτανική και στη θέση τους να κάνουν Ένωση Σωματείων. Οι άνθρωποι σίγουρα κάτι έχουν αν δεν έχουν πλέγμα αυτοκαταστροφής και αυτοδιάλυσης ή καταστροφική μανία. Το πιο εύκολο φυσικά θα ήταν στο να προχωρήσουν - και φυσικά αφού αυτοί μόνοι γνωρίζουν ότι η

Ευρυτανία χωρίς Ομοσπονδία δεν πάει βήμα μπροστά και πως εδώ και τώρα πρέπει να γίνει ότι πρέπει να γίνει – στην ίδρυση Ομοσπονδίας, παραμερίζοντας την «ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ».

Όμως, πονηροί οι θλάχοι, γνωρίζοντας ότι οι Ευρυτάνες δεν δίνουν δεκάρα σε τέτοια φληγαφλήματα και θα αποτύχουν τα γριφώδη τους σχέδια και οι κάποιες μικροφιλοδοξίες ορισμένων και ακόμα γνωρίζοντας πως η «Πανευρυτανική» εκφράζει απόλυτα όλα τα μέλη της και τους Ευρυτανικούς Συλλόγους, πάνε από πλάγια να δημιουργήσουν κενό με τη διάλυση και τη διαβολή και φυσικά να εκμεταλλευτούν δι' εαυτούς ό,τι ήθελε προκύψει. Εδώ όμως τα παιδιά πέφτουν έξω. Κανένας λογικός Ευρυτάνας δεν θα τους στηρίξει στα ύποπτα φιλόδοξα σχέδιά τους που αφήνουν να διακρίνεται πολλή φιλοδοξία, ανερμάτιστη πολυλογία, φανφάρα και κάποια σχέδια αναρρίχησης σε αξιώματα για προβολή στο λαό.

Η «ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ» – το τονίζουμε – έχει καταξιωθεί στο λαό, είναι γνωστή για τη δράση της στο Πανελλήνιο, η φήμη της ξεπέρασε τα όριά της πατρίδας μας και επεκτείνεται ανάμεσα στους απόδημους όλων των ηπείρων και τη χαρακτηρίζει προγραμματισμός, σύνεση και εργατικότητα. Τα τελευταία χρόνια δε υπό την φωτισμένη, συνετή και ακούραστη παρουσία του Προέδρου της Παναγιώτη Κωστοπαναγιώτη – πανελλήνια γνωστού για την εργατικότητα, το ήθος και την αγάπη του για την Ευρυτανία – έφτασε στο απόγειο της δημοτικότητας και της κοινής απόδοχής και της αναγνώρισης του ΠΡΩΤΟΥ πολιτιστικού και κοινωνικού φορέα του Ελληνικού χώρου.

Αυτή την αναγνώριση και αυτή την παρουσία οι Ευρυτάνες θα τη διαφυλάξουν γιατί δικαιωματικά τους ανήκει.

Οτιδήποτε έξω από την «ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ» είναι τουλάχιστο ύποπτο και εκ του πονηρού. Οι Ευρυτάνες πιστεύουν σε ό,τι βλέπουν τα μάτια τους και όχι σε ό,τι ακούν τ' αφτιά τους. Τέτοια «κουφά» έχουν ακούσει κατά καιρούς πάμπολλα.

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

Salus Populi

Με διαλέξεις στην Αθήνα και το Καρπενήσι, με συνεστιάσεις, εκδόσεις και αδικαιολόγητο πρώιμο θόρυβο κάνει την παρουσία του τον τελευταίο καιρό ένα νέο σωματείο στον τόπο μας η Ένωση Ευρυτάνων Επιστημόνων. Είναι αλήθεια πως τέτοιο σωματείο δεν είχε η Ευρυτανία. Στα πρώτα της βήματα η Ένωση περιλαμβάνει στο νέο της Διοικητικό Συμβούλιο γνωστά ονόματα της πνευματικής Ευρυτανίας που πολλά επαγγέλονται και περισσότερα υπόσχονται για το *salus populi* της Ευρυτανίας.

Φαίνεται πως στον τόπο αυτό είναι κοινός τόπος η αποδοχή ότι η επιστήμονες δεν μπορούν να συμβαδίσουν ενώμενοι με τους υπόλοιπους εργατικούς και μη και αποφασίζουν να πάνε μόνοι. Βέβαια ο λαός κάπου σωστά λέει: «το πρόβατο που πάει μονάχο το τρώει ο λύκος, ας είναι και κριάρι». Κι εμείς ευχόμαστε να μην επαληθεύει η παροιμία για κανένα πρόβατο και πολύ φυσικά για κανένα κριάρι! Ένα σωματείο παραπάνω και μάλιστα επιστημόνων δεν θλάπτει, όμως νάναι και για τη σωτηρία των επιστημόνων, οπότε τότε είναι ακόμα καλύτερο!

Και τώρα ευχές από εμάς τους απλοϊκούς που δεν είμαστε επιστήμονες να πάμε μαζί τους μια και δεν γίνεται κουβέντα να 'ρθουν εκείνοι μαζί μας – επιστήμονες γαρ! Του «τόπου μας στολίδια» κατά το Γ. Σουρή.

Να στεριώση η Ένωση Ευρυτάνων Επιστημόνων, να προκόψει, να φωτίσει τον αφώτιστο λαό της Ευρυτανίας πολύπλευρα, να τον καθοδηγήσει σωστά – επιστημονικά όπως θα λέγαμε – να τον θγάλει από τις πλάνες του και να τον απαλλάξει από κάποιους αντεπιστήμονες ερασιτέχνες, ανιστόρητους που πλαστογραφούν την ιστορία και διαστρέφουν τα γεγονότα. (Τρέμετε μη επιστήμονες «ιστορικοί», «λαογράφοι», «γλωσσολόγοι», οπαδοί του «αυτοσχέδιου λαϊκισμού»!).

Χωρίς προκαταλήψεις και με πίστη στις καταστατικές επαγγελίες της Ένωσης ευχόμαστε κάθε πρόοδο, σ' αυτήν και τα μέλη της.

Στεκόμαστε όμως με κάποια επιφύλαξη σε όσα με ηχηρό τρόπο προβάλλονται τον τελευταίο καιρό και σχολιάζουμε πώς η δουλειά, η θετική δουλειά, που δεν τη σχολιάζουν ονόματα – όπως του τέως προέδρου της Δημοκρατίας – (δεν έχουμε τίποτα με τον άνθρωπο όπως και με κανένα επιστήμονα της Ένωσης) ο

διαρκής μόχθος, η επιστημονική πληρότητα και η κοινωνική δραστηριότητα των μελών και το ήθος τους, θα φέρουν την λαϊκή αναγνώριση και την κοινωνική αποδοχή σεμνά, όπως ταιριάζει σε επιστήμονες και χωρίς πρώιμους πανηγυρισμούς και τυμπανοκρουσίες.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣ

To 43o Συνέδριο των Ευρυτάνων Αμερικής

Πληροφορούμαστε ότι στην πόλη Greensboro N.C. - Η.Π.Α. πραγματοποιήθηκε με επιτυχία το 43o συνέδριο της Ένωσης Ευρυτάνων Αμερικής «Το Βελούχι» από 20-21 Ιουνίου 1987, που το παρακολούθησαν 2000 Ευρυτάνες που έφτασαν για να λάβουν μέρος από όλες τις πολιτείες των ΗΠΑ.

Προσκαλεσμένοι από τους απόδημους Ευρυτάνες βρέθηκαν ανάμεσά τους η Νομάρχισσα Ευρυτανίας Κυρία Αναστασία Κανελλοπούλου, ο δήμαρχος Καρπενησίου κ. Ιωάν. Παπαδόπουλος και ο Πρόξενος της Ελλάδας στην Ουάσιγκτον κ. Μάνεστης.

Τους υψηλούς καλεσμένους η ομογένεια τίμησε θερμά και τους επιδαψύλευσε περιποίησεις ανάλογες με εκείνες που οι ξένοι επίσημοι έκαναν στους απόδημους στη διάρκεια του 42ου Συνεδρίου της Ένωσης που έγινε πέρση στο Καρπενήσι.

Στο Συνέδριο αποφασίστηκε μεταξύ άλλων η έκφραση ευγνωμοσύνης προς την ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ που τόσα έπραξε για την οργάνωση του 42ου Συνεδρίου, και ιδιαίτερα στον πρόεδρό της ακούραστο κ. Παν. Κωστοπαναγιώτη. Αποφασίστηκε επίσης να διατεθεί ποσό από 10.000 δολλάρια για χορήγηση υποτροφιών σε αριστούχους άπορους φοιτητές και σπουδαστές του νομού μας, 5.000 δολλάρια σε αριστούχους μαθητές Λυκείων Ευρυτανίας, 1.000 δολλάρια για τον ανδριάντα του ήρωα Κατσαντώνη, 3.500 δολ. για συμβολή στην αγορά καρδιοτομογράφου χρήσιμου οργάνου για το μαιευτήριο του Γεν. Νοσοκομείου Καρπενησίου, 150.000 δολ. για τον εσωτερικό εξοπλισμό της Στέγης Γερόντων που χτίστηκε στο Καρπενήσι με έξοδα του Ελληνικού Δημοσίου. Τέλος το συνέδριο – κάτω από τη φωτισμένη και σθεναρή προεδρία του παλαίμαχου Δημήτρη Πολύζου, αποφάσισε η διεξαγωγή των εργασιών του 45ου Συνέδριου να πραγματοποιηθεί το 1989 στο Καρπενήσι.

Εξάλλου ο Σύλλογος «ΘΥΓΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ», που δρα παράλληλα προς το «ΒΕΛΟΥΧΙ», αποφάσισε να διαθέσει ένα σημαντικό ποσό για την αγορά και εγκατάσταση παιδικών χαρών σε χωριά της Ευρυτανίας. Πρόεδρος του τμήματος αυτού εκλέχτηκε η Κυρία Ήρώ Κοσκινά.

Ανάλογη προσφορά ποσού από 10.000 δολλάρια έγινε και από το Σύλλογο Καρπενησιωτών του Καναδά για ενίσχυση έργων στο Καρπενήσι. Πρόεδρος εκλέχτηκε ο συμπατριώτης μας κ. Αθανάσιος Χ. Λελούδης.

Το προεδρείο της Ένωσης Ευρυτάνων Αμερικής το «ΒΕΛΟΥΧΙ» αποτελούν:

Δημήτρης Πολύζος, πρόεδρος

Γιάννης Παλιούρας, αντιπρόεδρος

Δημήτρης Καστρίτσης, γραμματέας

Κώστας Μπακογεώργος, ταμίας.

Σημειώνουμε ότι στη διάρκεια των εργασιών του Συνεδρίου η νομάρχισσα κ. Α. Κανελλοπούλου είχε την ευκαιρία να παρουσιάσει το κυθερνητικό πρόγραμμα ανάπτυξης του νομού μας, να συζητήσει από κοντά ιδιαίτερα προβλήματα και ζητήματα που ανακύπτουν από την εφαρμογή του προγράμματος, καθώς και περιπτώσεις συμμετοχής των απόδημων σε αναπτυξιακά έργα του νομού μας.

Ακόμα σημειώνουμε με ιδιαίτερη ικανοποίηση, ότι τόσο κατά τη διάρκεια του Συνέδριου, όσο και στις διάφορες εκδηλώσεις προ και μετά από αυτό, τόσο η νομάρχισσα Κα Κανελλοπούλου όσο και ο δήμαρχος Καρπενησίου κ. Ι. Παπαδόπουλος έγιναν αντικείμενα θερμών εκδηλώσεων και εγκάρδιων αισθημάτων από όλους τους συνέδρους.

Οι εκδηλώσεις έκλεισαν με ελληνικές χορευτικές βραδυές σε ατμόσφαιρα συγκίνησης και πατριωτικής έξαρσης.

Σ. Β.

Παρακάτω παραθέτουμε το ψήφισμα του 43ου Συνεδρίου:

Η ολομέλεια του 43ου Συνεδρίου της Ένωσης Ευρυτάνων Αμερικής «Το ΒΕΛΟΥ-
XI», που έγινε στο Greensboro N.C. - H.P.A. στις 20-21 Ιουνίου 1987,

ΨΗΦΙΣΕΙ

Ευγνωμονεί και επαινεί την ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ για τις άοκνες προσ-
πάθειες του προέδρου και των μελών της, την πρωτοβουλία και τη μέριμνά τους
και τον εμπνευσμένο προγραμματισμό για τη διεξαγωγή των εργασιών του 42ου
Συνεδρίου μας. Για τις δεξιώσεις, την υποδοχή, τις επισκέψεις των χωριών, των
ιερών Μονών και ιστορικών χώρων της ιδιαίτερης πατρίδας μας, την αυθόρυμητη
και πραγματικά ενδιαφέρουσα συμπαράσταση και την άκρως πατριωτική συμμετο-
χή των τοπικών αρχών και των επισήμων του κράτους.

Εκφράζει δε την ελπίδα και την επιθυμία των απόδημων και για την οργάνωση
και διεξαγωγή και άλλων τέτοιων συνεδρίων που πρέπει να διεξαχθούν στην Ελλάδα
και στο μέλλον.

Ο Πρόεδρος του Συνεδρίου	Ο Αντιπρόεδρος	Ο Γραμματέας	Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.
Ιωάννης Αγγελής	Παύλος Χρυσικός	Α. Καμπιζιώνης	Δημ. Πολύζος

Υπενθυμίζουμε και πάλι ότι το 45ο Συνέδριο της Ένωσης αποφασίστηκε ομό-
φωνα να διεξαχθεί τον Ιούνιο του 1989 στην Ελλάδα με τη συμμετοχή των Ευρυ-
τανικών Συλλόγων και οργανώσεων από τις Η.Π.Α., τον Καναδά και την Αυστρα-
λία.

ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΑ

Νέο Δ.Σ. στην Ομοσπονδία Ρουμελιωτών Ελλάδος

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Ο.Ρ.Ε.,
συγκροτήθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις του
άρθρου 16 του Καταστατικού, σε ΣΩΜΑ με την
παρακάτω σύνθεση:

- α. Μπαρτσώκας Στυλιανός: Πρόεδρος από περιοχή Αττικής
- β. Σταμάτης Δημήτριος: Α' Αντ/δρος από περιοχή Αιτ/νίας
- γ. Βασιλάκης Τηλέμαχος: Β' Αντ/δρος από περιοχή Αττικής
- δ. Βερελής Σπυρίδων: Γεν. Γραμματέας από περιοχή Αττικής
- ε. Λέλης Γεώργιος: Ειδ. Γραμματέας από περιοχή Φθιώτιδας
- στ. Παπαϊωάννου Ιωάννης: Κοσμήτορας από περιοχή Φθιώτιδας
- η. Γαϊτάνη Πόπη: Σύμβουλος Τύπου και Δη-
μοσίων Σχέσεων από περιοχή Φωκίδας

θ. Μαρούλη Αλεξάνδρα: Υπεύθυνη Γυναι-
κείου Τμήματος από περιοχή Βοιωτίας

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

- α. Κουκούτσης Κων/νος από περιοχή Αιτ/νίας
- β. Λένας Κων/νος από περιοχή Αιτ/νίας
- γ. Ανδρέου Γεώργιος από περιοχή Βοιωτίας
- δ. Νικολαΐδης Κων/νος από περιοχή Βοιω-
τίας
- ε. Οικονόμου Σωτήριος από περιοχή Ευρυ-
τανίας
- στ. Σταμπολίτης Κων/νος από περιοχή Ευρυ-
τανίας
- ζ. Τριανταφύλλου Σεραφείμ από περιοχή Ευ-
ρυτανίας
- η. Χατζής Ανδρέας από περιοχή Φωκίδας

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Παρουσίαση - σχόλια από τους αναγνώστες τους

Γ. ΣΤΑΥΡΑΚΗ: «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΞΕΝΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ»

Οι πρώτες μου εντυπώσεις είναι πολύ καλές και σαν εμφάνιση και σαν περιεχόμενο. Από ότι ξέρω είναι το πρώτο βιβλίο στην Ελλάδα με τέτοιο θέμα. Ο τίτλος και το εξώφυλλο πολύ ωραία και συγκινητικά. Ο πιο αρμόδιος να το γράψει όχι απλά σαν πρώην μετανάστης αλλά κυρίως γιατί ειδικεύεσθε στα θέματα αυτά θεωρητικά και εμπειρικά. Σε συγχαίρω για τη δουλειά σου αυτή.

ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ

Καθηγητής Κοινωνιολογίας Παντείου Ανωτάτης Σχολής Αθηνών

Με το εξαίρετο πράγματι τούτο βιβλίο σου έγινα κοινωνός του θέματος και των δυσκόλων συνθηκών των μεταναστών αδελφών μας. Το διακρίνει η διαύγεια των νοημάτων και ιδιαίτερα οι αξιόλογες περί του θέματος εμπειρίες και παρατηρήσεις σου. Δυστυχώς οι ξενητεμένοι μας και εμείς της Μητροπολιτικής Ελλάδος δεν θέλουμε τίποτα άλλο στο θέμα: «απόδημοι»... από δολλάρια, μάρκα και λίρες... Ενώ όπως γράφεις και είναι πικρή αλήθεια δεν είναι μόνο αυτά. Μακάρι το βιβλίο τούτο να διαβαστεί από όλους, και μάλιστα από εκείνους που απευθύνεται. Επίσημους, υπεύθυνους και μη...

Είναι κρίμα να αδικηθεί το βιβλίο τούτο με μια πρόχειρη παρουσίαση.

† Πρωτοπρεσβύτερος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ

Έλαβα το ωραίο σας βιβλίο «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΞΕΝΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ». Το βιβλίο σας δίνει μια πλήρη ολοκάθαρη εικόνα των διασπαρμένων Ελλήνων. Τα μειονεκτήματα και τα πλεονεκτήματα, η ζωή, οι αγώνες τους να ζήσουν και τα προβλήματά τους, ιδίως τα προβλήματα των παιδιών, η ανάρμοστη διαγωγή πολλών μεταναστών, η αδιαφορία της μάνας Ελλάδας για τη λύση των προβλημάτων τους και πλείστα άλλα θέματα που τα ζήσατε στην παραμονή σας κάτω από ξένους ουρανούς είναι το μεγάλο και δύσκολο πρόβλημα που με λεπτομέρειες πραγματεύεστε και εκθέτετε. Στη συνέχεια προτείνετε τις ενδεδειγμένες λύσεις από αυτούς που έχουν την αρμοδιότητα.

Με το βιβλίο σας φέρατε στο φως τα προβλήματα του απόδημου Ελληνισμού που αποτελεί το 1/4 του πληθυσμού της Πατρίδας μας. Είχατε την ικανότητα όλη αυτή την κατάσταση, όχι μόνο τα τη διαπιστώσετε, αλλά και να τη γράψετε απλά και κατανοητά. Η προσφορά σας με το βιβλίο αυτό είναι πολύ αξιόλογη. Σας συγχαίρω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΑΧΑΣ

συνταξιούχος εκπαιδευτικός και συγγραφέας

Το βιβλίο διατίθεται: από το Εκδοτικό Γραφείο του κ. Στεφ. Βασιλόπουλου Ιπποκράτους 6, τηλ. 36.38. 343. επίσης από τα Βιβλιοπωλεία του Καρπενησίου, και από τον ίδιο το συγγραφέα τηλ. 80.42.401. Ν. Πεντέλη Αθήνα.

ΕΝΤΥΠΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

«ΧΩΡΙΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ», του Συλλόγου Ευρυτάνων «Καλιακούδα». Πλούσιο σε ύλη, κατατοπιστικό και όπως πάντα καλαίσθητο και το τελευταίο τεύχος των «Χωριάτικων Αντίλαλων». Κάθε φορά το περιμένουμε με ενδιαφέρον. Ιδιαίτερα συγχαρητήρια στους συντελεστές της έκδοσης.

«ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ», της Αδελφότητας Μικροχωριτών. Αφιερωμένο το τεύχος στην πρόσφατη βράβευση της Αδελφότητας από την Ακαδημία Αθηνών για την πολυετή κοινωνική και πολιτιστική προσφορά της. Νοιώθουμε τη δικαιολογημένη χαρά και υπερηφάνεια γι' αυτή την αναγνώριση και συγχαίρουμε μαζί τους, αναθυμούμενοι ανάλογες ευτυχισμένες στιγμές όταν

το 1961 και 1966 ο Σύνδεσμος Μεγαλοχωριτών έτυχε ανάλογων διακρίσεων.

«ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ» της Ενώσεως Ευρυτάνων Αμερικής. Πλούσια ύλη από τις δραστηριότητες της Ενώσεως και των τοπικών τμημάτων της, αλλά και όλα τα σημαντικά νέα από την ιδιαίτερη πατρίδα. Κύριο θέμα η οργάνωση του 43ου Συνεδρίου (20 και 21 Ιουνίου 1987) στο Greensboro, N. Carolina και αναφορά, για άλλη μια φορά, στην επιτυχή οργάνωση του 42ου Συνεδρίου (καλοκαίρι 1986) στο Καρπενήσι.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Παρουσίαση και Κριτική

● Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΕΠΙΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΥΡΙΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΕΓΕΡΣΙΑΣ ΤΟΥ 1821, Ευάγγελου Π. Οικονόμου, Φιλολόγου, Επίτ. Γεν. Επιθ/τή Μ.Ε.

● ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ, Μάρκου Α. Γκιόλια.

Με τις δύο σημαντικές αυτές εκδόσεις η νεοσύστατη Εταιρεία Ευρυτάνων Επιστημόνων κάνει την πρώτη της παρουσία, όχι μόνο στον ευρυτανικό χώρο, αλλά και πολύ πέρα απ' αυτόν. Στοχεύει στην προβολή του παρελθόντος και στην άντληση διδαγμάτων για το μέλλον, υπηρετώντας με συνέπεια την ιστορική αλήθεια. Όπως γράφει, μεταξύ άλλων, ο Ακαδημαϊκός και τ. Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κων/νος Τσάτσος στον πρόλογό του, «...Το βιβλίο του κ. Γκιόλια, που την έκδοσή του ανέλαβε η νεοσύστατη Ε.Ε.Ε., δεν ζωγραφίζει μόνο τα περασμένα, μας κεντρίζει και για τα μελλούμενα»...

Διάθεση βιβλίων:

Ε.Ε.Ε., Ξενίας 37, Αθήνα 15771, τηλ. 77.88.821.

● ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ, του δάσκαλου κ. Δημοσθένη Λαθύρη, από την Παλαιοκατούνα Ευρυτανίας.

Πολύτιμες πληροφορίες, που διασώζουν ήθη, έθιμα, δοξασίες και προλήψεις του τόπου μας, δοσμένες με ξεχωριστή γλαφυρότητα. Αξιόλογη προσπάθεια που για να ολοκληρωθεί χρειάστη-

κε χρόνο, κόπο, υπομονή και προπαντός αγάπη για την ιδιαίτερη πατρίδα.

Διάθεση βιβλίων:

Δημοσθένης Γρ. Λαθύρης, Καραϊσκάκη 7, Θήβα, τηλ. 0262/29262

● «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΞΕΝΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ», Γ. Κ. Σταυράκη.

Για το εξαίρετο βιβλίο του συγχωριανού μας Γιώργου Κ. Σταυράκη, παραθέτουμε, χωρίς σχόλια, λίγες από τις πολλές επιστολές που έλαβε ο συγγραφέας. Εμείς απλά τόσο τον ίδιο όσο και τον εκδότη του, εκλεκτό συμπατριώτη και φίλο, κ. Στέφανο Δ. Βασιλόπουλο, τους συγχαίρουμε με όλη μας την καρδιά.

Διάθεση βιβλίου:

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤΕΦ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ιπποκράτους 6 Αθήνα, 10679, τηλ. 3638.343 Γ. Κ. Σταυράκης, Μακεδονομάχων 17, Ν. Πεντέλη 15236, τηλ. 8042.461

Για το βιβλίο του Γ. Κ. Σταυράκη «Κάτω από ξένους ουρανούς».

Αθήνα 1-6-1987

Αγαπητέ μας Γιώργο,

Συγχαρητήρια θερμά για το ωραίο και πρωτότυπο βιβλίό σου.

Έδωσες την ευκαιρία και σε μας που δεν έχουμε την εμπειρία της ξενιτιάς, να τη γνωρίσουμε στις πραγματικές της διαστάσεις. Να δούμε τις πικρές αλήθειες και να νοιώσουμε το δύσκολο αγώνα που τα αδέλφια μας δίνουν στα ξένα. Να εκτιμήσουμε ακόμη περισσότερο τις προσπάθειές τους και να αισθανθούμε ξεχωριστή περηφάνεια για τις επιτυχίες τους. Να γνωρίσουμε κατά κάποιο τρόπο το 24ωρο της ζωής του μετανάστη και να αντιληφθούμε, μέσα απ' αυτό το πέρασμα του χρόνου και τη φλόγα του νόστου.

Η σαφήνεια και η ειλικρίνεια, με την οποία, μέσα από τις σελίδες του βιβλίου μας, μας πληροφόρησες για τα όποια προβλήματα των μεταναστών και τις υποχρεώσεις της Μητρόπολης γι' αυτούς, μας τοποθέτησαν οριστικά στους ένθερμους υποστηρικτές κάθε πρωτοβουλίας που θα στοχεύει στην αξιοποίηση του πολύτιμου αυτού δυναμικού.

Συγχαρητήρια και πάλι.

ΝΙΚΟΣ και ΞΕΝΗ ΚΑΡΒΕΛΗ

«Κάτω από ξένους ουρανούς»

Ένα βιβλίο γεμάτο αλήθειες

Επί 22 χρόνια μετανάστης ο συγγραφέας του βιβλίου Γιώργος Σταυράκης γράφει με το χέρι στην καρδιά για την εγκαταλειμμένη Ελλάδα της Διασποράς.

Το βιβλίο του Γιώργου Σταυράκη «Κάτω από ξένους ουρανούς» δεν είναι αυτοβιογραφικό, βασίζεται όμως εξ ολοκλήρου στις γνώσεις και εμπειρίες που απέκτησε, ζώντας επί 22 χρόνια στην ξενιτιά.

Το βιβλίο έχει το χαρακτήρα μελέτης, κοινωνιολογικού και εθνικού χαρακτήρα. Παρότι η περίπτωση του κ. Σταυράκη είναι από τις πιο κλασικές Έλληνα μετανάστη, το υλικό που συγκεντρώθηκε στο βιβλίο του είναι τόσο αυθεντικό και χρήσιμο, ώστε θα γινόταν πιστευτός ο συγγραφέας αν πειραματιζόταν και μας έλεγε πως στάλθηκε στο εξωτερικό... με σκοπό επιστρέφοντας, να γράψει αυτό το βιβλίο.

Έχει όμως σημασία να παρατηρήσουμε ευθύς εξαρχής, ότι ο κ. Σταυράκης είναι σε όλα του γνήσιος και αληθινός. Τίποτα δεν πρόκειται να τον κάνει να ξεχάσει αυτά που έζησε στα πιο κρίσιμα χρόνια της ζωής του στην «εξορία» της ξενιτιάς. Καρφώνει τα λόγια του εκεί που πρέπει, δεν διστάζει και δεν χαρίζεται.

Το βιβλίο του το απευθύνει γι' αυτό στους Έλληνες που έχουν συναίσθηση των ευθυνών τους και στους μετανάστες που έζησαν την «ανεξίτηλη», όπως τη χαρακτηρίζει, εμπειρία της μετανάστευσης.

Ο συγγραφέας καλεί την Μητροπολιτική Ελλάδα να αλλάξει συμπεριφορά απέναντι στα 4 εκατομμύρια Έλληνες της Διασποράς, ώστε οι τελευταίοι να μη νιώθουν εγκαταλειμμένοι.

Προτάσει ένα κεφάλαιο με την ιστορία της μετανάστευσης και αναφέρεται στα κοινωνικοπολιτικά αίτια που έσπρωξαν ένα κομμάτι του λαού να ξενιτευτεί. Γράφει για τα προβλήματα – οικονομικά και συναισθηματικά – που αντιμετωπίζει ο μετανάστης, καθώς και για τη ζωή του στο ξένο περιβάλλον. Άλλα φυσικά και για τις δραστηριότητές του στους χώρους της δημιουργίας, στις κοινότητες και στους συλλόγους. Αναφέρεται αναλυτικά στα πιο σπουδαία προ-

βλήματα (γλώσσα - παιδεία - ταυτότητα), αλλά και στις μανίες των Ελλήνων μεταναστών (χαρτοπαιχία, κυνήγι «μεγάλων» ευκαιριών κλπ.).

Ιδιαίτερη μνεία γίνεται για το σημαντικότατο ρόλο που παίζει στη ζωή των μεταναστών η Εκκλησία κι αυτό γιατί το θρησκευτικό συναίσθημα των μεταναστών είναι εντονο. Δεν παραλείπει ο συγγραφέας να τονίσει ότι η Εκκλησία μπορεί να παίξει ακόμα πιο θετικό ρόλο και πως για το σκοπό αυτό η Εκκλησία πρέπει να ανακαλύψει πρώτη τις νέες υποχρεώσεις που έχει να καλύψει.

Ιδιαίτερο κεφάλαιο καταλαμβάνει και ο Τύπος των Αποδήμων, που είναι άρτιος σχεδόν στη μορφή του, όχι όμως και σε περιεχόμενο, αφού η ελευθέρα άσκησης του λειτουργήματος δίνει την άνεση σε αγαθές και μη προθέσεις να ολοκληρωθούν. Εδώ γίνεται μνεία για τις προπαγάνδες (κύρια για το δήθεν «Μακεδονικό»), που γίνονται από κάποια φύλλα, επειδή για ένα τέτοιο αποκλειστικό σκοπό ήρθαν στην ξενιτιά πληρωμένοι πράκτορες κι όχι – όπως κάθε μετανάστης – για βιοπορισμό.

Δίδονται επίσης στοιχεία για τα επαγγέλματα που ασκούν συνήθως οι μετανάστες, για πολλές πλευρές της κοινωνικής τους ζωής, για το όραμα της παλινόστησης και για τα τρωτά που παρουσιάζει η «ελληνική νοοτροπία». Ο συγγραφέας επιμένει και διαπραγματεύεται με πολλή προσοχή το θέμα της παλινόστησης, με το δεδομένο ότι όλοι σχεδόν οι Έλληνες ξενιτεύτηκαν για να γυρίσουν κι όχι για μόνιμη εγκατάσταση στην ξενιτιά.

Η ύλη του βιβλίου συμπληρώνεται με προτάσεις και εισηγήσεις προς τους αρμόδιους και τονίζεται η ανάγκη ίδρυσης επιτέλους αυτοτελούς υπουργείου Απόδημου Ελληνισμού. Με τη μορφή παραρτήματος καταχωρούνται ορισμένα γνωστά δημοτικά τραγούδια μέσα από τα οποία αναδύεται η πικρή πραγματικότητα. 'Οπως σημειώνει ο κ. Σταυράκης, οι στίχοι των τραγουδιών επιβεβαιώνουν το «ρήγμα» που προκαλείται με την ξενιτιά μέσα στην ελληνική οικογένεια.

«Μη με στέλνεις, μάνα μ', στην Αμερική, με γεγών θα μαραζώσω, θα πεθάνω εκεί».

Περιοδικό Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Νέα Βιθλία

Εμμ. Κ. Σχοινιωτάκη, Πρωτοπρεσβ. Οικομενικού Θρόνου:

Ο Άγιος των Μύρων Ευλαβικό Οδοιπορικό

Ο αγαπητός εν Χριστῷ αδελφός και συλλειτουργός μου π. Εμμανουήλ Κ. Σχοινιωτάκης είχε την εξαιρετική τιμή να βρεθεί στη γιορτή του Αγίου Νικολάου, 6 Δεκεμ. 1986, στον αρχαίο Ναό του Αγίου που βρίσκεται στα Μύρα της Λυκίας, Μικράς Ασίας. Στον παλαιοχριστιανικό αυτό Ι. Ναό (4. αιώ.), από δεινές οι κατακτητικές τουρκικές αρχές επιτρέπουν χάριν των προσκυνητών να γίνεται την ημέρα εκείνη θεία Λειτουργία, που την τελεί ο εμπερίστατος Μητροπολίτης Μύρων κ. Χρυσόστομος. Στη θεία αυτή Λειτουργία της 6-12-1986 συμμετείχε και ο Π. Εμμανουήλ. Ήταν ευκαιρία γι' αυτόν σπάνια κι ευλογημένη.

Όταν επανήλθε μίλησε στον Ι. Ναό μας για το ευλαβικό αυτό προσκύνημα και παρακληθείς επανέλαβε την ομιλία σε μορφή διαλέξεως με μεγάλη επιτυχία. Κατόπιν, και

πάλιν παρακληθείς εξέδωσε το εν λόγω οδοιπορικό του σε βιθλίο. Το καλαίσθητο τούτο βιθλίο, με τον ανωτέρω τίτλο, αποτελεί θαυμάσιο ιστορικό, αρχαιολογικό και προπαντός εθνικοθρησκευτικό οδηγό των κατεχομένων Πατρίδων που περιγράφει.

Ο σ. έγραψε με μεγάλη συγκίνηση. Με την παράθεση δε πολλών επεξηγηματικών φωτογραφιών για τα ιστορούμενα θέματα μεταφέρει τον αναγνώστη με εθνικό ελληνορθόδοξο παλμό στις ρίζες των κατεχομένων Πατρίδων.

Και το έργο τούτο αναμφίβολα συμβάλλει για να κρατιέται η σπίθια αναμμένη για τις «χαμένες» και ποτέ «έχεχασμένες» Πατρίδες.

Θερμά συγχαίρουμε κι από τη θέση αυτή τον Π. Εμμανουήλ. Το Βιθλίο διατίθεται στον Ι. Ναό Αγίου Γεωργίου Κυψέλης.

† π. Κ. Δ. Β.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ ΓΟΥΛΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ

Γνωστός λογοτέχνης και πνευματικός άνθρωπος ο Ευρυτάνας κ. Δημοσθένης Γούλας, σκιαγραφεί γλαφυρά και ευσύνοπτα, σε ένα μικρό σχετικά τόμο 203 σελίδων, τον Ευρυτάνα πολιτικό και πνευματικό άνθρωπο Γ. Καφαντάρη, του οποίου διετέλεσε για ένα ικανό χρονικό διάστημα και διευθυντής του πολιτικού του γραφείου. Περισσότερα για τη ζωή και το έργο του Ευρυτάνα πολιτικού θα θρεπεί ο απαιτητικός αναγνώστης στη μελέτη με τον ίδιο τίτλο του επίσης Ευρυτάνα συγγραφέα Γ. Αγραφιώτη.

Ο Δημοσθένης Γούλας, όπως επιγραμματικά τονίζει και στον πρόλογο αυτόν του βιθλίου, θίγει «κορισμένα σημεία του πολίτη και του πολιτικού, του συμπατριώτη Ευρυτάνα, του μαχητικού δημοκράτη αγωνιστή και κύρια το πολιτικό ήθος του ανθρώπου που πέρασε ανάμεσά μας, αρετές που είναι χρήσιμες στις μέρες μας να διδάξουν και να συνετίσουν».

Τον παλιό πολιτικό και ρήτορα και τον αγνό κι ανόθευτο δημοκράτη Κα-

φαντάρη τον γνωρίζουν οι παλαιότεροι από τους δημοκρατικούς του αγώνες και από την ανυποχώρητή στάση του έναντι της δικτατορίας Παγκάλου και Μεταξά, όπως και έναντι του βασιλιά Γεώργιου Β'. Νομίζουμε πως είναι καιρός να τον μάθουν και οι νεώτεροι μέσω του βιθλίου του Δημοσθ. Γούλα.

Παραθέτουμε ακόμα ένα μέρος από τον Πρόλογο για να κατατοπιστούν σωστά οι αναγνώστες μας:

«Ο Γ. Καφαντάρης ακολούθησε την πολιτική όχι για να ικανοποιήσει τις προσωπικές του φιλοδοξίες, αλλά για να υπερασπίσει πάντα τη θέληση και το συμφέρον του λαού και να υπηρετήσει τις ανάγκες του. Δεν δεχόταν τις πιέσεις και δεν έκανε συμβιθασμούς. Ο ίδιος έλεγε: Θα κληθεί ο λαός να αποφανθεί. Πρέπει οι γνήσιοι δημοκρατικοί άνδρες να σεβώμεθα την θέλησιν του λαού. Να της δίδωμε το προβάδισμα. Υπέταξα εαυτόν εις το συμφέρον της χώρας... Εκείνο που με ενδιαφέρει είναι η αρμονία με την συνείδησή μου».

Κυκλοφορεί στις Εκδόσεις Σ. Δ. Βασιλόπουλος, Ιπποκράτους 6 – 106.79 Αθήνα τηλ. 36.38.343

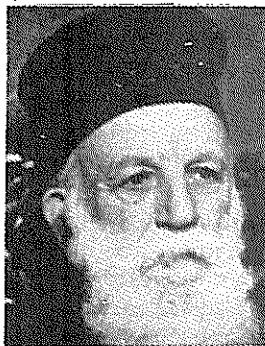
ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

«Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες» (Ἄποκ. 14, 13).

Στον πένθιμο κατάλογο της παρούσας έκδοσης, από σεβασμό κι αγάπη προτάσσουμε λίγα λόγια για τον εξαίρετο Κυκλαδίτη κληρικό Πρωτοπρεσβύτερο π. Ιωάννη Σπ. Ράμφο, και για τον σεβαστό Μικροχωρίτη δάσκαλο Γεώργιο Ελ. Παπαδή. Λίγα λόγια... απ' το μεγάλο τους πνευματικό ανάστημα.

Φίλοι και οι δυο του χωριού και του Συνδέσμου μας. Ο δεύτερος μάλιστα άγγιζε την αγάπη του και τις αναμνήσεις του απ' το Μεγάλο Χωριό, όπως και στο χωριό του. Και τούτο, γιατί ξεκίνησε τη διδασκαλική σταδιοδρομία του στο Μεγάλο Χωριό, γιατί αγκάλιαζε την πρόδο δόλων με τα ίδια μέτρα και σταθμά, κι ακόμα, γιατί συνδέθηκε με το χωριό μας, εκτός από τους εξ αίματος συγγενείς του και με πολλούς άλλους, κυρίως μαθητές του, με άρρηκτους πνευματικούς δεσμούς...

†Πρωτ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠ. ΡΑΜΦΟΣ

Ο αείμνηστος π. Ιωάννης Ράμφος γεννήθηκε στη Νήσο Κίμωλο των Κυκλαδων και σταδιοδρόμησε, μετά από λαμπρές σπουδές, ως Θεολόγος και Κληρικός στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και στην Ι. Αρχιεπισκοπή Αθηνών. Υπήρξε σεμνός, σεβάσμιος και σοφός κληρικός με ευρεία θεολογική κατάρτιση και ανεπιτήδευτο ιερατικό ήθος. Διακόνησε την αγία μας του Χριστού Εκκλησία 60 περίπου χρόνια σε πολλά επίζηλα διακονήματά της και διακρίθηκε: ως Αγιολόγος, ως Λειτουργιολόγος και δόκιμος συγγραφέας.

Στην ιδιαιτέρα του πατρίδα, εκτός των άλλων, πρόσφερε ανεπανάληπτο 8τομο ιστορικό έργο με τίτλο: «ΚΙΜΩΛΙΑΚΑ».

Από τα προπολεμικά χρόνια διατηρούσε στενή φιλία με τον αείμνηστο Ιερομάρτυρα πατέρα μου και συνδέθηκε ακόμα περισσότερο με το χωριό μας από την ευλάθεια που είχε στον Μεγαλοχωρίτη Οσιομάρτυρα Άγιο Γεράσιμο. Για το λόγο αυτό επανειλημμένα επισκέφθηκε στη μνήμη του, 3 Ιουλίου, το χωριό μας και με πολλή αγάπη επιμελήθηκε στη Β' έκδοση της Ασματικής Ακολουθίας του (1958).

Τέλος, με ευγνωμοσύνη και από τη θέση αυτή αναφέρομαι στην πληθωρική προσωπικότητά του, στο εξαίρετο παράδειγμά του και στη σεπτή μνήμη του, ως μαθητής του, ως πνευματικό παιδί του, ως συνεφημέριός του και ως συνεργάτης του.

Ο Σύνδεσμός μας, το χωριό μας και η «ΦΩΝΗ...» μας, της οποίας ήταν τακτικός αναγνώστης, τι-

μούν ευλαβικά τη μνήμη του και εύχονται να μείνει αιώνια.

†π. Κ.

**ΚΩΝ/ΝΟΣ ΧΡ. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΥ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΠ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΠΙΣΗΣ.**

Με ιδιαίτερη αγάπη αναφερόμαστε και στη μνήμη των δύο συμπατριωτών μας ιερέων: του αείμνηστου π. Κωνσταντίνου Χρ. Παπαχρήστου. Εφημερίου Καστανιάς Ευρυτανίας, και του αείμνηστου π. Αντωνίου Σπ. Παπαδοπούλου. Εφημερίου Δομινίστας Ευρυτανίας. Και για τους δύο ο τοπικός και περιοδικός Τύπος σημάδεψε με ζωηρά λόγια το ευεργετικό από τον τόπο, μας πέρασμά τους, και την πληθωρική προσωπικότητά τους.

Ευχόμαστε η μνήμη τους να είναι αιώνια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΛ. ΠΑΠΑΔΗΣ

Με την εκδημία του σεβαστού δημοδιδάσκαλου Γιώργου Παπαδή, αναμφίσβητα το Μικρό Χωριό έχασε μια προσωπικότητα πρώτου μεγέθους κι ένα

φωστήρα αρετής και ψυχικού μεγαλείου.

Συμωμένος με τη λαϊκή ψυχή του τόπου του και τη λαϊκή ψυχολογία, ο δάσκαλος Παπαδής για δύο δεκαετίες γαλούχισε πνευματικά εκαποντάδες νέων του Μικρού Χωριού με τα νάματα της Δημοτικής Εκπαίδευσης και τις παρα-

δόσεις του τόπου μας στη μακρόχρονη θητεία του στην Εκπαίδευση.

Η άριστη εκπαιδευτική του κατάρτιση, η ευρηματικότητα της έκφρασης αυτής της κατάρτισης, η υψηλή προσήλωση στο καθήκον, ο ολύμπιος χαρακτήρας του και η απαράμιλλη αφοσίωσή του στο χρέος, τον κατέστησαν διδάχο σεβαστό ανάμεσα στο λαό και φωτεινό σημείο ανάμεσα στον εκπαιδευτικό κόσμο.

Πέρα όμως από το πανδομολογούμενα από τους μαθητές και συναδέλφους του παιδευτικό έργο του, ο Γ. Παπαδής υπήρξε ο άνθρωπος που τωντίστηκε και συνδέθηκε και με κοινωνικά γεγονότα που τα εξέφρασε δημοκρατικά και θαραλέα όπου το πρόσταξε η ιστορική συγκυρία. Ο στενός χώρος τούτης της στήλης στενεύει ακόμα περισσότερο όταν πρόκειται ν' απαριθμήσει κανείς

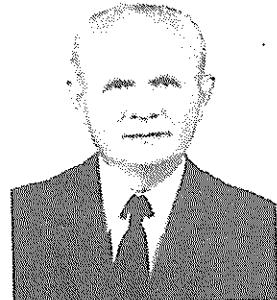
κι αυτή την πλευρά του γνωστού και στους Μεγαλοχωρίτες αξέχαστου δάσκαλου. Ο γράφων γνώρισε τον Γ. Παπαδή σε μια δύσκολη καμπή της ζωής του και δέχτηκε την ευεργετική επίδραση της στάσεώς του στα προβλήματά του εκείνου του καιρού. Έτσι θεωρεί ιερή υποχρέωσή του να εκφραστεί πλατύτερα για την προσωπικότητά του στο τιμητικό αφιέρωμα που πρότειναν στους μαθητές του τα «ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ». Εκεί, όχι από προσωπική υποχρέωση ή από «επιτακτικό» καθήκον, αλλά από το χρέος της υποχρέωσής μας να επισημάνουμε στο λαό τις προσωπικότητες που ξεπηδούν απ' τα δικά του σπλάχνα, θα επεκταθεί σε λεπτομέρειες της μεγάλης εκπαιδευτικής και κοινωνικής φυσιογνωμίας του δασκάλου Γιώργου Παπαδή.

Απ' τη γωνιά αυτή τη σεμνή και απέριττη της «Φωνής του Μεγάλου Χωριού» και διερμηνεύοντας και τα αισθήματα σεβασμού και τιμής των συντοπιτών του Μεγαλοχωριτών, που ο εκλιπών υπηρέτησε επί ένα διάστημα ως δάσκαλος, συνοδεύοντας νοερύ το σεμνό του σκήνωμα, στέλνουμε τις ευχές μας, να 'ναι ανάλαφρο το χώμα της Αττικής γης που το σκέπασε και την πεποίθησή μας πως η μνήμη του θα διατηρηθεί ανάμεσα μας ΑΙΩΝΙΑ.

Στην οικογένειά του εκφράζουμε εγκάρδια συλλυπητήρια.

Σ. Δ. Βασιλόπουλος

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Δ. ΧΑΣΚΟΠΟΥΛΟΣ

Στον πένθιμο τούτο κατάλογο και ο αείμνηστος Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου μας Αναστάσιος Δ. Χασκόπουλος. Μας άφησε χρόνους και καλή ανάμνηση. Καλός, πράγματι, άνθρωπος, καλός χριστιανός, καλός οικογενειάρχης, καλός επαγγελματίας και καλός φίλος. Από τα μικρά του χρόνια πάλαιψε με την έντιμη δουλειά και κοινή ήταν γι' αυτόν η διαπίστωση του πετυχημένου ανθρώπου.

Πολύ αγαπούσε το χωριό και τις ελληνορθόδοξες παραδόσεις του και ίδιαίτερα τον «Νάθονα». Την ίδια αγάπη έδειχνε πάντοτε και για το Σύνδεσμό μας. Παλαιό μέλος του πρόσφερε πολύτιμες υπηρεσίες σε όλα τα αξιώματα της Διοικήσεώς του. Ακόμα και στο του Προέδρου, που από μετριοφροσύνη δεν αποδέχθηκε.

Πάντοτε ήταν υπεύθυνος άνθρωπος, έντιμος και αξιοσέβαστος. Γι' αυτό κι άφησε στη σεβαστή σύζυγό του τον πικρό πόνο του χωρισμού, στα αγαπητά του παιδιά κι εγγόνια τη βαρειά κληρονομιά του καλού παραδείγματος, στο χωριό τη φιλοπατρία του, στον Σύνδεσμό μας την έμπρακτη αγάπη του και

στην αθηναϊκή και νεοσμυρνιώτική κοινωνία τις καλλίτερες εντυπώσεις...

† π. Κ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΑΝΙΑΛΗΣ

Έφυγε για την άλλη χωρὶς πλήρης ημερών ο κατά πάντα αξιοσέβαστος συγχωριανός μας Ιωάννης Γ. Δανίλης. Μικρό παιδί μετανάστευσε στην Πόλη, όπου κι ευδοκίμησε πολύ. Κατόπιν γύρισε και εγκαταστάθηκε στην Αθήνα. Κι εδώ με την τίμια εργασία κέρδισε τη ζωή.

Ο αείμνηστος αγαπούσε το χωριό και τις παραδόσεις του. Ήταν δε από τα παλαιότερα μέλη του Συνδέσμου μας, τον οποίον, α-

γαπούσε έμπρακτα. Κι ήταν παρών από τους πρώτους σε κάθε του πατριωτική, κοινωνική και άλλη εκδήλωση. Ακόμα και για την προσφορά στη Διοίκησή του από τον αγαπημένο του Γιώργο αισθανότανε ιδιαίτερη τιμή και χαρά.

Τα παιδιά του και όλοι μας θα τον θυμόμαστε με πολύ σεβασμό.

† π. Κ.

ΔΗΜΗΤΡIOS B. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Αν το μόνο φως στο έρεβος που περιβάλει τα ανθρώπινα είναι ο αγώνας, τότε ένα σύμβολο αυτού του αγώνα ήσουν εσύ, πατέρα μας. Ένα σύμβολο συνέπειας, ένα σύμβολο

και αξιώθηκες να θερίζεις νικητής! Αυτή σου τη νίκη την αξιωμένη, τη διαλαλούσες παντού και την έφερνες περήφανα μαζί σου ως τη στερνή σου την ώρα. Δεν έπαινες να μιλάς για την προκοπή των παιδιών σου και την εντιμότητα της οικογένειας, που αν-

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Μεγαλοχωριών η «Άγια Παρασκευή» συνήλθε σήμερα Κυριακή 16 Νοεμβρίου 1986, σε έκτακτη συνεδρίαση, μετά το θλιβερό άγγελμα του θανάτου του σεβάσμιου, ιδιαίτερα αγαπητού και εξέχοντος μέλους του Συνδέσμου μας

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Δ. ΧΑΣΚΟΠΟΥΛΟΥ

Παρόντων όλων των μελών του Δ.Σ., ο Πρόεδρος κ. Νικόλαος Α. Καρβέλης έλαβε το λόγο και αναφέρθηκε διεξοδικά στην προσωπικότητα, το ήθος, την εργατικότητα και την καθολικά καταξιωμένη πορεία του μεταστάντος τόσο στον οικογενειακό και επαγγελματικό χώρο, όσο και στην πολυσχιδή κοινωνική προσφορά και δράση του.

Για το Σύνδεσμό μας, του οποίου για πολλά χρόνια διετέλεσε μέλος του Δ.Σ. και επί μια πενταετία Αντιπρόεδρός του, αλλά και για το Μεγάλο Χωριό που λάτρευε και με πολλούς τρόπους βοηθούσε, η απουσία του είναι δυσαναπλήρωτη και ιδιαίτερα οδυνηρή.

Το Δ.Σ., αφού άκουσε τον Πρόεδρο, αποφάσισε:

- a. Να αργήσουν επί πενθήμερο τα γραφείου του Συνδέσμου.
- β. Να αποσταλεί συλλυπητήριο τηλεγράφημα στην οικογένεια του μεταστάντος.
- γ. Να διατεθεί, αντί στεφάνου, ποσό 5.000 δρχ. υπέρ των σκοπών του Συνδέσμου.
- δ. Να παρακολουθήσει όλο το Διοικητικό Συμβούλιο την νεκρώσιμη ακολουθία και να εκφωνηθεί επικήδειος λόγος.
- ε. Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα στο επόμενο τεύχος της «Φωνής του Μεγάλου Χωριού».

Αθήνα 16-11-1987

Ο Πρόεδρος
Ν. Α. ΚΑΡΒΕΛΗΣ

Ο Γ. Γραμματέας
Κ. Δ. ΠΡΙΤΣΙΟΛΑΣ

Τα μέλη

ΗΛΙΑΣ ΣΤ. ΚΑΡΙΠΗΣ, Ν. Γ. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΒΟΝΟΡΤΑΣ,
ΣΤΕΦ. Δ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

τάμα χειροπιαστά με την άξια συντρόφισσα της ζωής σου – που έφυγε δυό χρόνια πριν από σένα – δημιουργήσατε.

Η περίσσια αξιοσύνη, η οριακή εντιμότητα, η ολόπλευρη αφοσίωση στα ιδανικά σου, η κοινωνικότητα και το ακατάβλητο σθένος σου ήταν γνωρίσματα του χαρακτήρα σου.

Αν σ' αυτή τη διαδρομή κάποτε δείλιασες ή κάποτε έφθανες σε κάποιες ακραίες καταστάσεις, αυτό δικαιολογεί απόλυτα την ανθρώπινη φύση που κάποια στιγμή, αντιμέτωπη με τη σκληρή πραγματιότητα, μπορεί να καμφθεί. χωρίς αυτό να σημάνει πως οριστικά βγήκε έξω από τον αγωνιστικό χώρο της.

Τέτοιες αδυναμίες – γιατί όχι αδυναμίες χαρακτήρα – υπήρξαν πολλές. Ο αγώνας όμως συνεχίστηκε και ήταν νικηφόρος ως το τέλος. Αγώνας ακόμα και με το θάνατο. π' όταν αυτός ήρθε σαν φυσικό σημείο αναφοράς στη φθορά, αγωνίστηκες μαζί του, όχι να τον νικήσεις, αλλά να σταθείς βράχος υπομονής σε ό.τι σε βρήκε ιδιαίτερα το τελευταίο τρίμηνο της ζωής σου.

Βρήκες το κουράγιο να συμβουλεύεις τα παιδιά και τα εγγόνια σου κι είχες ένα καλό λόγο στο στόμα για όσους απ' τους φίλους σου σ' επισκέπτονταν και για όσους συνέπασχαν μαζί σου.

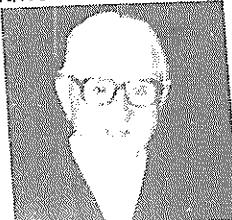
Παραδόθηκες γενναία και Χριστιανικά, όπως εσύ πίστευες, και πέρασες το κατώφλι της αιωνιότητας αθόρυβα και σιγανά στους κόσμους που έπλα-

σε η πίστη και οι προσδοκίες σου. Τώρα θρίκεσαι ανάμεσα στους αγαπημένους σου, δικαιωμένος, «έπ' έλπιδι ζωής αιώνιου».

Ας είναι αιώνια η μνήμη σου.

Τα παιδιά και τα εγγόνια σου

ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

Από τη μακρυνή Αμερική ήρθε το πένθιμο άγγελμα του θανάτου του Μεγαλοχωρίτη ομογενή Κώστα Ιω. Παπαγιάννη αγαπητού γιου του αείμνηστου και σεβάσμιου ιερέα και δάσκαλου του χωριού μας Ιωάννου Παπασπύρου.

Ήρεμα και αθόρυβα έσθησε στις 20 Μάη 1986 πλήρης ημερών και με ήρεμη γαλήνια τη συνείδησή του ότι έπραξε πάντα το καθήκον του στη ζωή.

Πράος, αγαθός, θηικός, ευθύς, τίμιος γεμάτος καλωσύνη και με απαράμιλλο ήθος είναι οι χαρακτηρισμοί που συνέθεταν την προσωπικότητα του Κώστα Ιω. Παπαγιάννη.

Άριστος οικογενειάρχης και στοργικός γιος της πατρικής του οικογένειας.

Παιδί δεκατεσσάρων χρόνων ξενητεύτηκε από το χωριό στην αρχή για την Πόλη και μετά ήταν από τους πρώτους Έλληνες μετανάστες της μακρυνής Αμερικής όπου διέμεινε επί πολλές δεκαετηρίδες και εργάστηκε σταδιοδρομήσας από ενωρίς και δημιούργησε οικογένεια. Η ζηλευτή του επιχείρη-

ματική σταδιοδρομία και το κύρος του στην αμερικανική κοινωνία του επέτρεψαν να ενισχύσει πολλούς συγχωριανούς στα πρώτα τους θήματα. Η επί μακρόν χρόνον διαμονή του στις ΗΠΑ δεν άμβλυναν και δεν χαλάρωσαν στο παραμικρό την εθνική του συνείδηση και η αγάπη του για το χωριό παρέμεινε άσθετη, φλογερή μέχρι του θανάτου του.

Γι' αυτό ήταν παρών πάντα σε περιστάσεις εκπολιτισμού και ανασυκρότησης του χωριού και της Ευρυτανίας γενικώτερα.

Γενναία η προσφορά του για την ανοικοδόμηση του σχολείου του χωριού γι' αυτό και η ανάρτηση της φωτογραφίας του στο γραφείο του σχολείου ως ευεργέτου.

Γενναία επίσης η προσφορά του μετά την απελευθέρωση για την ίδρυση και λειτουργία του Γενικού Νοσοσκομείου Καρπενήσιου. Και σε κάθε άλλη εκδήλωση.

Το καλοκαίρι του 1972 τον αξιώσε ο Θεός να εκπλήρωσει τον διακαή του πόθο, επισκεφθείς το χωριό, τα συναισθήματα δε που κυριάρχησαν στην ψυχή του ήταν συγκλόνιστικά.

Η «Φωνή του Μεγάλου Χωριού» απευθύνει θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του για την απώλεια του εκλεκτού αυτού Μεγαλοχωρίτη.

Μ.Π.

ΕΛΕΝΗ Γ. ΠΕΡΙΔΑ

Κοντά – κοντά με τον προαναφερθέντα αείμνηστο Κωνσταντίνο Ι. Παπαγιάννη που πέθανε στις Ην. Πολιτείες Αμερικής, πέθανε στην Αθήνα και η

αγαπημένη του αδελφή Ελένη συζ. Γ. Πετρίδα. Ήταν πολλά χρόνια εγκαταστημένη οικογενειακά στην Πόλη, απ' την οποία

ξεριζώθηκε στα πρόσφατα χρόνια με τις γνωστές απελάσεις από τους δυνάστες και κατακτητές του τόπου. Η αείμνηστη ήταν σεμνή κόρη της πολύτεκνης ιερατικής οικογένειας του αείμνηστου ιερέα και διδασκάλου του χωριού μας παπα-Γιάννη. Σ' όλη της τη ζωή τίμησε τους γονείς της, την οικογένειά της, τις ελληνορθόδοξες παραδόσεις μας κι έφυγε με την ελπίδα της Αναστάσεως και της αιωνίας ζωής.

Κοντά στα δυο αυτά αδέλφια τον Κωνσταντίνο και την Ελένη, που πρόσ-

φατα έφυγαν για την αιωνιότητα – έπειτα από τα τόσα άλλα που προηγήθηκαν – στέκουν πάντοτε φωτεινά παραδείγματα της ελληνορθόδοξης ζωής οι αείμνηστοι γονείς τους. Στο ιερατικό τούτο ζευγάρι: τον προαναφερθέντα αείμνηστο ιερέα και διδά-

σκυλο του χωριού μας παπα-Γιάννην Παπασπύρου και την ευλαβέστατη Πρεσβυτέρα σύζυγό του Ελισάβετ κάνονταν εξ ευγνωμοσύνης και χρέος τούτη τη μικρή αναφορά. Και αντί άλλου ευλαβικού μας μνημοσύνου δημοσιεύουμε και τιμημένη φωτογραφία τους. Έτσι, τους επαναφέρουμε στη θύμησή μας και τους ζητούμε την ευχή τους.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΟΝ. ΠΑΛΙΟΥΡΑΣ

Στη μακρινή γη της Αυστραλίας, που ο αγώνας της ζωής σε ξαναπήγε, αφησες το πολυθασανισμένο κορμί σου, κι αφήσες το πνεύμα σου να πετάξει κατά τη γαλανή γη των πατέρων σου και το λατρευτό σου Μεγάλο Χωριό, αξέχαστε Γιαννάκη!

Τι να γράψει και τι να πει κανένας για σένα, σεμνέ άνθρωπε του μόχθου και της αποτυπωμένης στα χαρακτηριστικά σου οδύνης; Τι να σου απαριθμήσουμε από τα τόσα που συνιστούσαν το χαρακτήρα σου και ποιό να βάλει κανείς πρώτο: Φιλήσυνχος, νομοταγής, μειλίχιος, εργατικός, πιστός χριστιανός, ακούραστος, εργατικός, άριστος οικογενειάρχης, υπόδειγμα ήθους, φιλόστοργος, επιμελής, καλοκάγαθος, ευγενής!

Αυτή η αγωνιστικότητα, η προσήλωση σε αρχές, παραδομένες απ' τους γονείς σου και την παράδοση του τόπου μας, η αφοσίωση στην οικογένεια, η αγάπη στον πλησίον η άμετρη εργατικότητα για το καθήκον και το χρέος που σε ανέβασαν ψηλά, έφθειραν και έκαμψαν τη φυσική αντοχή του

σώματός σου, για να σε καταβάλουν οριστικά. Όμως, φίλε αγαπημένε, χωριανέ αγωνιστή και συνάνθρωπε του μόχθου, αυτή η αγωνιστικότητά σου, αυτή σου η προσήλωση στις αρχές σου σε ύψωσε ανάμεσά μας γιγάντιο και σε

φώτισε πολύπλευρα να σε διακρίνουμε πάντα όταν μείς «οι περιλυπόμενοι» θα σε φέρνουμε στο νου μας. Όταν θα μιλάμε για αρχές, για δύναμη ψυχική, για μόχθο διαρκή, για αφοσίωση, για αγάπη, για θάρρος, πάντα το ακατάβλητο μεγαλείο σου θα σε φανερώνει ανάμεσά μας, να παίρνουμε δύναμη από τη δύναμή σου και θάρρος απ' το δικό σου το θάρρος.

Όταν θα σε θυμόμαστε θα μας έρχεται στο νου εκείνο που έγραψε ο Χεμινγουάιη: «ο άνθρωπος δεν νικιέται από τη φύση. Μόνο καταβάλλεται». Κι αυτό ταιριάζει σ' εσένα αγωνιστή της ζωής Γιάννη Παλιούρα.

Εκπληρώνοντας ένα έλαχιστο χρέος τιμής, σ' αποχαιρετούμε όσοι συναγωνιστήκαμε μαζί σου και γευτήκαμε τις όποιες χαρές κι όποιες απογοητεύσεις αυτής της ζωής προσθέποντας σ' ένα καλύτερο κόσμο. Σίγουρα καμφήκαμε, μα και σίγουρα δεν νικηθήκαμε απ' αυτήν.

Στην απορφανισμένη οικογένειά σου εκδηλώ-

νουμείς όλοι μας τη συμπάθεια.

Για σένα ευχόμαστε να 'ναι φιλόξενο κι αλαφύρι το χώμα της μακρινής Αυστραλίας, που σε κράτησε κοντά της και νόστο το πνεύμα σου ν' αναπαντεί στους γαλάζιους αιθέρες των ουρανών της πατρίδας σου, για ν' απαλύνεται η ανάμνηση της πικρής ξενητιάς. Αιώνια η μνήμη σου, αδερφέ, συνοδοιπόρε, φίλε, χωριανέ μας!

Σ. Δ. Βασιλόπουλος

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΜΠΑΚΑΤΣΙΑΣ

Με πολύ πόνο έγραψαν στο 340 φύλλο τους οι «ΧΩΡΙΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΔΟΙ», για τον ξαφνικό και τραγικό θάνατο του 20χρονου Στρατιώτη Γιάννη Κ. Μπακατσιά. Γύρισε το ευλογημένο παιδί από τη Σάμο που περήφανα υπηρετούσε την Πατρίδα και τα ιδανικά της με άδεια στο χωριό μας. Καλύτερα να μην ερχότανε. Ήρθε και τον βρήκε η κακιά ώρα... Έτσι. βύθισε τους δικούς του προπαντός και όλους μας σε βαρύτατο πένθος και θλίψη. Τι συμφορά! Άλλ' οι βουλές του Θεού είναι ενεξερεύνητες.

Δεν πρόλαβε η ευλογημένη αυτή οικογένεια να παρηγορηθεί από το προτριετίας άλλο πολύκλαυστο τροχαίο δυστύχημα με τους τρεις (3) θανάτους και προστέθηκε τέταρτος του αγαπημένου μας Γιάννη. Τότε, ήσαν οι δύο θειάδες του, αδελφές του απαρηγόρητου πατέρα του, η Βασιλική και η Χρυσούλα με τον σύζυγό της Χριστόφορο Δουβλή...

Βαρύς ο πόνος κι αγιάτρευτος. Μόνο οι δυνατές

χριστιανικές ψυχές τον ξεπερνούν... Κι αυτό ευχόμαστε στους πονεμένους γονείς, στον αδελφό και στους άλλους συγγενείς, του πολύκλαυστου Γιάννη: ο Χριστός να τους παρηγορεί και να τους ενισχύει.

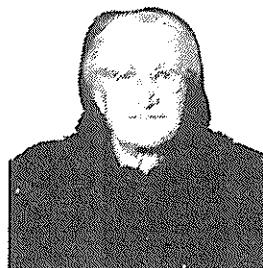
† π. K.

ΜΑΡΙΑ ΧΑΡ. ΦΑΒΑ

Στα μέσα του περασμένου Αυγούστου (1986) κοιμήθηκε εν Κυρίῳ και η αγαπημένη μας συγχωριανή Μαρία συζ. Χάρ. Φάβα το γένος Γ. Λαΐου. Πρόσφατα έφυγε για την άλλη ζωή που πίστευε και προσδοκούσε. Άφησε, δύμως αγαθή θύμηση καλής θυγατέρας και αδελφής, αφοσιωμένης συζύγου, στοργικής μητέρας και γιαγιάς και ευλογημένης χριστιανικής γυναίκας. Τα καλά της παιδιά τιμούν το σεμνό της παράδειγμα και μαρτυρούν την καλή ρίζα.

† π. K.

ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ Δ. ΣΙΤΑΡΑ

Πλήρης ημερών που ήσαν ανάμικτες από χαρές, πόνους και κόπους έφυγε για την αιώνια ζωή και η σεβαστή μας συγχωριανή Γιαννούλα Δ. Σιταρά, θυγατέρα του Μικροχωρίτη αειμνήστου Εθνομάρτυρα Νικολάου Γ. Κυρίτση († 24-12-1942). Η θεία η Γιαννούλα ήταν προικισμένη με πολλά χαρίσμα-

τα κι αξιοσύνη. Έτσι μπόρεσε και ξεπέρασε τα δύσκολα χρόνια της κατοχής και τις άλλες δυσκολίες της ζωής. Πράγματι αγωνίσθηκε επάξια και στο πλευρό του αειμνήστου συζύγου της με την υποδειγματική ζωή της και στη φροντίδα για τα παιδιά της με τα φιλόστοργα αισθήματα που είχε γι' αυτά. Έτσι, εξεπλήρωσε το κοινωνικό της χρέος και αναπαύθηκε εν Κυρίῳ ειρηνικά.

† π. K.

ΜΑΡΙΑ ΕΝ. ΑΠΟΚΟΡΙΤΗ

Κοιμήθηκε εν Κυρίῳ και η συγχωριανή μας Μαρία Αποκορίτη, σύζυγος του ευσεβεστάτου Στρατηγού Ευαγγέλου Αποκορίτη, το γένος Ανδρ. Τουλούπια. Η αείμνηστη ήταν εκ φύσεως και ανατροφής ευγενής και μειλίχια, με μια ιδιαίτερη χριστιανική γεμάτη ευσέθεια καρδιά. Εθάδιζε πάντοτε τον ολόφωτο δρόμο της Χριστιανικής αρετής και καλοσύνης. Ήταν απλή και αρχοντική, αφοσιωμένη σύζυγος και φιλόστοργη μητέρα. Κοινή είναι η ομολογία γι' αυτή, ότι, έζησε κι έφυγε με την ελπίδα της αιωνιότητας. Κι ακόμα έζησε χωρίς ψεγάδια σ' αυτή τη ζωή κι έφυγε αφήνοντας στους δικούς της και σε όλους μας μνήμη αγαθή και παράδειγμα για μίμηση.

† π. K.

ΕΛΕΝΗ ΣΠ. ΜΟΥΝΤΟΥΡΟΥ

Πέθανε στο Ξυλόκαστρο Κορινθίας κοντά στην αγκαλιά των εκεί εγκατεστημένων παιδιών της η ευσεβέστατη συγχωριανή μας Ελένη συζ.

Σπυρ. Μουντούρη το γένος Κων. Λιάπη και ενταφιάσθηκε στο αγαπημένο της Μεγάλο Χωριό. Έτσι, αναπαιδεύεται τώρα κοντά στους τάφους των συγγενών της και σκεπασθήκε με τα γνώριμα χώματα της μεγαλοχωρίτικης γης, που ευχόμαστε να είναι ελαφρά.

† π. K.

ΜΑΡΙΑ Γ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Πλησίαζε τον αιώνα η σεμνή παπαδοπούλα και σεβαστή γερόντισσα του χωριού μας Μαρία συζ. Γ. Διαμαντοπούλου, το γένος παπα-Ιωάννου Γιαννοπούλου, που ήταν παράδειγμα ευλογημένης συζύγου, μητέρας, γιαγιάς και χριστιανικής γυναίκας με αισθήματα αγάπης και καλοσύνης. Ήταν κι αυτή απλή και αρχοντική και λάτρης των ελληνορθοδόξων παραδόσεών μας.

Τα παιδιά της και όλοι μας την ξεπροβάδισαν για την άλλη ζωή με την ευχή να έχει καλή ανάπτωση.

† π. K.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Θ. ΚΑΝΑΤΑ

Από το Κατσουνέϊκο που έγινε Χασκέικο έφυγε για την αιωνιότητα, που ποθούσε στα τελευταία χρόνια και η σεβαστή γερόντισσα Βασιλική συζ. Θεοφ. Κανατά το γένος Κων. Ρώτσικα. Γεννήθηκε κι έζησε στα Δολιανά. Τελευταία εγκαταστάθηκε στο χωριό μας. Ήταν πάντοτε γελαστή και καταδεκτική κι ακόμα ευγνώμων στα παιδιά που έζησε μαζί τους. Οσάκις την έβλεπα μου έλεγε: Θέλω εσύ να με «διαβάσεις» όταν πεθάνω. Ήταν η νονά μου και δεν παράκουσα το θέλημά της.

Ελπίζω να έχω κι αυτής και του αειμνήστου νονού μου Θεοφάνη τις ευχές τους.

† π. K.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΘ. ΚΑΤΗ

Δεν πέρασε πολύς καιρός και κοντά στη θεία Γιαννούλα Δ. Σιταρά πήγε και η κουνιάδα της, η συμπαθέστατη θεία Θεοδώρα συζ. Αθ. Κατή το γένος Κων. Σιταρά. Από τα νεανικά της χρόνια έπασχε από βαρυκοΐα. Κι ήταν αυτό γι' αυτήν και Σταυρός... αλλά και ευλογία Θεού, που δεν άκουε τις πάσης φύσεως «θρωμάτες» που εκτομίζονται στον αιώνα τούτον τον απατεώνα... Γι' αυτό κι ήταν μια χαριτωμένη ψυχούλα, πολύτεκτη, φιλεργη, φιλότιμη και ήσυχη χωρίς να ενοχλεί κανένα. Έφυγε αθόρυβα, όπως ήταν αθόρυβη και η ευσεβής και ενάρετη ζωή της.

† π. K.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΟΥΦΕΚΙΑΣ

Απέθανε και τάφηκε στο Κορωπί Αττικής ο συγχωριανός μας Ανδρέας Τουφεκιάς, όπου στα μεταπολεμικά χρόνια μόνιμα είχε οικογενειακά εγκατασταθεί. Ήταν εκ φύσεως ήσυχος και καλοκάγαθος άνθρωπος. Έφυγε αθόρυβη ήταν η ζωή του.

† π. K.

ΤΡΥΦΩΝ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Μας άφησε χρόνους κι ο συμπαθής Τρύφωνας Παναγιωτόπουλος. Τον θρήκε η πικρή αρρώστια και σε λίγο καιρό νικήθηκε. Απέθανε στην Αθήνα που ήρθε για την περίθαλψη της υγείας του, αλλά

γύρισε, όπως θέλησε, για να ταφεί στο χωριό μας. Ήταν ο μακαρίτης δυστυχισμένος και κουρασμένος στην παρούσα ζωή. Ευχόμαστε να έχει καλή ανάπτωση.

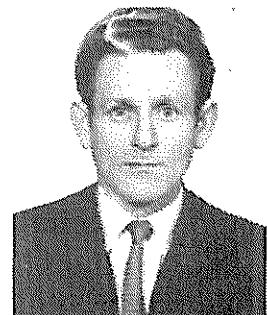
† π. K.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Γ. ΖΗΚΑ

Φτωχή, ορφανή κι έρημη η αγαπητή μας Αγγέλα Γ. Ζήκα πέθανε στην Αθήνα και κηδεύθηκε με το ενδιαφέρον και την αγάπη του Συνδέσμου μας στο χωριό μας. Πήγε κοντά στους γονείς της, τους αειμνηστούς Γιώργο και Ελένη, τους συμπαθείς εκείνους εργάτες του μόχθου και της φιλοτιμίας και στους άλλους συγχωριανούς της. Πήγε στον τόπο της, στον φιλόξενο «Τόρνο», για να ξεκουρασθεί και με την ελπίδα να της ανάβουν καμμιά φορά το καντηλάκι της, όπως εκείνες κι αυτή στα τελευταία χρόνια για πολλούς συγχωριανούς της.

† π. K.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΝΤΑΛΛΑΣ

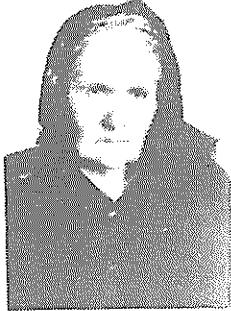

Κι άλλος συγχωριανός μας μας ξάφνιασε με τον ξαφνικό θάνατο που πρόωρα τον θρήκε. Είναι ο αειμνηστος Δημήτρης Ντάλλας, γαμβρός του αειμνηστού Ανδρέα Μουτογιάννη. Μόλις συνταξιοδοτήθηκε και σχεδίαζε πώς να

αξιοποιήσει τα δεδουλευμένα του, έφυγε. Ενταφιάσθηκε στης γειτονιάς του το Α' Κοιμητήριο Αθηνών, καθώς του έπρεπε. Κι αφήσε όπως είναι φυσικό την ανάμνηση του πικρού θανάτου στους δικούς του και σε όλους μας. Η αξιοσύνη του, η εντιμότητά του και τα καλά αισθήματά του ας είναι παράδειγμα για μίμηση.

† π. K.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΑΞ. ΛΩΛΟΥ

Κι άλλη σεβαστή γερόντισσα κοιμήθηκε αυτές τις ημέρες (που τυπώνεται το περιοδικό), στην Αθήνα κι ενταφιάσθηκε στον φιλόξενο «Τόρνο» του χωριού μας. Έτσι, ήταν η επιμούμα της ευσεβεστάτης Αικατερίνης συζ. Ταξ. Λώλου το γένος Ανδρ. Δημοπούλου. Ήθελε να είναι κοντά στους δικούς της και στα γνώριμα μεγαλοχωρίτικα χώματα που τα δούλεψε στη ζωή της με τόσο κόπο. Τα καλά της παιδιά, εγγόνια και δισεγγόνια την μετέφεραν νεκρή στο χωριό μας και την ετίμησαν με στοργή και σεβασμό.

† π. K.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

Στις αρχές Ιουνίου (1987) πέθανε και κηδεύτηκε στην Θεσσαλονίκη, που ήταν μόνιμα εγκατα-

στημένος, ο σεβαστός μας συγχωριανός Δημήτριος Κ. Δασκαλάκης. Η εις Κύριον εκδημία του στέρησε την οικογένειά του από τις στοργικές του φροντίδες και την αξιόλογη μεγαλοχωρίτικη παροικία της Θεσσαλονίκης από ένα καλό εκπρόσωπο του Μεγάλου Χωριού και του Συνδέσμου μας. Υπήρξε αξιόλογος, άνθρωπος, φίλεργος, ήσυχος και δημιουργικός, με αισθήματα αγάπης και καλωσύνης.

† π. K.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΥΑΓ. ΔΟΥΛΑΒΕΡΗΣ

Κι άλλη πένθιμη είδηση ήρθε από το χωριό μας αυτές τις ημέρες. Απέθανε και ενταφιάσθηκε εκεί ο μπαρμπα Γιάννης Δουλαβέρης που έμενε στο συν. «Γαύρος» του χωριού μας. Άφησε κι αυτός χρόνια στα παιδιά του, στα εγγόνια και δισεγγόνια του και σε όλους μας κι έφυγε με την ελπίδα της αιωνιότητας. Ευχόμαστε ο Καλός μας Θεός ν' αναπάυσει την ψυχή του.

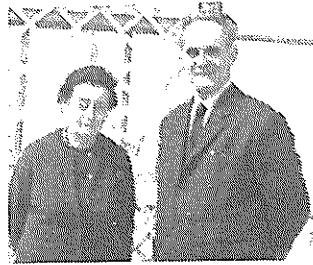
† π. K.

ΚΑΤΙΝΑ Π. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Προχόρες στις 14 Ιουνίου 1987 κοιμήθηκε εν Κυρίω και η ευσεβέστατη Κατίνα σύζυγος του αειμνήστου συμπατριώτη ιστορικού μας Πάνου I. Βασιλείου. Η αειμνήστη γεννήθηκε στην Τρίπολη, ήταν θυγατέρα του Δικιγγόρου Γεωργίου Λελάκη και εργάσθηκε στην Εμπ. Τράπεζα.

Σύμφωνα με γραπτή επιθυμία της, τη μεγαλόψυχη αυτή Μωραΐτισσα μετά την εξόδιο Ακόλουθία που της ψάλθηκε στον I. Ναό της διακονίας μους Αγιο Γεώργιο Κυψέλης, την με-

ταφέραμε στο αγαπημένο χωριό του συζύγου της, την Αγία Τριάδα, Ευρυτανίας. Εκεί, μέσα στον ίδιο τάφο, που από Ζετίας αναπαύεται ο αγαπημένος της και σεβεστός μας Πάνος Βασιλείου ενταφιάσθηκε κι αυτή! Έτσι ανταμώθη-

καν και πάλι για να 'ναι πάντα μαζί. Στην ώρα εκείνη του ενταφιασμού απευθύνθηκα στους συγγενείς και φίλους που την υποδέχθηκαν και την ξεπροβάδιζαν και είπα μεταξύ άλλων τα εξής:

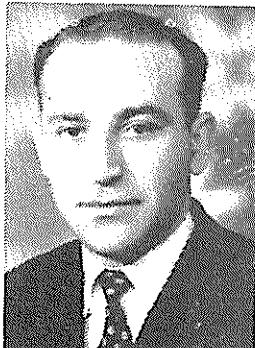
Η αειμνήστη Κατίνα Βασιλείου υπήρξε σ' όλη της τη ζωή το δεξί χέρι στο πολύμοχθο ευρυτανικό έργο του σοφού ιστοριοδίφη συζύγου της. Πραγματικά – δεξί χέρι – στο έργο που αναμφισβήτητα υπήρξε, είναι και θα μείνει θεμελιακό, υπεύθυνο και θραβευμένο. Η σεβαστή Κατίνα σ' αυτό το έργο συνέβαλε με όλη της την αγάπη όχι σαν νύφη του τόπου μας, αλλά σαν πραγματική θυγατέρα της Ευρυτανίας.

† π. K.

ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ ΛΑΪΟΣ του Αριστ.

Γεννήθηκε το 1925 στην Αθήνα. Ήταν γιος του Αριστείδη Λαϊου, που ήταν από τα ιδρυτικά μέλη του Συνδέσμου μας, και μεγάλος Αγιογράφος. Λάτρεις της ιδιαίτερης Πατρίδας τους, τα δύο αδέλφια Λαϊου, Αριστιππος και Πραξι-

τέλης, εδώρησαν 2 (δύο) μεγάλες θυζαντινές εικόνες ζωγραφικής του αείμνηστου πατέρα τους, που βρίσκονται στον Άγ. Γεράσιμο του χωριού μας. Η

μόρφωση του πρόσφατα αποθανόντος ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥ, η καλή του καρδιά και ο πράος χαρακτήρας του, τον έκαναν αγαπητό σε όλους. συγγενείς και φίλους.

Στην αγαπημένη του γυναίκα και στον γιό του, αφησε δυσαναπλήρωτο κενό. Να είναι ελαφρύ το χώμα της γαλανής Αττικής που τον σκέπασε. Επτάφη στον οικογενειακό τάφο των γονέων του στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών.

Μ.Γ.Σ.

ΑΘΗΝΑ ΑΝ. ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗ

Στις 15-7-1987 – και σε ώρες που σελίδοποιούσαμε τη «ΦΩΝΗ...» μας – α-

πέθανε και η καλή και αγαπητή μας Αθηνά Αν. Αραπογιάννη το γ. Αθ. Σταυρόπουλου. Την κηδεύσαμε στο Κοιμητήριο της Νέας Σμύρνης και την ξεπροβάλλαμε με αισθήματα αγάπης και σεβασμού.

Η αείμνηστη, μολονότι Πολίτισσα στην καταγωγή, αγαπούσε πολύ το χωριό μας και το Σύνδεσμό μας, όπως και ο συγχωρια-

νός μας αείμνηστος σύζυγός της Ανέστης Κ. Αραπογιάννης, που διακόνησε με ζήλο το Σύνδεσμο και διατέλεσε και Γεν. Γραμματέας της Διοικήσεώς του. Η αγάπη της αυτή ήταν ακόμα διάχυτη και σε συνεργασίες της που έγραφε στη «ΦΩΝΗ...» μας, με αισθήματα θαυμασμού για το έργο του Συνδέσμου και την πολιτιστική ανάπτυξη του Μεγάλου Χωριού.

Μας άφησε μνήμη αγαθή κι ευχόμαστε να μείνει αυτή αιώνια.

† π. K.

ΑΘΗΝΑ Λ. ΜΠΟΥΡΑΟΥ

Την επομένη, 16-7-1987, μετά από την εις Κύριον εκδημία της προαναφερθείσας Αθηνάς Αραπογιάννη πέθανε και κηδεύθηκε στο ίδιο Κοιμητήριο και η σεβαστή μας συγχωριανή Αθηνά χήρα Λουκά Μπούρλου το γ. Λάμπρου Μαντζούτα.

Κι αυτήν την ξεπροβάλλαμε με αισθήματα αγάπης και σεβασμού. Μας άφησε μνήμη καλής μεγαλοχωρίτισσας που τίμαις τις ελληνορθόδοξες παραδόσεις μας. Έφυγε, όμως κι αυτή με χαροκαμένη καρδιά και με την πικρή ανάμνηση του αλησμόνητου Θανασάκη της. Μέχρι τώρα την παρηγορούσαν τ' άλλα της καλά παιδιά. Κι από τώρα και πέρα ευχόμαστε να παρηγορεί αυτά ο καλός μας Θεός. Κι από τη θέση αυτή τα συλλυπούμαστε κι ευχόμεθα η μνήμη της σεβαστής τους μητέρας να μείνει αιώνια.

† π. K.

Για όλους τους ανωτέρω θερμά συλλυπούμεθα κι από τη θέση αυτή τους συγγενείς τους' κι ευχόμεθα να μείνει η μνήμη τους αιώνια.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η σύνταξη του Περιοδικού κάνει γνωστό, ότι στην πένθιμη στήλη η παρουσίαση προσφιλών προσώπων που έφυγαν από τη ζωή γίνεται μόνο με την φροντίδα των οικείων τους. Αν, λοιπόν οι συγγενείς επιθυμούν αυτή την παρουσίαση για τους προσφιλείς τους θα πρέπει να μας στέλνουν έτοιμο το κείμενο ή τα απαραίτητα βιογραφικά στοιχεία με μια φωτογραφία. Διαφορετικά η σύνταξη του περιοδικού δεν θα ευθύνεται για οποιανδήποτε παράλεψη.

**Δρ ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦ. ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗ
ΙΑΤΡΟΣ**
ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ
Τ. ΑΝΑΠΑ. ΔΙΕΥΘ. ΜΟΝΑΔΑΣ
ΕΝΤΑΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ
ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΜΟΣΧΑΣ (ΕΣΣΔ)
Ιατρείο: Αμοργού 1 & Πατησίων
(Πλ. Κολιάτσου) – Τηλ. 86.29.747
Τηλ. οικίας: 2511.196 - 2529.717
Δέχεται: ΔΕΥΤΕΡΑ - ΤΕΤΑΡΤΗ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5-8 Μ.Μ.
ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣ

**Δρ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ**
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΙΑΤΡΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΣΣΔ (ΜΟΣΧΑ)
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ
ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΜΟΣΧΑΣ
Ιατρείο: Αμοργού 1 & Πατησίων
(Πλ. Κολιάτσου) – Τηλ. 86.29.747
Τηλ. οικίας: 2511.196 - 2529.717
Δέχεται: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΕΚΤΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ 5-8 Μ.Μ.
ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣ

**ΘΕΟΔΟΣΗΣ Ι. ΒΟΝΟΡΤΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ**
Γραφείο: Μάντζαρου 11
1ος όροφος - ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 3615.749 - 3636.789
Οικία: Αστυδάμαντος 33
Τηλ. 7510.330

**ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΤ. ΚΑΡΙΠΗΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ**

Αναλαμβάνουμε πάσης φύσεως
ήλεκτρολογικές έργασίες: έγκατα-
στάσεις - έπισκευές - συντηρήσεις
Δεσποσέχουν 4-6 Νέος Κόσμος
Τηλ. 92 34 910

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Γραφείο: Έμμ. Μπενάκη 1
(θως θρόφος)
Τηλ. 3245985

Κωνστ. Πριτσιόλας

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Πανεπιστημίου 58 Τηλ. 3619.861
Όμονοια, 3ος Όροφος

Δέχεται κάθε μέρα
9 π.μ. - 1 μ.μ. & 5 - 8.30' μ.μ.

ΘΑΝΑΣΗΣ Ι. ΣΚΟΤΙΔΑΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Ε.Μ.Π.
ΥΜΗΤΤΟΥ 191, Αθήνα 503, τηλ.
7513051
Γράμμου 7, Δροσιά, τηλ. 8133931

ΚΩΣΤΑΣ Α. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Μελέτες - Κατασκευές - Επιβλέψεις
Γραφεία: Αγ. Κωνσταντίνου 3 (3ος
όρ.) Τηλ. 52 40 951
Οικία: Αρύβρου 12 Τηλ. 75 10 479

ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ

ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

Ιατρείο: Πλ. Κολωνακίου 1
11 π.μ. - 1 μ.μ.
Τηλ. 36 17 446
Οικία: Κυδωνιών 4. N. Σμύρνη
3 - 8 μ.μ. τηλ. 9330022

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ "ΑΝΤΙΓΟΝΗ"
Μεγάλο Χωριό Εύρυτανίας

ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ
ΨΗΣΤΑΡΙΑ
Δ/νση: Άφοι Α. ΚΑΡΒΕΛΗ Τηλ.
0237/41395

ΚΑΦΕ - ΜΠΑΡ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ

“KONAKI”

Μεγάλο Χωριό Εύρυτανίας
Δ/νση: Αθ. Βαστάκης και Κ. Ελευ-
θερίου Τηλ. 0237/41217

ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΕΡ. ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ

Μεγάλο Χωριό Εύρυτανίας
Τηλ. 0237/41230

ΚΟΣΜΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

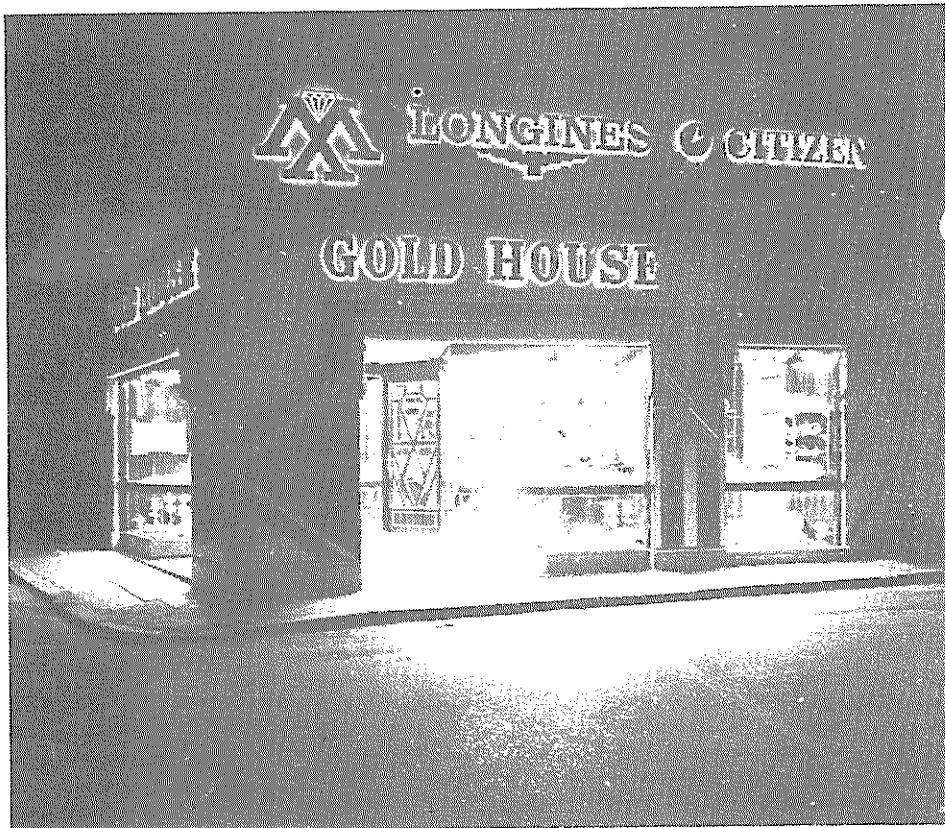
«ΒΡΑΧΟΣ»

Αδριανού 101 - τηλ. 3257.252
ΠΛΑΚΑ

Δ/νση: ΑΦΟΙ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ

To GOLD HOUSE είναι το πλέον σύγχρονο χρυσοείδιο της Αθήνας.

Στις προθήκες του ικανοποιούνται και οι πιο απαιτητικοί πελάτες μας από όλο τον κόσμο, γιατί το GOLD HOUSE παρακολουθεί τη διεθνή μόδα και τεχνική στα κοσμήματα από χρυσό, πλατίνα και πολύτιμους λίθους.

GOLD HOUSE, το πρώτο όνομα στα χρυσά δημιουργήματα τέχνης.

Διεύθυνση:

Φ. ΜΠΑΚΑΤΣΙΑΣ – Δ. ΧΑΒΕΛΕΣ: Ευαγγελιστρίας 28
Τηλ. 323.8308 – ΑΘΗΝΑ